

เลย์โฮบบา

ความเป็นหนึ่งเดียวของงาน
แห่งความรอด, น. 14

สิ่งที่ผมเรียนรู้จากความซิมเศร่า, น. 26

พร 3 ประการของความสุภาพเรียบร้อย, น. 36

5 วิธีที่เยาวชนกำลังทำ
ประวัติครอบครัว, น. 58

“ภรรยาที่เลิศ
ประเสริฐใครเล่า
จะหาพบ? คุณค่า
ของเธอเลิศล้ำกว่า
ทับทิม”

สุภาษิต 31:10

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด: คำสวดอ้อนวอนแห่งศรัทธา โดย ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
- 7 ชาวเยียมสอน: พระพันธกิจอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์: อาหารแห่งชีวิต

บทความพิเศษ

- 14 ผู้สอนศาสนา ประวัติครอบครัวและงานพระวิหาร โดย เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบตনার์ การสั่งสอนพระกิตติคุณและการค้นหาหนทางของเราดำเนินไปควบคู่กัน

ภาพปก

ปกหน้า: ภาพถ่ายโดย เลสลีย์ นิลส์สัน
ปกหน้าด้านใน: ภาพถ่ายประกอบโดย แมทธิว โรเจอร์

- 20 บ้าน: หัวใจของการเรียนรู้ บทเรียนที่เรียนรู้ที่บ้านจะคงอยู่กับเราไปตลอดชีวิตและชั่ววันรันคร์
- 26 บนผืนน้ำ โดย จอน วอร์เนอร์ แม้ผมรู้สึกถูกฝังอยู่ใต้คลื่นแห่งความซึมเศร้าและความวิตกกังวล แต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงทำให้ผมลอยตัวบนผืนน้ำและรุดหน้าไปสู่แผ่นดินที่สัญญาไว้
- 28 ผู้บุกเบิกในทุกแผ่นดิน: การเปลี่ยนใจ เลื่อมใสและการเปลี่ยนแปลงในซิติ โดย เนสเตอร์ เกอร์เบโล ปัจจุบันชาวซิติราว 1 คนจากทุก 30 คน เป็นสมาชิกของศาสนจักร
- 36 กล้าเลือกความสุภาพเรียบร้อย โดย แครอล เอฟ. แมคคองกี อะไรคือหลักคำสอนและพระพของ ความสุภาพเรียบร้อย

ปกิณกะ

- 8 การรับใช้ในศาสนจักร: ขอบคุณค่ะ บราเดอร์เจย์ โดยคริสติน เพอร์เซลล์
- 9 ศาสดาพยากรณ์พันธสัญญาเดิม: เยเรมีย์
- 10 เราพูดถึงพระคริสต์: หยกผักกาดขาว โดย เอลเลน ซี. เจนเซิน
- 12 บ้านเรา ครอบครัวเรา: ใจของลิโซซคา โดย มารินา เปโตรวา
- 40 เสี่ยงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก: การหลอกหลวง โดย เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด ซาตานใช้เหยื่อปลอม—เหมือนเหยื่อตกปลาจริงมาก—เพื่อสาวเราขึ้นมา

- 44 ยืนหยัดในสิ่งที่เราเชื่อ
คนหนุ่มสาวแบ่งปันว่าพวกเขา
กล้าปกป้องความเชื่ออย่างไร
- 48 พระกิตติคุณในชีวิตฉัน: ประจักษ์
พยานที่เกี่ยวข้องกันของดิฉัน
โดย ไอวี โนเซ
การไม่มีประจักษ์พยานในพระคัมภีร์
มอรมอนทำให้ดิฉันสงสัยความเชื่อ
ของดิฉันในศาสนจักร

ดูว่าท่านจะหา
เลียวโฮนา
ที่ซ่อนอยู่ใน
ฉบับนี้
ได้หรือไม่ คำใบ้:
เวลาใดเหมาะ
จะรับใช้

- 50 อิสระเสรีหรือสิทธิเสรีทางศีลธรรม?
โดย ไมเคิล อาร์. มอริริส
เพื่อนของผมทำให้ตนเองขาดคุณสมบัติ
ในการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา ผมมี
อิสระที่จะเลือกงานเผยแผ่หรือไม่
- 52 คำถามและคำตอบ
ฉันพยายามควบคุมความคิด แต่มี
การล่อลวงมากเกินไปเกินไป ฉันจะมี
ความคิดสะอาดมากขึ้นได้อย่างไร
- 54 วิธีถามคำถามสำคัญ
โดย เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์
ฝึกถามคำถามในรูปแบบที่จะช่วยให้
ผู้อื่นเรียนรู้พระกิตติคุณมากขึ้น
- 57 วิธีพบความเข้มแข็งและความสำเร็จ
โดย เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
เราจะประสบความสำเร็จได้อย่างไร
สำเร็จ และความสุขได้โดยติดตาม
พระเยซูคริสต์
- 58 ประวัติครอบครัว—ฉันกำลังทำอยู่
เยาวชนเหล่านี้พบพรที่ไม่คาดคิดบาง
อย่างจากการทำประวัติครอบครัว
- 61 โปสเตอร์: ค้นพบพวกเขา ค้นพบท่าน
- 62 การต่อต้านงานเผยแผ่ของผม
โดย อัลก็เนียร์ เดอ เซาซา
เรื่องแปลกๆ เริ่มเกิดขึ้นเมื่อผมเตรียม
ไปเป็นผู้สอนศาสนา
- 64 เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้น
โดย แครธรีน อาเพลเชธ-อาเนนเซ็น
ชีวิตผู้สอนศาสนาเต็มเวลาไม่เหมือน
ธรรมดาทั่วไป
เยาวชนใน
ออสโล นอร์เวย์
ใช้หนึ่งวันเตรียม
ตัวสำหรับการ
เปลี่ยนแปลง

- 66 รับใช้ตอนนี้เพื่อรับใช้ภายหลัง
โดย มิช บาร์บอซา
เหตุใดมอรมอนจึงตัดสินใจช่วย
ทำความสะอาดโบสถ์แทนที่จะเล่น
ฟุตบอลกับเพื่อนๆ
- 68 มาธิลด์เตรียมขึ้นชั้นเยาวชนหญิง
โดย เจนน์ วิลคัส
เรียนรู้ว่าชั้นเยาวชนหญิงจะเป็น
อย่างไร!
- 70 ดนตรี: คราเราส่องแสง
โดย แจน พินโบโร และเจนิส แคปปี
เพอร์รี่
- 71 พยานพิเศษ: ฉันจะช่วยงานประวัติ
ครอบครัวได้อย่างไร
โดย เอ็ลเดอร์ควอนทิน แอล. คุก
- 72 นำปฐมวัยกลับบ้าน: “ครอบครัว:
ถ้อยแถลงต่อโลก” มาจากพระเจ้า—
เป็นเจ้าของเพื่อช่วยครอบครัวของฉัน
โดย เอริน แซนเดอร์สัน และจิม บิงแฮม
- 74 เพื่อนทั่วโลก: ฉันซื้อบาร์บาราจากชิลี
โดย เอมี เจน เลวิตต์
- 76 หน้าที่ของหนู
- 77 จงเผยหน้า
โดย เอ็ลเดอร์เอเดรียน โอซา
เราหลงทางตอนฝนตก และผ้า
ของเราวิ่งหนี
- 78 สำหรับเด็กเล็ก: ทีมครอบครัว
โดย ชีราลี ฮาร์ดี

ตุลาคม 2014 ปีที่ 20 เล่มที่ 10
เลขีโยนา 10990 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โธมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อายริงก์,
ดีเทอร์ เอฟ. อุคทอว์ฟ

โค้วรัมอัครสาวกสิบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่,
รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, ตีลสัน เอช. โอลด์, เอ็ม. รัสเซล บัลลาวัต,
ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์,
เดวิด เอ. เบตนาร์, เควนทิน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน,
นีล แอล. แอนเดอร์สัน

บรรณาธิการ: เกรก เอ. คาร์ดอน
ที่ปรึกษา: เมอร์วิน บี. อาร์โนลด์, คริสทอฟเฟิล โกลเด็น,
แลร์รี่ อาร์. ลอร์เรนซ์, เจมส์ ซี. มาร์ตีโน, โจเซฟ ดับเบิลยู. ซิตาดี

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์
ผู้อำนวยการฝ่ายดำเนินการ: รินชุนด์ เอ. วอห์น
ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก
ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน
ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์รี
ผู้ช่วยงานพิมพ์: ลิซา ซี. โลเปซ

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: บริททานี ปีตตี, เดวิด ดิกสัน,
เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธีว ดี. ฟิลิตตัน, ลอริ ฟูลเลอร์,
การ์เรตต์ เอช. การ์ฟ, ลารีน พอร์เทอร์ กอนต์, มินดี แอน. สปีวิทท์,
ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลี จอห์นสัน โอโตเคิร์ก, โจเซฟ เจ. เพอร์กี,
แดน ฟินบอร์ฟ, ริชาร์ด เอ็ม. รอมเนีย, พอล แวนเดนเบิร์ก, มาริสซา วิดดิสัน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คนุดเซ็น
ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แทตตี อาร์. ฟินเดอร์สัน
งานออกแบบ: จิมเมตต์ แอนดรูวส์, เฟย์ พี. แอนดรูวส์, แมนดี้ เอ็ม.
เบนท์ลีย์, ซี. คิมบัลล์ บอยด์, โธมัส ไซดัล, เมต กอนส์, คอลลีน ฮิงคิลีย์,
เอคิ พี. จอห์นสัน, ซูซาน ลอฟเกร็น, สก็อตต์ เอ็ม. มอย,
มาร์ค ดับเบิลยู. โรบินสัน, แบรด เทียร์, เค. ไมเคิล วอลเคอร์ฮอร์สต์
เจ้าหน้าที่ฝึกงานออกแบบ: สุพราชา วงศ์วิราภาพ

ผู้ประสานงานทรัพยากรทางปัญญา: โคลเลตต์ เนบเบอร์เกอร์
ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส
งานผลิต: เควิน ซี. แบงคส์, คอนนี โบว์ธอร์พ, บริดจ์, จูลี เบอริเตอร์,
ไบรอัน ดับเบิลยู. กีกี, เดนิส เคอร์บี, จินนี่ เจ. นิลสัน,
กาลีส เทตเพอร์รี่

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟรีย์ แอล. มาร์ติน
ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เกรก เค. เซดจ์วีก
ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซ็น
งานแปล: ศศิธร กฤษณะโสม

เลขีโยนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักร
ของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัตราราคาสมาชิกในประเทศไทย
60 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสาร
เลขีโยนาของอัครสาวก/สาขา หรือส่งไปสมัครไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6
ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่
กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสัปดาห์

ส่งต้นฉบับและข้อซักถามทางออนไลน์ที่ Liahona.lds.org; ทางอีเมลที่
liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ Liahona, Rm. 2420,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

เลขีโยนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง “เข็มทิศ” หรือ
“เครื่องชี้ทาง”) จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บิสลามาร์ก บัลแกเรีย
กัมพูชา เซบู จีน จีนกลาง (ฉบับย่อ) โครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัทช์
อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี โอลิแกนดี
อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คุริบาตี เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาซี
มาร์แชล มอลโดเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว
สโลวาเนีย สเปน สวาฮิลี สวีเดน ตากาล็อก ตายีตี ไทย ตองกา ทุรกัน
ฮูตู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2014 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ
พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลขีโยนา ไว้ใช้ที่บ้านหรือที่โบสถ์
โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่นอนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อห้ามไว้
ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual
Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150,
USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For Readers in the United States and Canada: October 2014
Vol. 20 No. 10. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-2513)
is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day
Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA
subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus
applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.
Sixty days' notice required for change of address. Include address
label from a recent issue; old and new address must be included.
Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.
Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa)
may be taken by phone or at store.lds.org (Canada Post Information:
Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to
Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้สำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว
แนวคิดสองประการมีดังนี้

“ประวัติครอบครัว—ฉันกำลังทำอยู่” หน้า
58: จัดกิจกรรมทำบ้านที่กินส่วนตัว! กระตุ้น
สมาชิกครอบครัวให้บันทึกเรื่องราวได้เกี่ยวกับ
ชีวิตพวกเขา—ความทรงจำเมื่อหลายปี
ก่อนหรือสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกเขาวันนั้น ช่วย
ให้ครอบครัวท่านเข้าใจว่ามีหลายวิธีให้จด
บันทึกส่วนตัว พวกเขาสามารถเขียน พิมพ์
หรือวาดรูปลงในบันทึกส่วนตัว หรือแม้
กระทั่งใช้เครื่องบันทึกเสียงบันทึกขณะพวกเขา
เล่าเรื่อง กระตุ้นครอบครัวท่านให้เขียน
บันทึกส่วนตัวบ่อยๆ

“เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้น”
หน้า 64: ท่านอาจจะจัดกิจกรรมเตรียม
เป็นผู้สอนศาสนาเหมือนนอร์ดีนในนอร์เวย์
จัด ท่านสามารถสอนเรื่องเดียวกับที่
พวกเขาสอน—เช่นวิธีเริ่มการสนทนา
พระกิตติคุณหรือวิธีติดต่อใช้ดีสี่ภาษา—หรือ
ท่านสามารถเน้นทักษะอื่นที่คิดว่าสมาชิก
ครอบครัวจะนำไปใช้ประโยชน์ในสนาม
เผยแผ่

ในภาษาของท่าน

เลขีโยนา และสื่อสิ่งพิมพ์อื่นๆ ของศาสนจักรมีให้อ่านหลายภาษาที่ languages.lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

- ครอบครัว, 12, 20, 61, 72, 78
- งานเผยแผ่ศาสนา, 14, 28, 62, 64
- งานพระวิหาร, 14, 58
- งานแห่งความรอด, 14, 20, 54, 58, 62, 64
- خذใช้ (การ), 10, 80
- ซิส, 28, 74
- ซิมเคร้า (ความ), 26, 42
- ทดลอง (การ), 12, 26, 62

- ประจักษ์พยาน, 48
- ประวัติครอบครัว, 14, 58, 71
- ประวัติศาสนจักร, 28
- พระคัมภีร์มอรมอน, 48
- พระคุณ, 10
- พระเยซูคริสต์, 7, 57
- เยเรมีย์, 9
- เยาวชนหญิง, 68
- รัก (ความ), 8, 41
- รับใช้ (การ), 8, 66

- เรียก (การ), 8
- ศรัทธา, 4, 26
- สวดอ้อนวอน (การ), 4, 40, 71
- สอน (การ), 20, 36, 54
- สิทธิ์เสรี, 50
- สุขภาพเรียบร้อย (ความ), 36
- อดอาหาร (การ), 4
- อ่อนแอ (ความ), 10
- เอาชนะการล่อลวง, 43, 44, 52, 80

โดย ประธาน
เฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง
ในฝ่ายประธานสูงสุด

คำ สวดอ่อนนวอน แห่งศรัทธา

คำสวดอ่อนนวอนเป็นมากกว่าคำที่เราพูดกับพระผู้เป็นเจ้า การสวดอ่อนนวอนเป็นการสื่อสารสองทางระหว่างพระผู้เป็นเจ้ากับบุตรธิดาของพระองค์

การสวดอ่อนนวอนบังเกิดผลตามที่ควรเมื่อเราแสดงความรู้สึกจากใจเราด้วยคำพูดที่เรียบง่าย พระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบโดยทรงใส่ความคิดไว้ในจิตใจเราควบคู่กับความรู้สึก พระองค์ทรงได้ยินคำสวดอ่อนนวอนที่จริงใจเสมอเมื่อเราสวดอ่อนนวอนด้วยคำมั่นสัญญาว่าจะเชื่อฟังพระองค์ ไม่ว่าพระองค์ทรงตอบอะไรและคำตอบมาเมื่อใด

พระเจ้าทรงสัญญากับทุกคนที่อ่านและสวดอ่อนนวอนเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอนดังนี้

“และเมื่อท่านจะได้รับเรื่องเหล่านี้, ข้าพเจ้าจะแนะนำท่านให้ทูลถามพระผู้เป็นเจ้า, พระบิดาในนิรันดร์, ในพระนามของพระคริสต์, ว่าเรื่องเหล่านี้จริงหรือไม่; และหากท่านจะทูลถามด้วยใจจริง, ด้วยเจตนาแท้จริง, โดยมีศรัทธาในพระคริสต์, พระองค์จะทรงแสดงความจริงของเรื่องให้ประจักษ์แก่ท่าน, โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์.”

“และโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ท่านจะรู้ความจริงของทุกเรื่อง” (โมโรไน 10:4-5)

คำสัญญานั้นแน่นอน หลายล้านคนได้ทดสอบและพิสูจน์คำ

สัญญาที่ยอดเยียมดังกล่าวเกี่ยวกับการสวดอ่อนนวอนโดยได้รับพรที่ทำให้ชีวิตพวกเขาเปี่ยมด้วยปิติและความสุขอันยั่งยืน คำสัญญานั้นประยุกต์ใช้ได้กับการสวดอ่อนนวอนทั้งหมดของเราเพื่อให้รู้พระคำริและพระประสงค์ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมีต่อเรา เราประยุกต์ใช้คำสัญญานั้นได้เมื่อเรารับคำแนะนำจากผู้รับใช้ของพระผู้เป็นเจ้าผู้ได้รับมอบหมายให้แนะนำเรา ตัวอย่างเช่น เราเชื่อถือคำสัญญานั้นได้เมื่อเราฟังโอวาทในการประชุมใหญ่สามัญ เราประยุกต์ใช้คำสัญญานั้นได้เมื่อเรารับการสอนจากผู้สอนศาสนาที่อ่อนน้อมถ่อมตนผู้ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกโดยศาสนพยากรณ์ที่มีชีวิต คำสัญญานั้นประยุกต์ใช้ได้เช่นกันกับคำแนะนำที่เราได้รับจากอธิการหรือประธานสาขาของเรา

เพื่อให้การสวดอ่อนนวอนบังเกิดผลในชีวิตเรา เราต้องทำตามกฎเกณฑ์ที่เรียบง่าย เราต้องทูลขอให้รู้ว่าอะไรจริงโดยสวดอ่อนนวอน พระบิดาในพระนามของพระเยซูคริสต์ เราต้องทูลขอด้วยใจจริงซึ่งหมายความว่าเราต้องมีความตั้งใจแน่วแน่ว่าจะทำสิ่งใดก็ตามที่คำตอบของพระผู้เป็นเจ้าเรียกร้องให้เราทำ และเจตนาแท้จริงของเราต้องเกิดจากศรัทธาของเราในพระเยซูคริสต์

ผู้สนใจที่อ่านพระคัมภีร์มอรมอนก่อนรับบัพติศมาและการยืนยันจะได้รับทั้งความมั่นใจว่าพระคัมภีร์เล่มนี้จริงและพยายามยืนยันว่าใจเซฟ สมิถแปลพระคัมภีร์มอรมอนโดยเดชานูภาพของพระ-

ผู้เป็นเจ้าของ หลังจากรับการยืนยันเป็นสมาชิกของศาสนจักร เราจะมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพื่อนเพื่อยืนยันความจริงอื่น ๆ จากนั้นเมื่อใดก็ตามที่เราสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธา เราคาดหวังได้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงเป็นพยานต่อเราว่าพระเยซูคือพระคริสต์ พระผู้เป็นเจ้าของพระบิดาทรงพระชนม์ ทั้งสองพระองค์ทรงรักเราและบุตรธิดาทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์

นั่นคือเหตุผลประการหนึ่งที่มีสัญญาใน

พระคัมภีร์มอรมอนว่าเราจะมีจิตกุศลในใจเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยานต่อเราว่าพระเยซูคือพระคริสต์ “หากผู้ใดมีความอ่อนโยนและใจนอบน้อม และสรวภาพโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าพระเยซูคือพระคริสต์, เขาจำต้องมิจิตกุศล” (โมโรไน 7:44)

มีโอกาสอันสำคัญยิ่งให้เติบโตทางวิญญาณทุกวันอาทิตย์อดอาหาร วันอาทิตย์อดอาหารจะช่วยให้เราได้รับประสบการณ์

แบบเดียวกับแอลมาและพวกบุตรของโมไซยาห์ผู้สวดอ้อนวอนและอดอาหารให้รู้ความจริงนิรันดร์ ทั้งนี้เพื่อพวกเขาจะสอนชาวเลมมันได้ด้วยพลัง สิทธิอำนาจ และความรัก (ดู แอลมา 17:3, 9)

ในวันอาทิตย์อดอาหารเราอดอาหารร่วมกับการสวดอ้อนวอน เพื่อเป็นพรแก่คนยากไร้ เรามอบเงินบริจาคอดอาหารด้วยความเชื่อเพื่อให้อธิการหรือประธานสาขาเท่ากับค่าอาหารอย่างน้อยสองมื้อที่เราอด เราเบนความนึกคิดและคำสวดอ้อนวอนของเราไปที่พระผู้ช่วยให้รอดและคนที่พระองค์ทรงประสงค์ให้เรารับใช้ตามความต้องการฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณของพวกเขา

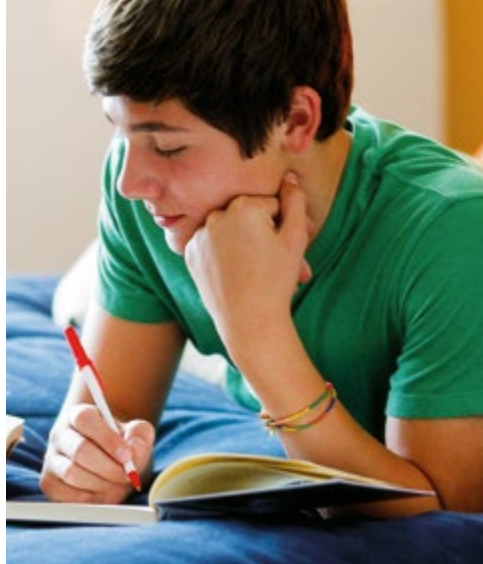
ด้วยเหตุนี้คำสวดอ้อนวอนและความปรารถนาของเราจึงเหมือนคำสวดอ้อนวอนและความปรารถนาของพระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้นเมื่อเราอดอาหารเพื่อให้เราอ่อนโยนว่านอนสอนง่าย และมีความรักมากขึ้น เราสวดอ้อนวอนเช่นเดียวกับพระองค์เพื่อให้รู้พระประสงค์ของพระบิดาและทำตาม ■

การสอนจากชาวสาร์นี

ประธานอายุริงก์สอนว่าการสวดอ้อนวอนและการอดอาหารสามารถช่วยให้เรา “รู้ความจริงนิรันดร์” พิจารณาว่าประจักษ์พยานของคนที่ท่านเยี่ยมจะต้องเข้มแข็งขึ้นในเรื่องใดและเตรียมบทเรียนสอนเรื่องนั้น ตัวอย่างเช่นถ้าคนที่ท่านเยี่ยมสูญเสียเพื่อนสนิทหรือสมาชิกครอบครัว ท่านอาจสนทนาเรื่องครอบครัวนิรันดร์และชีวิตหลังความตาย ท่านอาจเสนอตัวอดอาหารกับคนที่ท่านเยี่ยมเพื่อช่วยให้พวกเขาได้รับประจักษ์พยานเกี่ยวกับหลักธรรมนั้น

เตรียมตัวก่อนท่านสวดอ้อนวอน

ประธานอายุริงก์เตือนเราว่าการสวดอ้อนวอน “เป็นการสื่อสารสองทางระหว่างพระเจ้ากับบุตรธิดาของพระองค์” การใช้เวลาเตรียมตัวสวดอ้อนวอน จะทำให้การสื่อสารสองทางเกิดขึ้นได้ ท่านอาจเขียนบันทึกส่วนตัวสักสองสามหน้าทีขณะที่เตรียมตัวสวดอ้อนวอนในแต่ละวัน ท่านอาจเขียนพรต่างๆ ที่ท่านต้องการขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ ผู้ที่ต้องการคำสวดอ้อนวอนของท่าน และคำถามที่ท่านอาจต้องการคำตอบ จากนั้นให้อัญเชิญพระวิญญาณโดยร้องเพลง

สวดหรืออ่านพระคัมภีร์สักสองสามข้อ ขณะสวดอ้อนวอนจงเอาใจใส่วิธีที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำทางสิ่งที่ท่านควรกล่าว เอาใจใส่ความรู้สึกและความนึกคิดของท่าน (ดู คพ. 8:2-3) ท่านอาจเขียนประสบการณ์ของท่านลงในบันทึกส่วนตัวและทบทวนคำตอบที่ท่านได้รับ ท่านอาจใช้กิจกรรมในหน้า 95-97 ของ *สิ่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา* ช่วยท่านประเมินการสวดอ้อนวอนของท่านและเรียนรู้ที่จะรู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์

เด็ก

แซนด์วิชการสวดอ้อนวอน

ท่านรู้ได้อย่างไรว่าจะกล่าวอะไรเมื่อสวดอ้อนวอน ท่านเริ่มสวดอ้อนวอนได้โดยกล่าวว่า “ข้าแต่พระบิดาบนสวรรค์” และจบโดยกล่าวว่า “ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน” ท่านเลือกที่จะกล่าวอะไรในช่วงกลาง เหมือนเลือกที่จะใส่อะไรในแซนด์วิช

เลือกส่วนที่ท่านประสงค์จะใส่ในแซนด์วิชของท่าน เขียนสิ่งที่ท่านประสงค์จะสวดอ้อนวอนขอ ท่านสามารถกล่าว “ขอบพระทัย” สำหรับพร พูดถึงความกังวลของท่าน ขอพร หรือสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับคำถาม

ท่านสามารถตัดแซนด์วิชชิ้นนี้หรือทำอีกชิ้นหนึ่ง แขนงไว้ในบ้านเพื่อช่วยท่านจดจำสิ่งที่ท่านจะกล่าวในการสวดอ้อนวอนได้

ข้าแต่พระบิดาบนสวรรค์

**ในพระนามของพระเยซูคริสต์
เอเมน**

ข่าว เยี่ยม สอน

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนและทูลขอให้รู้ว่าแบ่งปันอะไร การเข้าใจพระทรมัทธิพลและพระพันธกิจของพระเจ้าช่วยให้รอดจะเพิ่มพูนศรัทธาของท่านในพระองค์และเป็นพรแก่คนที่ท่านดูแลผ่านการเยี่ยมสอนอย่างไร ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ reliefsociety.lids.org

พระพันธกิจอันศักดิ์สิทธิ์ ของพระเยซูคริสต์: อาหารแห่งชีวิต

นี่เป็นส่วนหนึ่งของชุดข่าวสารการเยี่ยมสอนที่เน้นพระพันธกิจด้านต่าง ๆ ของพระเจ้าช่วยให้รอด

พระเยซูตรัสว่า “เราเป็นอาหารดำรงชีวิตซึ่งลงมาจากสวรรค์ ถ้าใครกินอาหารนี้ คนนั้นจะมีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 6:51) “พระเยซูทรงสอนเราซึ่งเป็นสานุศิษย์ของพระองค์ว่า เราควรพึ่งพาพระเจ้าเป็นเจ้าสำหรับอาหารประจำวัน—ความช่วยเหลือและการค้ำจุน—ที่เราต้องได้รับในวันนั้น ๆ” เอ็ลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สันแห่งโครัมมิอัครสาวกสิบสองกล่าว “พระดำรัสเชื้อเชิญของพระเจ้า ... ซ้ำให้เห็นว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงรักเราทรงทราบแม้กระทั่งความจำเป็นเล็ก ๆ น้อย ๆ ประจำวันของบุตรีดาของพระองค์และทรงกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือพวกเขาทีละคน พระองค์ตรัสว่าเราสามารถทูลขอด้วยศรัทธาจากพระสันตภาวะของคือนั้น ‘ผู้ประทานให้กับทุกคนด้วยพระทัยกว้างขวางและไม่ทรงตำหนิ แล้วเขาก็จะได้รับตามที่ทูลขอ’ (ยากอบ 1:5)”¹ เมื่อเราเข้าใจว่าพระเยซูคริสต์จะทรงจัดหาให้ตามความต้องการของเรา เราจะ

หันไปให้พระองค์ทรงค้ำจุนเราทางวิญญาณ เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโครัมมิอัครสาวกสิบสองเชื้อเชิญให้เรา “ร่วมในการผจญภัยของสานุศิษย์ในยุคแรกเริ่มของพระคริสต์ที่ปรารถนาอาหารแห่งชีวิตอย่างแรงกล้า—ผู้ซึ่ง ‘ไม่’ หันกลับไปแต่เข้ามาหาพระองค์ ฟานักอยู่กับพระองค์ และเป็นผู้ที่ยอมรับว่าเพื่อความปลอดภัยและความรอด ไม่มีผู้ใดอีกที่พวกเขาจะเข้าไปหาได้”²

พระคัมภีร์เพิ่มเติม

ยอห์น 6:32–35; แอลมา 5:34; 3 นีไฟ 20:3–8

อ้างอิง

1. ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “รับรู้พระหัตถ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าในพรที่เราได้รับทุกวัน,” *เลียวโซนา*, ม.ค. 2012, 25.
2. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “พระองค์ทรงโปรดให้คนอดอยากอิมด้วยสิ่งดี,” *เลียวโซนา*, ม.ค. 1998, 77.

พิจารณาสิ่งนี้

เมื่อเรามาหาพระคริสต์ พระองค์ทรงบำรุงเลี้ยงเราอย่างไร

ศรัทธา ครอบคลุม
การบรรเทาทุกข์

จากพระคัมภีร์

พระเยซูคริสต์ทรงกำลังสอนฝูงชนกว่า 4,000 คน หลังจากสามวันพระองค์ตรัสกับเหล่าสาวกว่า “เราสงสารฝูงชนนี้เพราะพวกเขา... ไม่มีอาหารจะกิน

“ถ้าเราจะให้พวกเขากลับบ้านขณะที่ยังอดอาหารอยู่ พวกเขาจะเป็นลมหมดแรงลงกลางทาง ...

“พวกเขาจึงทูลตอบพระองค์ว่า ‘ในถิ่นทุรกันดารแบบนี้จะหาอาหารให้พวกเขากินอ้อมได้ที่ไหน?’

“[พระเยซู] ตรัสถามพวกเขาว่า ‘พวกท่านมีขนมปังกี่ก้อน?’ พวกเขาทูลว่า ‘มีเจ็ดก้อนเจ้าข้า’”

พระคริสต์จึง “ทรงรับขนมปังเจ็ดก้อนนั้นมา ขอบพระคุณ แล้วทรงหักส่งให้พวกสาวกเอาไปแจก ...

“พวกเขามีปลาเล็ก ๆ อยู่บ้างด้วย พระองค์จึงขอพระพร แล้วตรัสสั่งเหล่าสาวกให้เอาปลานั้นแจกด้วย

“คนทั้งหลายก็ได้รับประทานจนอิ่ม และเศษอาหารที่เหลือนั้นเก็บได้เจ็ดกระบุง” (ดู มาระโก 8:1–9)

ขอบคุณค่ะ บราเดอร์เจย์

โดย คริสติน เพอร์เซลล์

ดิฉันสำนึกคุณอย่างยิ่งต่อเจตนาารมณ์ ความมุ่งมั่น การเตรียมพร้อม และความรักของผู้รับใช้ที่เอาจริงเอาจังนับไม่ถ้วนทั่วศาสนาจักร

พรุ่งนี้วันอาทิตย์” ดิฉันบอกลูกสาววัยห้าขวบขณะเธอซุกอยู่บนตักดิฉันรอยยิ้มกระจายทั่วใบหน้าเธอ

“ดีจังค่ะ” เธอพูด “หนูจะได้เจอบราเดอร์เจย์”

ใจดิฉันเปี่ยมด้วยความสำนึกคุณ ดิฉันรู้สึกขอบคุณครอบครัวที่รักและห่วงใยผู้ทำให้เราหมดกังวลกับการย้ายมาอยู่วอร์ดใหม่ การจากบ้านในมิสซิสซิปปีสหรัฐอเมริกาและย้ายมาอยู่ที่ใหม่ห่างจากบ้านเดิม 1,350 ไมล์ (2,173 กิโลเมตร) ทำให้ทุกคนในครอบครัวบอบช้ำทางใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ลูกก่อนวัยเรียนของเรา เธอเป็นคนเขินอาย เธอจึงกลัวสถานการณ์ใหม่และหวั่นใจเรื่องการไปโบสถ์สัปดาห์แรกในวอร์ดใหม่

บราเดอร์เจย์ ชายผู้อ่อนโยนและอุทิศตนให้อารมณ์ขันพอประมาณผนวกกับความเอื้ออาทรเพื่อให้ชี้นไว้วางใจ วันอาทิตย์แรกนั้นเขาย่อตัวลงมาจับมือชี้น มองตาเธอและพูดว่า “มาสิจ๊ะ หนูน้อย หนูจะสนุกในชั้นเรียนของเรา”

หลายสัปดาห์ผ่านไป ชี้นตั้งตารอวันอาทิตย์มากกว่าวันอื่นของสัปดาห์ ทันทีที่มาถึงโบสถ์ เธอจะกวาดตามองหาครูของ

เธอ เขาจะยิ้มทักทายเธอตลอดหลายปีนั้นบราเดอร์เจย์จะไม่ลืมให้ของขวัญเล็กๆ น้อยๆ แก่นักเรียนแต่ละคนสำหรับวันหยุดเทศกาลและวันเกิด เมื่อถึงวันเกิดของชี้น เขากรับเชิญคนสำคัญที่สุดที่เขาต้องการเชิญมางานเลี้ยงคือบราเดอร์เจย์

เขารู้ตัวใหม่ว่าเขามีอิทธิพลมากเพียงใดต่อชีวิตลูกสาวตัวน้อยของเรา เขาพอจะเดาออกไหมว่ากลุ่มนักเรียนปฐมวัยห้าขวบของเขาซึมซับคำพูดและการกระทำของเขาเพียงใด เขาจะรู้ใหม่ว่าการมีเขาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตลูกสาวดิฉันมีความหมายต่อแม่อย่างดิฉันมากเพียงใด

ต่อมา ชี้นเลื่อนชั้นมาเรียนกับบราเดอร์เอ็ดเวิร์ด และประสบการณ์ที่ยอดเยี่ยมของเธอในปฐมวัยดำเนินต่อไป ดิฉันขอบคุณอย่างยิ่งสำหรับชายหญิงที่เอาใจใส่ เพียบพร้อม และถ่อมตนผู้มีอิทธิพลทางวิญญาณต่อชีวิตของชี้น

ทุกคนในครอบครัวเราได้รับพรจากบุคคลที่อุทิศตนรับใช้เราบนเส้นทางความก้าวหน้าทางวิญญาณของเรา ดิฉันนึกถึงครูลูกเสือที่โดดเด่น ผู้ให้คำปรึกษาโครัมปุโรหิตที่อดกลั้น ครูเขมินารีที่อดทน ฝ่ายประธาน

เยาวชนหญิงที่ไม่มีธรรมดา และอธิการที่ห่วงใย

แม้ครอบครัวเราได้รับพร แต่ดิฉันทราบว่าการครอบครัวเราไม่ได้พิเศษกว่าใคร คนแบบ “บราเดอร์เจย์” อาจมีมากมาย เพราะมีพี่น้องชายหญิงที่อุทิศตนหลายคนผู้ซึ่งการรับใช้ของพวกเขาสัมผัสชีวิตครอบครัวมากมายหลายครอบครัวเช่นเดียวกับครอบครัวเรา เราสำนึกคุณอย่างยิ่งต่อเจตนาารมณ์ ความมุ่งมั่น การเตรียมพร้อม และความรักของพวกเขา

ขอบคุณผู้รับใช้ที่เอาจริงเอาจังนับไม่ถ้วนทั่วศาสนาจักรผู้ช่วยเหลือครอบครัวเรา ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเนวาดา สหรัฐอเมริกา

พยายามเปลี่ยนชีวิต

“ขอให้เราเน้นวิธีเรียบง่ายที่เราจะสามารถรับใช้ใน

อาณาจักรของพระเจ้าโดยพยายามเปลี่ยนชีวิตอยู่เสมอ รวมถึงชีวิตของเราเอง”

เอลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดแห่งโครัม-อัครสาวกสิบสอง, “จงใช้ปัญญา,” เลียโฮนา, พ.ย. 2006, 23

เยเรมีย์

“เยเรมีย์มีชีวิตอยู่ในเวลาและสถานที่ซึ่งยากแค้นแสนเข็ญ แต่พระเจ้าทรงยอมให้ท่านมองเห็นล่วงหน้าถึง ‘ช่วงเวลาแห่งความหวังขณะรวมอิสราเอลในยุคสุดท้าย’”¹ – ลินดา เค. เบอร์ตัน ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

ช้าพเจ้าเป็นบุตรของฮิลคียาห์ ปุโรหิตในเมืองอานาโททใกล้เยรูซาเล็ม ในช่วงวัยเยาว์ “พระวจนะของพระยาเวห์มาถึงข้าพเจ้าว่า

“เราได้รู้จักเจ้าก่อนที่เราได้ก่อร่างตัวเจ้าขึ้นในครรภ์ และก่อนที่เจ้าคลอดจากครรภ์ เราก็ได้กำหนดตัวเจ้าไว้ เราได้แต่งตั้งเจ้าเป็นผู้เผยพระวจนะแก่บรรดาประชาชาติ”

ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พร้อมรับการเรียกนี้ และกราบทูลว่า “ดูเถิด ข้าพระองค์พูดไม่เป็นเพราะข้าพระองค์เป็นเด็ก”

พระเจ้าตรัสตอบว่า “อย่าพูดว่าเจ้าเป็นเด็ก เพราะเจ้าต้องไปหาทุกคนที่เราใช้ให้เจ้าไป และทุกสิ่งที่เราบัญชาเจ้า เจ้าต้องพูด

“อย่ากลัวพวกเขาเลย เพราะเราอยู่กับเจ้าเพื่อช่วยกู้เจ้า” จากนั้นพระเจ้าทรง “สัมผัสปากข้าพเจ้า” และนำเอาถ้อยคำใส่ในปากข้าพเจ้า²

ข้าพเจ้าพยากรณ์ในเยรูซาเล็ม 40 ปี ตั้งแต่ 626 ถึง 586 ปีก่อนคริสตกาล ในช่วงการปกครองของโยสิยาห์ เยโฮยาคิม และเศเดคียาห์³ ข้าพเจ้าเป็นศาสดาพยากรณ์สมัยเดียวกับลัทธิศาสดาพยากรณ์ในพระคัมภีร์มอรมอน เราทั้งคู่ประณามความชั่วร้ายของผู้คนในเยรูซาเล็มและทำนายความพินาศของมหานครแห่งนี้⁴

พระเจ้าทรงบัญชาให้ข้าพเจ้าบันทึกคำพยากรณ์ของข้าพเจ้าไว้ใน “หนังสือม้วน”⁵ เมื่อกษัตริย์เยโฮยาคิมได้ยินคำพยากรณ์ เขาเผาหนังสือม้วน พระเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้าให้เขียนคำพยากรณ์อีกครั้งและเขียนเพิ่มอีกมากมาย⁶

ข้าพเจ้าเผชิญการต่อต้านไม่หยุดหย่อน ขณะที่สั่งสอนพระวจนะของพระเจ้า ปาชเฮอ์บุตรของหัวหน้าผู้ปกครอง ดีข้าพเจ้าและจับข้าพเจ้าใส่ขื่อคา ผู้ชนต้องการปลิดชีวิตข้าพเจ้าเพราะการสั่งสอนของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเป็นศาสดาพยากรณ์ที่ผู้คนไม่นิยม

ชมชอบ ถูกโยนเข้าคุกได้ดินและเรือนจำบ่อยครั้ง ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาของความชั่วร้ายใหญ่หลวงอย่างแท้จริง⁷

แม้จะมีชีวิตอยู่ท่ามกลางความยากลำบาก แต่พระเจ้าทรงให้ข้าพเจ้ามองเห็นล่วงหน้าว่าจะทรงรวบรวมชาวอิสราเอลในวันเวลาสุดท้าย พระเจ้าจะทรงเขียนกฎของพระองค์ “ในใจพวกเขา” และพระองค์จะทรงนำพวกเขามาสู่ไซออน “เมืองละคนและตระกูลละสองคน”⁸

ขณะที่ข้าพเจ้ายังคงสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้า—แม้จะทำได้ยาก—ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าการทุ่มเทใจให้พระกิตติคุณนำไปสู่สันติสุข ขณะที่เราพัฒนาความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเจ้า เราทุกคนจะประสบความหวังท่ามกลางการทดลองและความยากลำบาก ■

อ้างอิง

1. ลินดา เค. เบอร์ตัน, “ศรัทธาในการซอใช้ของพระเยซูคริสต์จารึกไว้ในใจเราแล้วหรือ” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2012, 111.
2. ดู เยเรมีย์ 1:1–9.
3. ดู กุ่มือพระคัมภีร์, “เยเรมีย์”, scriptures.lds.org.
4. ดู เยเรมีย์ 6; 1 นีไฟ 1:13, 18–20.
5. เยเรมีย์ 36:2.
6. ดู เยเรมีย์ 36:23–32.
7. ดู เยเรมีย์ 20:2; 26:8; 38:6.
8. เยเรมีย์ 31:33; 3:14.

ภาพหน้าหนังสือ โดย DVIDMICH/STOCKTHINKSTOCK; เยเรมีย์ โดย วอลเตอร์ เบน © IRI

หยกผักกาดขาว

โดย เอลเลน ซี. เจนเซ็น

ระหว่างเป็นผู้สอนศาสนาในไต้หวัน ดิฉันกับคูใช้เวลาเล็กน้อยช่วงวันเตรียมวันหนึ่งที่พิพิธภัณฑพระราชวังแห่งชาติในไทเป สิ่งที่ต้องดูความสนใจมากที่สุดคืองานศิลปะชิ้นหนึ่งเรียกว่าหยกผักกาดขาว คนจำนวนมากชื่นชมสิ่งนี้ แต่เท่าที่ดิฉันเห็นคือผักกาดขาวสลักจากหยก แน่แน่นอนว่าสวยแต่จะต้องมีบางอย่างที่ดิฉันยังไม่เข้าใจ

เมื่อเราเที่ยวชมพิพิธภัณฑเสร็จแล้ว ดิฉันถามว่า “คุณคิดอย่างไรกับหยกผักกาดขาว”

“ดิฉันชอบงานศิลปะชิ้นนั้นค่ะ!”

“ทำไมล่ะ” ดิฉันถาม “มันก็แค่ผักกาดขาว”

“คุณพูดเล่นหรือเปล่า หยกผักกาดขาวเป็นอุปนิสัยสำหรับชีวิตดิฉันนะค่ะ!” เธอพูด

“ผักกาดขาวนะหรือ”

“ค่ะ! คุณไม่รู้เรื่องนี้หรือคะ”

“ไม่รู้เลย”

เธอเล่าเรื่องให้ฟัง และเธอพูดถูก สิ่งนั้นกลายเป็นอุปนิสัยสำหรับงานเผยแผ่และชีวิตของดิฉัน

งานแกะสลักจากหยกมีค่ามากถ้าหยกเป็นสีเขียวล้วน ๆ งานแกะสลักจากหยกแท้จะขายได้ราคาดีเพราะหยกแท้แทบ

หาไม่ได้ หยกผักกาดขาวชิ้นหนึ่งเป็นสีเขียวอีกชิ้นหนึ่งเป็นสีขาว เป็นลายและมีรอยแตก ไม่มีช่างแกะสลักที่ชำนาญงานคนโดยอมเสียเวลาไปกับหยกแบบนี้จนกระทั่งมีช่างคนหนึ่งปรากฏตัว ชาวจีนเรียกช่างคนนั้นว่าปรมาจารย์ช่างแกะสลัก

ถ้าหยกชิ้นนี้พูดได้ ดิฉันจินตนาการได้ว่าหยกคงสนทนากับช่างแกะสลักคนใหม่นี้ ดิฉันจินตนาการว่าช่างแกะสลักกำลังหยิบหยกชิ้นนี้ขึ้นมา

“คุณต้องการอะไร” หยกจะถาม

“ฉันกำลังหาหยกมาแกะสลัก” ช่างแกะสลักตอบ

“ไปหาอีกชิ้นหนึ่งเถิด ฉันไม่มีค่า ฉันมีสองสีปนกันจนคุณแยกไม่ออก ฉันมีตำหนิ

และริ้วรอยในตัว ฉันจะไม่มีค่าแน่นอน คุณอย่าเสียเวลาเลย”

“โอ เจ้าหยกน้อยที่โง่เขลา วางใจเถิด ฉันเป็นปรมาจารย์ช่างแกะสลัก ฉันจะทำให้เจ้าเป็นผลงานชิ้นเอก”

สิ่งที่ทำให้หยกผักกาดขาวสวยงามน่าพิศวงคือช่างแกะสลักชั้นครูที่ไม่ปรากฏนามคนนี้ใช้ตำหนิของหยก—สองสี มีลาย และริ้วรอย—ทำผักกาดขาวที่เหมือนของจริงแทบทุกอย่าง ส่วนสีเขียวที่บดแสงกลายเป็นก้าน ลายและริ้วรอยทำให้ใบมีชีวิต หากไม่ใช่เพราะหยกชิ้นนี้มี “ตำหนิ” มันคงจะเหมือนจริงไม่ได้

เพราะความสวยงามของงานศิลปะชิ้นนี้ มันจึงกลายเป็นของกำนัลสำหรับราชินีกุล

พระเจ้าทอดพระเนตรจิตใจ

“ในโลกเราเห็น ดูเหมือนคุณลักษณะทางศีลธรรมมักมีความสำคัญรองจากความงามหรือเสน่ห์ แต่จากพระดำรัสและหน้าศาสดาพยากรณ์ชาวมูเอลเมื่อนานมาแล้ว พระเจ้าตรัสว่า “พระยาห์เวห์ไม่ได้ทอดพระเนตรเหมือนที่มนุษย์ดู เพราะมนุษย์ดูที่รูปร่างภายนอก แต่พระยาห์เวห์ทอดพระเนตรจิตใจ” (1 ซามูเอล 16:7)

ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน “นิกิริบูนซึ่งมีสี่เทาที่ปีก,” เลียโฮนา, มิ.ย. 2010, 4.

ในจีนและประดับห้องโถงพระราชวังที่สวยงามหลายแห่งของชาวเอเชียจนสุดท้ายมาอยู่ที่พิพิธภัณฑ์ในไต้หวัน

หยกผักกาดขาวเตือนใจดิฉันให้นึกถึงอีเธอร์ 12:27: “หากมนุษย์มาหาเรา เราจะแสดงให้พวกเขาเห็นความอ่อนแอของพวกเขา... พระคุณของเราเพียงพอสำหรับคนทั้งปวงที่อ่อนน้อมถ่อมตนต่อหน้าเรา; เพราะหากพวกเขาอ่อนน้อมถ่อมตนต่อหน้าเรา, และมีศรัทธาในเรา, เมื่อนั้นเราจะทำสิ่งที่อ่อนแอกลับเข้มแข็งสำหรับพวกเขา.”

หลังจากดิฉันเห็นหยกผักกาดขาว พระคัมภีร์ข้อนี้เริ่มมีความหมายใหม่ เราทุกคน

เหมือนหยกชิ้นนี้ ยกเว้นว่าเรายังอยู่ระหว่างแกะสลัก เราต้องวางใจปรมาจารย์ช่างแกะสลัก พระเยซูคริสต์ ผู้จะรับความอ่อนแอของเราและทำให้ เป็นความเข้มแข็ง บางครั้งการที่เรามองเห็นภาพไม่สมบูรณ์ เราจึงจดจ่อกับความบกพร่องของเราแล้วผิดหวัง เพราะคิดว่าเราจะไม่มีวันดีเท่าที่ตนต้องการ แต่พระเจ้าช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ ทรงเห็นว่าเราทำได้ เมื่อเรายอมให้การชดใช้ของพระองค์เกิดผลในชีวิตเราพระองค์จะทรงปั้นเราเป็นผลงานชิ้นเอกซึ่งวันหนึ่งจะได้อยู่กับกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ฉันจะมองตนเองอย่างที่ พระอาจารย์ทรงมองฉัน ได้อย่างไร

การมองตัวเราอย่างที่พระเจ้าทรงมองเราเป็นเรื่องท้าทาย พระองค์ทรงมองว่าเราเป็นลูกของพระเจ้า-เป็นเจ้า มีศักยภาพอันยิ่งใหญ่และมีความค่ามาก แต่บางครั้งเราให้ความสนใจกับปมด้อยของเรา พระบิดาในสวรรค์มิได้ทรงสร้างเราให้กังวลกับข้อบกพร่องของเราแต่ให้เป็นผลงานชิ้นเอกที่สวยงาม โดยผ่านพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์เราสามารถเอาชนะปมด้อยของเราได้

พิจารณาการอ่านพระคัมภีร์ต่อไปนี้เพื่อเรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงใช้คนที่ไม่สมบูรณ์แบบทำงานของพระองค์ให้สำเร็จอย่างไร: รอพยา 4:10-12; เยเรมีย์ 1:4-10; 1 โนปี 4:1-6; แอลมา 26:12; หลักคำสอนและพันธสัญญา 35:17-18

หัวใจของลิโซซคา

โดย มารินา เปโตรวา

ดิฉันกับสามีเข้าร่วมศาสนจักรในรัสเซีย เมื่อปี 1995 และรับการผนึกปีถัดมา ในพระวิหารสตอกโฮล์ม สวีเดน ลูกสาวที่ยังเล็กสองคนของเรารับการผนึกกับเราด้วย สองปีต่อมาเราได้รับพรให้มีลูกสาวเกิดกับเราอีกคนชื่อลิโซซคา ชีวิตเรารบรื่นดี เราทุกคนมีความสุข แต่สองวันหลังจากเกิด ลูกน้อยของเราเริ่มมีปัญหากับการกิน ในหนึ่งเดือนน้ำหนักเธอเพิ่มเพียงสามร้อยกรัม

เจ้าหน้าที่ศูนย์พยาบาลเด็กบอกเราให้ป้อนนมบ่อยขึ้น ดิฉันเห็นว่าเธออยากกิน แต่กินไม่ได้ ในที่สุดสามีดิฉันก็พาเธอไปโรงพยาบาลในเมือง แพทย์ให้การวินิจฉัยทันทีว่า—หัวใจพิการแต่กำเนิด ลิ้นหัวใจลิ้นหนึ่งไม่ทำงาน และการไหลเวียนโลหิตไปปอดไม่ดี ทำให้เธอหายใจหรือกินลำบาก

เธอต้องผ่าตัด แต่ในรัสเซียเด็กอายุน้อยสุดที่จะรับการผ่าตัดแบบนี้ได้คือสองขวบ ลูกสาวของเราอายุเพียงหนึ่งเดือน แพทย์สั่งยารักษาและบอกว่ารอให้เธออายุมากกว่านี้ค่อยผ่าตัด

หนึ่งเดือนต่อมา สุขภาพของลิโซซคาทรุดลงอย่างเห็นได้ชัด เรารีบพาเธอไปโรงพยาบาล ดิฉันอุ้มเธอขณะที่เราขับรถไป เธอมองดิฉันประหนึ่งกำลังวิงวอนขอความช่วยเหลือ ถ้าดิฉันไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักรดิฉันคงไม่ทราบว่าจะทำอย่างไร

ดี แต่ดิฉันกับสามีวางใจพระเจ้าและเชื่อมั่นว่าทุกอย่างจะดี ดิฉันพยายามปลอบเธอโดยพูดว่า “อย่ากลัวอะไรเลย ลูกน้อยของแม่ พระผู้เป็นเจ้าทรงรักเรา พระองค์จะทรงช่วยเรา และทุกอย่างจะราบรื่น”

ในที่สุดเราก็มาถึง ดิฉันกอดเธอไว้แนบออกและวิ่งไปที่แผนกรับผู้ป่วย นัยน์ตาของลิโซซคาเริ่มปิด เธอแทบไม่หายใจ ดิฉันเกือบจะพูดไม่ออกขณะเล่าอาการของลูกให้แพทย์ทราบ เจ้าหน้าที่พาเธอไปหน่วยอภิบาล (ไอซียู) แพทย์บอกว่าปอดของเธอเริ่มบวม และพวกเขาต่อเครื่องช่วยหายใจให้เธอ

วันรุ่งขึ้นเราคุยกับผู้อำนวยการแผนกศัลยศาสตร์หัวใจ เขาบอกว่า “ผมเคยทำผ่าตัดแบบนี้แต่ทำให้เฉพาะเด็กโต ตอนนี้อายุเท่าไร”

“สองเดือนค่ะ” เราบอกเขา “เธอเจ็บปวดมากแล้ว เธอตัวเล็กมาก และอาการบวมที่ปอดเป็นเรื่องซับซ้อน แต่เราต้องไม่ปล่อยให้เป็นอย่างนี้อีกต่อไป ผมไม่เคยทำการผ่าตัดให้เด็กเล็กแบบนี้มาก่อน ผมจะพยายามสุดความสามารถ คุณจะต้องซื้อลิ้นหัวใจเทียมคู่หนึ่ง แต่แพงมาก—ประมาณ 2,100 เหรียญ อีกสี่วันจึงจะผ่าตัดนะครับ”

เราจะทำอย่างไรดี เราหรือคนที่เรารู้จัก

ไม่มีเงินมากขนาดนั้น อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ของเรากลายเป็นที่รู้แก่คนอื่น ๆ และเราสามารถหาทุนได้โดยผ่านความเอื้อเฟื้อของพวกเขาและพระเมตตาของพระเจ้า สามีดิฉันซื้อลิ้นที่เราต้องใช้ช่วยชีวิตลูกสาวของเรา

ไม่เฉพาะพี่น้องชายหญิงทุกคนในสาขาของเราเท่านั้นที่อดอาหารและสวดอ้อนวอนให้ลูกสาวตัวน้อยของเรา แต่ผู้สอนศาสนาและวิสุทธิชนยุคสุดท้ายหลายคนทั่วเมืองก็ทำด้วย เรายุติถึงการสนับสนุนของพวกเขา ขณะนั่งอยู่ตรงโถงทางเดินในวันผ่าตัด เรารู้สึกถึงการประทับของพระวิญญาณบริสุทธิ์และรับรู้ถึงคำสวดอ้อนวอนของพี่น้องชายหญิงของเรา เราคิดว่าพวกเขาอยู่ใกล้เรา! พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่กับเรา ทรงนำทางศัลยแพทย์ พระองค์จะไม่ทรงทอดทิ้งเรา และทุกอย่างจะออกมาดี

เมื่อศัลยแพทย์ออกมาจากห้องผ่าตัด เขาทำหน้างุนงงพลางบอกเราว่า “ทุกอย่างเรียบร้อยดีครับ เราใส่ลิ้นเข้าไป ผมไม่รู้ทำได้อย่างไร แต่สำเร็จแล้วครับ” แต่เรารู้ว่าสำเร็จได้อย่างไร พระบิดาบนสวรรค์ประทานพรเขา

ลิโซซคาอยู่โรงพยาบาลอีกสามวันขณะที่อาการบวมของหัวใจและปอดลดน้อยลงลง แพทย์ผ่าตัดหัวใจแบบเปิดและปิดไว้ด้วย

เมื่อการสวดอ้อนวอนดูเหมือนไม่ได้รับคำตอบ

“เป็นเรื่องยากมากเมื่อการสวดอ้อนวอนที่จริงใจเกี่ยวกับบางสิ่งที่คุณปรารถนายังไม่ได้รับคำตอบในแบบที่คุณต้องการ อาจจะเข้าใจได้ว่าเหตุใดการใช้ศรัทธาอันลึกซึ้งและจริงใจจากชีวิตที่เชื่อฟังของท่านจึงไม่เกิดผลตามใจปรารถนา พระผู้ช่วยหรืออดทรวงสอนว่า ‘สิ่งใดก็ตามที่เจ้าทูลขอ พระบิดาในนามของเรา จะให้แก่เจ้า, ที่สมควรสำหรับเจ้า’ [คพ. 88:64; เน้นตัวเอ่น] บางครั้งยากจะมองออกว่าอะไร *ดีที่สุด* หรือ *สมควร* สำหรับท่านระหว่างนั้น ชีวิตท่านจะง่ายขึ้นเมื่อท่านยอมรับว่าสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงทำในชีวิตท่านเป็นไปเพื่อประโยชน์ *นิรันดร์* ของท่าน”

ดู เอ็ลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ แห่ง โครัมม้อครสาวกสิบสอง, “การใช้ซองประธานอันสูงส่งแห่งการสวดอ้อนวอน,” *เสียดิสนา*, พ.ศ. 2007, 11

เยื่อบาง ๆ สองสามวันต่อมาพวกเขาผ่าตัดอีกครั้งเพื่อปิดทรวงอกและอวัยวะในนั้น แพทย์เกือบทุกคนไม่คิดว่าเธอจะรอดชีวิต แต่เราเชื่อในพระบิดาบนสวรรค์และในเดชานูภาพของพระองค์ เราเชื่อว่าถ้าเป็นพระประสงค์ของพระองค์ เธอจะหายเป็นปกติ

พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นที่ทรงสามารถคืนลิโซซคาให้เราได้ เธอดีขึ้นทุกวันตามลำดับ

เธออยู่ในโรงพยาบาลอีกหนึ่งเดือน และเวลานี้เธออยู่บ้านกับเรา

พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าแห่งปาฏิหาริย์ พระองค์ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของเรา และในช่วงเวลาที่ยาก พระองค์ทรงอุ้มชูเรา การทดลองเสริมสร้างศรัทธาของเรา และสอนเราให้เชื่อ หวัง และรัก ■

ปัจจุบันผู้เขียนอาศัยอยู่ในเบลเยียม

โดย เอ็ดเดอร์
เดวิด เอ. เบนนาร์
แห่งโคเวิร์มอัครสาวก
สิบสอง

งาน

สอบศาสนา ประวัติครอบครัว พระวิหาร

ก การชุมนุมศักดิ์สิทธิ์ซึ่ง
จัดขึ้นในพระวิหารเคิร์ท-
แลนด์ วันที่ 6 เมษายน
ค.ศ. 1837 ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ
สมิธกล่าวว่า “จากทั้งหมดที่กล่าว
มา หน้าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและสำคัญ
ที่สุดคือสั่งสอนพระกิตติคุณ”¹

เกือบเจ็ดปีพอดีเมื่อท่านประกาศ
ในวันที่ 7 เมษายน ค.ศ. 1844 ว่า
“ความรับผิดชอบอันใหญ่หลวง
ที่สุดในโลกนี้ที่พระเจ้าทรงมอบให้
เราคือ แสวงหาคนตายของเรา
อัครสาวกกล่าวว่า ‘พวกเขา
จะดีพร้อมไม่ได้หากไม่มีพวกเรา’
[ดู ฮีบรู 11:40] เพราะจำเป็นที่
อำนาจการผนึกจะอยู่ในมือเราเพื่อ
ผนึกลูกหลานของเราและคนตาย
ของเราสำหรับสมัยการประทาน
ความสมบูรณ์แห่งเวลา—สมัย
การประทานตามสัญญาที่พระ-
เยซูคริสต์ทรงทำไว้ก่อนการวาง
รากฐานของโลกเพื่อความรอด
ของมนุษย์”²

บางคนอาจสงสัยว่าทั้งการสั่ง
สอนพระกิตติคุณ และ การค้นหา
คนตายของเราจะเป็นหน้าที่และ
ความรับผิดชอบใหญ่หลวงที่สุด
ที่พระเจ้าเป็นเจ้าของมอบให้บุตร
ธิดาของพระองค์ไปพร้อม ๆ กันได้
อย่างไร จุดประสงค์ของข้าพเจ้า
คือแนะนำว่าคำสอนเหล่านี้เน้น

การสั่งสอนพระกิตติคุณและการ
ค้นหาคนตายเป็นส่วนเสริมกัน
ของงานอันสำคัญยิ่งงานเดียว—
งานแห่งความรักที่มุ่งหมายจะ
เปลี่ยนใจ Һันใจ และทำให้ใจผู้
แสวงหาความจริงอย่างซื่อสัตย์
บริสุทธิ์

เอกภาพและความเป็นหนึ่งเดียวของงานแห่งความ
รอดยุคสุดท้าย งานเผยแผ่ศาสนากับงานพระวิหาร
และประวัติครอบครัวเป็นด้านที่เสริมกันและเกี่ยว
พันกันของงานอันสำคัญยิ่งงานหนึ่ง “ที่จะทำให้
แผนงานสำเร็จเมื่อเวลาครบบริบูรณ์แล้ว คือที่จะ
ทรงรวบรวมทุกสิ่งทั้งที่อยู่ในสวรรค์และในแผ่นดิน
โลกให้อยู่ในพระคริสต์” (เอเฟซัส 1:10)

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้อำนาจของพระ-
วิญญาณบริสุทธิ์ช่วยท่านและข้าพเจ้าขณะที่เรา
พิจารณางานแห่งความรอดอันน่าอัศจรรย์ในยุค
สุดท้ายไปพร้อม ๆ กัน

ใจและศาสนพิธีฐานะปุโรหิต

การสั่งสอนพระกิตติคุณและการค้นหาคนตาย
ของเราเป็นความรับผิดชอบสองอย่างที่พระเจ้าทรง
กำหนดเพื่อเชื่อมโยงทั้งกับใจเราและกับศาสนพิธี

ฐานะปุโรหิต แก่นแท้ในงานของพระเจ้าคือเปลี่ยน
ใจ Һันใจ และทำให้ใจบริสุทธิ์ผ่านพันธสัญญาและ
ศาสนพิธีที่ประกอบโดยสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตที่
ถูกต้อง

คำว่า ใจ ใช้ในงานมาตรฐานเกิน 1,000 ครั้ง
และเป็นสัญลักษณ์ของความรู้สึกในใจของแต่ละ
คน ด้วยเหตุนี้ใจเรา—ผลรวมของความปรารถนา
ความเอื้ออาทร ความตั้งใจ เจตนา และเจตคติ—
จึงบ่งบอกว่าเราเป็นใครและกำหนดสิ่งที่เราจะเป็น

จุดประสงค์ของพระเจ้าสำหรับงานเผยแผ่ศาสนา
คือเชื้อเชิญคนทั้งปวงให้มาหาพระคริสต์ รับพรแห่ง
พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู และอดทนจนกว่า
ชีวิตจะหาไม่ผ่านศรัทธาในพระคริสต์ เราไม่แบ่งปัน
พระกิตติคุณเพียงเพื่อเพิ่มจำนวนคนและความ
เข้มแข็งของศาสนจักรยุคสุดท้าย แต่เราพยายาม

การเพียงแค่ทำและกา
เครื่องหมายว่าทำทุก
อย่างแล้วตามหน้าที่ใน
รายการพระกิตติคุณ
ยาวเหยียดที่ “ต้องทำ”
ไม่ได้ทำให้เราสามารถ
รับรู้ปลื้มชัยของพระ-
องค์ไว้ในสีหน้าของ
เราหรือทำให้เกิดการ
เปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้ง
ในใจได้เลย

ทำหน้าที่รับผิดชอบที่พระเจ้าทรงกำหนดให้ประกาศ
ความจริงในแผนแห่งความสุขของพระบิดา ความ
เป็นพระเจ้าของพระบุตรองค์เดียวผู้ถือกำเนิดของ
พระองค์ พระเยซูคริสต์ และประสิทธิผลของการ
พลีพระชนม์ชีพเพื่อชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
การเชื่อเชิญคนทั้งปวงให้ “มาหาพระคริสต์” (ดู
โมโรไน 10:30-33) การประสบ “การเปลี่ยนแปลง
อันลึกซึ้ง” ในใจ (ดู แอลมา 5:12-14) และการ
มอบศาสนพิธีแห่งความรอดให้แก่ละบุคคลที่ยัง
ไม่อยู่ใต้พันธสัญญาในความเป็นมรรตัยคือวัตถุประสงค์
พื้นฐานของการสั่งสอนพระกิตติคุณ

การทำให้คนเป็นและคนตายได้รับความสูงส่ง
เป็นจุดประสงค์ของพระเจ้าสำหรับการสร้างพระ-
วิหารและการประกอบศาสนพิธีแทนผู้วายชนม์
เราไม่มัสการในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์เพียงเพื่อให้
แต่ละบุคคลหรือครอบครัวมีประสบการณ์ที่น่า
จดจำ แต่เราพยายามทำหน้าที่รับผิดชอบที่พระ-
เจ้าทรงกำหนดให้มอบศาสนพิธีแห่งความรอด
และความสูงส่งให้ครอบครัวมนุษย์ทั้งหมด การ
ปลุกฝังสัญญาที่ทำไว้กับบรรพบุรุษ แม้กับอับราฮัม
อิสอัค และยาโคบ ไว้ในใจลูกหลาน การหันใจ
ลูกหลานไปหาบรรพบุรุษของพวกเขา รวมถึงการ
ค้นคว้าประวัติครอบครัวและประกอบศาสนพิธี
แทนผู้วายชนม์ในพระวิหารคืองานที่เป็นพระแก่
บุคคลในโลกวิญญาณที่ยังไม่อยู่ใต้พันธสัญญา

ศาสนพิธีฐานะปุโรหิตเป็นเส้นทางสู่พลังอำนาจ
ของความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้า

“และฐานะปุโรหิตดังกล่าวที่เหนือกว่าดูแล
พระกิตติคุณและถือฤกษ์แห่งความลับของ
อาณาจักร, แม้ฤกษ์แห่งความรู้เรื่องพระผู้เป็น
เจ้า.

“ฉะนั้น, ในศาสนพิธีของฐานะปุโรหิตนี้, พลัง
อำนาจของความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าจึงแสดง
ให้ประจักษ์.

“และปราศจากศาสนพิธีของฐานะปุโรหิตนี้,

และสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิต, พลังอำนาจของ
ความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าไม่แสดงให้ประจักษ์
แก่มนุษย์ในเนื้อหนัง” (คพ. 84:19-21)

โปรดพิจารณานัยสำคัญจริง ๆ ของข้อเหล่านี้
บุคคล ต้อง ผ่านประตูแห่งบัพติศมาก่อนและรับ
ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์—มุ่งหน้า
ต่อไปหลังจากนั้นตามเส้นทางแห่งพันธสัญญา
และศาสนพิธีที่นำไปหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพร
แห่งการชดใช้ของพระองค์ (2 นีไฟ 31) ศาสนพิธี
ฐานะปุโรหิตจำเป็นต่อการ “มาหาพระคริสต์
[อย่างเต็มที่], และได้รับการทำให้ดีพร้อมใน
พระองค์” (ดู โมโรไน 10:30-33) หากปราศจาก
ศาสนพิธี แต่ละบุคคลจะไม่สามารถรับพรทั้งหมด
ที่เกิดขึ้นได้โดยผ่านการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการ
ชดใช้อันไม่มีขอบเขตและเป็นนิรันดร์ของพระเจ้า
(ดู แอลมา 34:10-14)—แม้แต่พลังอำนาจของ
ความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้า

งานของพระเจ้าเป็นงานสูงส่งงานหนึ่งที่เน้น
เรื่องใจ พันธสัญญา และศาสนพิธีฐานะปุโรหิต

ความหมายโดยนัย

หลักคำสอนอันศักดิ์สิทธิ์นี้บอกนัยสำคัญสอง
ประการสำหรับงานของเราในศาสนจักร

หนึ่ง บ่อยครั้งที่เราอาจเน้นมากเกินไปให้แยก
ประเภทของงานแห่งความรอดกับนโยบายและ
ระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง ข้าพเจ้าเกรงว่าพวก
เราหลายคนอาจมุ่งเน้นงานของพระเจ้าเพียงด้าน
เดียวมากจนเราไม่ได้รับพลังเต็มที่ของการทำงาน
แห่งความรอดนี้ที่ครอบคลุมทุกด้าน

ขณะที่พระเจ้าทรงพยายามรวบรวมสิ่งสารพัดเข้า
เป็นหนึ่งเดียวในพระคริสต์ เรามักจะแยกส่วนและ
ศึกษาเฉพาะด้านที่จำกัดความเข้าใจและวิสัยทัศน์
ของเรา เมื่อมาถึงขีดสุดเราก็จะให้ความสำคัญกับ
การบริหารโปรแกรมและเพิ่มสถิติมากกว่าการ
เชื่อเชิญแต่ละบุคคลให้เข้าสู่พันธสัญญาและรับ
ศาสนพิธีอย่างมีค่าควร ทำที่เช่นนี้จำกัดการทำให้

บริสุทธิ์ ปิติ การเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างต่อนื่อง พลังและความคุ้มครองทางวิญญาณที่มาจาก “การยอมถวายใจ [เรา] ต่อพระเจ้า” (ฮีบรามัน 3:35) การเพียงแต่ทำและภาครื่องหมายว่าทำทุกอย่างแล้วตามหน้าที่ในรายการพระกิตติคุณยาวเหยียดที่ “ต้องทำ” ไม่ได้ทำให้เราสามารถรับรูปลักษณ์ของพระองค์ไว้ในสีหน้าของเราหรือทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งในใจได้เลย (ดู แอลมา 5:14)

สอง วิญญาณของเอลียาห์เป็นศูนย์รวมและสำคัญยิ่งต่องานแห่งการประกาศพระกิตติคุณ บางทีพระเจ้าอาจจะทรงกำลังเน้นความจริงนี้ตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นคราวฟื้นฟูความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณสู่แผ่นดินโลกในยุคสุดท้ายนี้

ในปาศักดิ์สิทธิ์ โจเซฟ สมิธเห็นและพูดคุยกับพระบิดาในสวรรค์และพระเยซูคริสต์ นิมิตดังกล่าวนำเข้าสู่ “เวลาครบบริบูรณ์ [สมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา]” (เอเฟซัส 1:10) และทำให้โจเซฟได้เรียนรู้เกี่ยวกับพระลักษณะแท้จริงของพระเจ้าสามพระองค์และการเปิดเผยต่อนื่อง

ประมาณสามปีต่อมา เพื่อตอบคำสวดอ้อนวอนที่จริงใจในคืนวันที่ 21 กันยายน ค.ศ. 1823 ห้องนอนของโจเซฟเต็มไปด้วยแสงสว่างจนห้อง “สว่างยิ่งกว่าตอนเที่ยงวัน” (โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:30) รูปร่างหนึ่งปรากฏที่ข้างเตียง เรียกชื่อเด็กหนุ่ม และประกาศว่า “ท่านเป็นผู้ส่งสารที่ส่งมาจากที่ประทับของพระเจ้า... และชื่อของท่านคือโมโรไน” (โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:33) ท่านแนะนำโจเซฟเกี่ยวกับการออกมาของพระคัมภีร์มอรมอน และจากนั้นโมโรไนได้อ้างคำพูดจากหนังสือของมาลาคีในพันธสัญญาเดิมโดยใช้ภาษาต่างจากที่ใช้ในฉบับคิงส์เจมส์เล็กน้อย

เราไม่ได้มีมาตรการในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์เพียงเพื่อให้แต่ละบุคคลหรือครอบครัวมีประสบการณ์ที่น่าจดจำ แต่เราพยายามทำหน้าที่รับผิดชอบที่พระเจ้าทรงกำหนดให้มอบศาสนพิธีแห่งความรอดและความสูงส่งให้ครอบครัวมนุษย์ทั้งหมด

“ดูเถิด, เราจะเปิดเผยฐานะปุโรหิตแก่เจ้า, โดยมีของเอลียาห์ศาสดาพยากรณ์, ก่อนการมาของวันสำคัญยิ่งและนำพรอันประเสริฐของพระเจ้า... และท่านจะปลุกสัญญาที่ทำกับบรรพบุรุษไว้ในใจของลูกหลาน, และใจของลูกหลานจะหันไปหาบรรพบุรุษของพวกเขา. หากไม่เป็นเช่นนั้น ทั้งแผ่นดินโลกจะร้างลงสิ้น ณ การเสด็จมาของพระองค์” (โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:38–39)

คำแนะนำที่โมโรไนให้ศาสดาพยากรณ์หนุ่มรวมสาระสำคัญพื้นฐานสองประการนี้ไว้ด้วย ได้แก่ (1) พระคัมภีร์มอรมอน และ (2) ถ้อยคำของมาลาคีทำนายบทบาทของเอลียาห์ในการฟื้นฟู “สรรพสิ่งตามที่พระเจ้าตรัสไว้โดยปากของบรรดาผู้เผยพระวจนะบริสุทธิ์ของพระองค์ตั้งแต่กาลโบราณมา” (กิจการ 3:21) ด้วยเหตุนี้ เหตุการณ์ที่นำเข้าสู่การฟื้นฟูจึงเปิดเผยความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระเจ้าสามพระองค์ ยืนยันความเป็นจริงของการเปิดเผยต่อนื่อง เน้นความ

สำคัญของพระคัมภีร์มอรมอน คาดหวังงานแห่งความรอดและความสูงส่งสำหรับทุกคนเป็นและคนตาย

ตอนนี้โปรดพิจารณาบทบาทของพระคัมภีร์มอรมอนในการเปลี่ยนแปลงใจ—และวิญญาณของเอลียาห์ในการหันใจ

พระคัมภีร์มอรมอนผนวกกับพระวิญญาณของพระเจ้าเป็น “เครื่องมือยอดเยี่ยมที่สุดเครื่องมือเดียวที่พระเจ้าเป็นเจ้าประทานให้เราใช้ทำให้ชาวโลกเปลี่ยนใจเลื่อมใส”⁴ การฟื้นฟูพระคัมภีร์เล่มนี้เป็นศิลาหลักของศาสนาเราและจำเป็นต่อการนำจิตวิญญาณมาหาพระเจ้าช่วยให้รอด พระคัมภีร์มอรมอนเป็นพยานหลักฐานอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์—พยานยืนยันอันสำคัญยิ่งถึงความเป็น

การสั่งสอนพระกิตติ-
คุณและการค้นหา
คนตายของเราเป็น
ความรับผิดชอบสอง
อย่างที่พระเจ้าทรง
กำหนดเพื่อเชื่อมโยง
ทั้งกับใจเราและกับ
ศาสนพิธีฐานะปุโรหิต

พระเจ้าของพระผู้ไถ่ในโลกที่นับวันจะเฝือทางโลก และชอบเยาะเย้ยถากถางมากขึ้น ใจเปลี่ยนเมื่อ บุคคลนั้นอ่านและศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนและ สวดอ้อนวอนด้วยเจตนาแท้จริงเพื่อเรียนรู้ความ จริงของพระคัมภีร์ดังกล่าว

วิญญาณของเอลิยาห์คือ “การแสดงให้เห็นประจักษ์ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยทรงเป็นพยานถึง ความศักดิ์สิทธิ์ของครอบครัว”⁵ อิทธิพลที่เด่นชัดนี้ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพยานอันทรงพลังถึง แผนแห่งความสุขของพระบิดาและดึงดูดผู้คนให้ ค้นหาและใส่ใจบรรพชนตลอดจนสมาชิกครอบครัว ของพวกเขา—ทั้งอดีตและปัจจุบัน วิญญาณของ เอลิยาห์มีผลต่อทั้งคนในและคนนอกศาสนจักรทั้ง ยังเป็นเหตุให้ใจหันไปหาบรรพบุรุษ

วีดิทัศน์หกตอนเป็นส่วนหนึ่งของ บทความนี้ สแกนรหัสตอบรับฉบับไว (QR) นี้หรือไปที่ lds.org/go/bednar1014 เพื่อดูวีดิทัศน์ตอนแรกของเรื่องราวที่ แสดงถึงหลักธรรมนี้

ถึงเวลาแล้วที่เราต้องใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ มากขึ้นจากการผนึกกำลังกันของการเปลี่ยนแปลง อันลึกซึ้งในใจที่สวนใหญ่แล้วเกิดขึ้นได้จากพลัง ทางวิญญาณของพระคัมภีร์มอรมอนกับการหันใจ ไปหาบรรพบุรุษซึ่งทำสำเร็จผ่านวิญญาณของเอลิ- ยาห์ ความปรารถนาจะเชื่อมโยงกับอดีตสามารถ เตรียมบุคคลให้พร้อมรับคุณธรรมแห่งพระวจนะ ของพระเจ้าและเป็นเจ้าและเสริมสร้างศรัทธา การหัน ใจไปหาบรรพบุรุษช่วยให้บุคคลด้านทานอิทธิพล ของปฏิบัติและเพิ่มพลังการเปลี่ยนใจเลื่อมใสได้ ดีที่สุด

คู่วิดีทัศน์ตอนที่สองเพื่อชมเรื่องราวที่แสดงถึง หลักธรรมนี้

หลักธรรม

ตอนนี้ข้าพเจ้าต้องการระบุหลักธรรมสี่ข้อเกี่ยว กับพลังทางวิญญาณที่เป็นผลจากการเปลี่ยน แปลงใจและการหันใจ

- 1. ใจและการเปลี่ยนใจเลื่อมใส** การหันไปหาบรรพบุรุษปลุกใจและเตรียมใจรับการ เปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้ง ด้วยเหตุนี้วิญญาณ ของเอลิยาห์จึงช่วยในการเปลี่ยนใจเลื่อมใส *คู่วิดีทัศน์ตอนที่สามเพื่อชมเรื่องราวที่แสดงถึง หลักธรรมนี้*
- 2. ใจและการรักษาให้คงอยู่** การหันไปหา บรรพบุรุษคำจูนและเพิ่มพลังให้ใจที่เคย ประสบการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้ง ด้วยเหตุ นี้วิญญาณของเอลิยาห์จึงช่วยในการรักษา ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ให้คงอยู่ *คู่วิดีทัศน์ตอนที่สี่เพื่อชมเรื่องราวที่แสดงถึง หลักธรรมนี้*
- 3. ใจและการนำกลับสู่ความแข็งแกร่ง** การหัน ไปหาบรรพบุรุษทำให้ใจที่แข็งแกร่งอ่อน โยลงหลังจากประสบการณ์เปลี่ยนแปลงอัน ลึกซึ้ง ด้วยเหตุนี้ วิญญาณของเอลิยาห์จึง เป็นกุญแจในการนำกลับสู่ความแข็งแกร่ง *คู่วิดีทัศน์ตอนที่ห้าเพื่อชมเรื่องราวที่แสดงถึง หลักธรรมนี้*
- 4. ใจและผู้สอนศาสนาที่กล้าหาญ** ผู้สอน ศาสนาที่เคยประสบทั้งการเปลี่ยนแปลงอัน ลึกซึ้งและการหันใจจะเป็นผู้ใช้ที่กล้าหาญ อุทิศตน และเปลี่ยนใจเลื่อมใสมากขึ้น *คู่วิดีทัศน์ตอนที่หกเพื่อชมเรื่องราวที่แสดงถึง หลักธรรมนี้*

เนื่องด้วยกองกำลังผู้สอนศาสนาพร้อมมาก ขึ้นและเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เราจึงไม่สามารถใช้ เฉพาะความสำเร็จด้านการเผยแผ่ในอดีตกำหนด

วิญญานของเอลียาห์คือ
“การแสดงให้เห็นประจักษ์
ของพระวิญญานบริสุทธิ์
โดยทรงเป็นพยานถึง
ความศักดิ์สิทธิ์ของ
ครอบครัว”

วิถีและวิธีการของเราสำหรับอนาคต พระเจ้าทรงดลใจเรื่องเทคโนโลยีและเครื่องมือซึ่งเปิดทางให้เราได้ประโยชน์จากเอกภาพของงานเผยแผ่ศาสนากับงานพระวิหารและประวัติครอบครัวมากกว่าช่วงเวลาก่อนหน้านี้ในสมัยการประทานของเรา และไม่ใช่ความบังเอิญที่นวัตกรรมเหล่านี้ออกมาประจวบกับเวลาที่ต้องการอย่างมากเพื่อทำให้งานเผยแผ่ศาสนาสดุดหน้าทั่วโลก งานของพระเจ้าเป็นงานสูงส่งงานหนึ่งซึ่งเน้นเรื่องใจที่เปลี่ยนและการหันใจ พันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ และพลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าซึ่งแสดงให้เห็นประจักษ์ผ่านศาสนพิธีฐานะปุโรหิต

สรุปและประจักษ์พยาน

พระเจ้าทรงประกาศว่า “เราสามารถทำงานของเราเองได้” (2 นิไฟ 27:21) และ “เราจะเร่งงานของเราเมื่อถึงเวลา” (คพ. 88:73) เราเป็นพยานถึงการเร่งงานของพระองค์

เรามีชีวิตและรับใช้ในสมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา การรับรู้ความสำคัญนี้วันคริสต์มาสของสมัยการประทานอันโดดเด่นที่เรามีชีวิตอยู่ควรมีอิทธิพลต่อทั้งหมดที่เราทำและพยายามจะเป็น งานแห่งความรอดที่ต้องทำให้สำเร็จในวันเวลาสุดท้ายเป็นงานใหญ่กว้างไกล จำเป็น และเร่งด่วน เราแต่ละคนควรสำนึกคุณเพียงใดต่อพรและความรับผิดชอบของการมีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาพิเศษนี้ของสมัยการประทานสุดท้าย เราควรอ่อนน้อมถ่อมตนเพียงใดที่รู้ว่า “จากเขาผู้ที่ประทานให้มากก็เรียกร้องจากเขามาก” (คพ. 82:3)

การสั่งสอนพระกิตติคุณและการค้นหาคนตายเป็นส่วนเสริมกันของงานอันสำคัญยิ่งงานเดียว—งานแห่งความรักที่มุ่งหมายจะเปลี่ยนใจ หันใจ และทำให้ใจผู้แสวงหาความจริงอย่างซื่อสัตย์

บริสุทธิ์ แนวแบ่งเขตปลอม ๆ ที่เรามักวางกันระหว่างงานเผยแผ่ศาสนากับงานพระวิหารและประวัติครอบครัวกำลังถูกลบ นี่เป็นงานอันสำคัญยิ่งงานเดียวของความรอด⁶

เราเริ่มเข้าใจบทบาทของงานพระวิหารและประวัติครอบครัวในการช่วยให้ผู้สนใจหรือสมาชิกที่แข็งขันน้อยเข้าใจแผนแห่งความรอดลึกซึ้งขึ้นหรือไม่ เราตระหนักใหม่ว่าอิทธิพลมากที่สุดอย่างหนึ่งที่มีต่อการรักษาผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสให้คงอยู่คือวิญญานของเอลียาห์ เราซาบซึ้งอย่างเต็มที่มากขึ้นหรือไม่ถึงความสำคัญของช่วงเวลาหันใจซึ่งเกิดจากการแบ่งปันเรื่องราวครอบครัวอันเป็นวิธีหาคนให้สอนทั้งโดยสมาชิกและผู้สอนศาสนา เราจะช่วยคนที่เราได้รับใช้ให้เข้าถึงพลังอำนาจแห่งความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าบ่อยขึ้นได้หรือไม่โดยเข้าร่วมศาสนพิธีต่าง ๆ อย่างมีค่าควร เช่น ศีลระลึก บัพติศมาและการยืนยันแทนคนตาย

ขอให้ท่านมองเห็นชัดเจน ได้ยินไม่ผิด และจดจำความสำคัญของการรับใช้ในงานของพระเจ้า ของการเปลี่ยนใจ การหันใจ และการทำให้ใจบริสุทธิ์ ■

จากคำปราศรัยในการสัมมนาประธานคณะเผยแผ่คนใหม่เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน ค.ศ. 2013

อ้างอิง

1. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 356.
2. ดู คำสอน: โจเซฟ สมิธ, 511.
3. ดู สังฆนิกคิคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา (2004), 1
4. เอสตรา แพทท์ เป็นสัน, “A New Witness for Christ,” *Ensign*, Nov. 1984, 7.
5. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “ช่วงเวลาแห่งการเก็บเกี่ยวครั้งใหม่,” *เสียวไฮนา*, พ.ศ. 1998, 39.
6. ดู สเป็นเซอร์ คับเบิลยู. คิมบัลล์, “The Things of Eternity—Stand We in Jeopardy?” *Ensign*, Jan. 1977, 3.

บ้าน หัวใจของการเรียนรู้

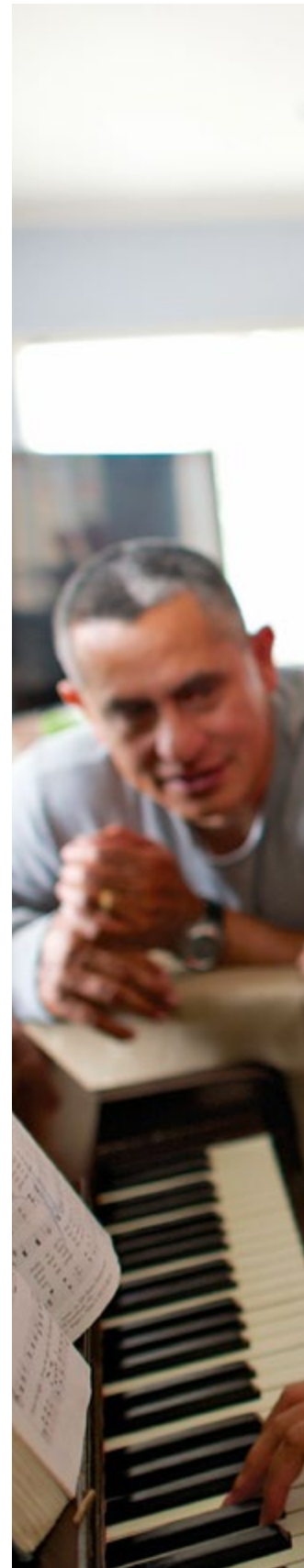
เมื่อการเรียนรู้ที่โบสถ์สนับสนุนการเรียนรู้ที่บ้าน
เท่ากับท่านสร้างรากฐานอันแข็งแกร่งของ
การดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ

ปขอให้ทุกคนอ่านบทเรียนสัปดาห์หน้ามาด้วยนะครับ” คำพูดเหล่านี้ฟังคุ้นหูหรือไม่ คำพูดดังกล่าวมักจะมีมาจากคำขอร้องขอของครูเมื่อจบชั้นเรียนของศาสนจักร

ถึงแม้การเตรียมมาเรียนบทเรียนวันอาทิตย์ของท่านจะสำคัญอย่างยิ่ง แต่บางครั้งท่านรู้สึกคล้ายกับว่าเป้าหมายหลักของท่านในการศึกษาและไตร่ตรองคือเพื่อให้ท่านพร้อมเต็มที่สำหรับวันอาทิตย์หรือไม่

แต่ที่จริงควรเป็นในทางตรงกันข้าม “คำสอน โปรแกรม และกิจกรรม [ทั้งหมดของศาสนจักร] มุ่งเน้นครอบครัวและสนับสนุนศาสนจักร”¹ นั้นหมายความว่าการประชุมต่าง ๆ ของศาสนจักร มุ่งสนับสนุนการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลและครอบครัว ดังที่เกรีย์ อี. สตีเวนสันอธิการควบคุมสอน “สถานที่สำคัญอันดับแรกของการสอนและการเรียนรู้คือบ้าน”² เมื่อมุ่งเน้นการเรียนรู้และการสอนในบ้าน การเรียนรู้และการสอนเหล่านั้นสามารถก่อให้เกิดพลังอันจะนำไปสู่การเปลี่ยนใจเลื่อมใส

นั่นเป็นข่าวสารของการอบรมองค์การช่วยประจำปี 2014 *Learning and Teaching in the Home and the Church* (การเรียนรู้และการสอนในบ้านและศาสนจักร) มีออนไลน์ที่ annualtraining.lds.org เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโครัมมัธครสาวกสิบสองกล่าวว่า “ไม่มีใครในพวกเรากำลังลดความสำคัญของการสอนในโบสถ์ ในอาคารประชุม เราเรียนรู้และสอนมาตลอดชีวิตเรา แต่ขอให้เราเรียนรู้และสอนตลอด 24 ชั่วโมง 7 วันในชีวิตที่เราดำเนินอยู่”³ เมื่อท่านรวมการเรียนรู้ตลอด 24 ชั่วโมง 7 วันไว้ในช่วงเวลาประจำวันของชีวิตครอบครัวท่าน ท่านสามารถวางรากฐานอันแข็งแกร่งให้ “บ้านแห่งการเรียนรู้” (คพ. 88:119) อันจะให้ที่พักพิงและความคุ้มครองทางวิญญาณแก่ท่านและครอบครัว

การเรียนรู้ที่บ้าน

ท่านอาจไม่เห็นผลทันตาเสมอไป แต่เมื่อท่านใช้ประโยชน์จากช่วงเวลาปกติธรรมดาเพื่อเรียนรู้และสอนในชีวิตประจำวัน การทำเช่นนั้นจะมีผลกว้างขวาง ต่อไปนี้เป็นวิธีที่หลายครอบครัวสังเกตเห็นอิทธิพลดังกล่าวในชีวิตพวกเขา

ช่วงเวลาปกติธรรมดา

“มีหลายครั้งที่เราอาจรู้สึกเคอะเขินกับการสนทนาแบบเป็นกิจจะลักษณะเกี่ยวกับหัวข้อพระกิตติคุณบางหัวข้อ ช่วงการสอนแบบกันเองเป็นพรแก่เราอย่างแท้จริงเมื่อเราสอนบทเรียนสำคัญ ๆ ให้ลูกของ

เรา มีช่วงการสอนแบบกันเองมากกว่า ช่วงการสอนแบบเป็นกิจจะลักษณะเช่นกัน ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องคว้าโอกาสเหล่านี้ไว้สอนหลักธรรมสำคัญกับลูกของเรา ตัวอย่างเช่น ดิฉันสอนเรื่องความซื่อสัตย์

ขณะซื้อของ ลูก ๆ ของดิฉันเรียนรู้หลักธรรมเหล่านี้ง่ายขึ้นเมื่อพวกเขาเห็นวิธีประยุกต์ใช้”

โมนา วิลลาเนา, ฟิลิปปินส์

ดูอีกตัวอย่างหนึ่งในวิดีโอสั้นเรื่อง
“พลังของการสอนแบบกันเอง” ที่
lds.org/go/221014000.

ผูกสัมพันธ์ขณะรับประทานอาหารว่าง

“ช่วงการสอนแบบกันเองช่วยให้ดิฉันมีความสัมพันธ์กับลูก ๆ ดีขึ้น เมื่อเรานั่งรับประทานอาหารเช้าที่โต๊ะในครัวหลังเลิกเรียน เราสนทนาเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างวันที่โรงเรียน ลูกคนหนึ่งมักจะพูดบางอย่างที่เพื่อนพูดหรือเขาารู้สึกอย่างไรเมื่อมีคนพูดหรือทำบางสิ่งบางอย่าง ดิฉันสามารถแบ่งปันประจักษ์พยานส่วนตัวต่อจากนั้นและสนทนาว่าลูก ๆ รู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับสถานการณ์ดังกล่าว ดิฉันคิดว่าการสนทนาแบบเปิดใจเมื่อลูกผ่อนคลายทำให้พวกเขาเต็มใจมากขึ้นที่จะสนทนาเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็นเพราะพวกเขามีความไว้วางใจระดับหนึ่ง โดยรู้ว่าพ่อแม่จะฟัง”

อลิสัน ฟรอสต์, กริช

การเดินทางและการสนทนา

“ผมขึ้นรถประจำทางส่งลูกสาวไปโรงเรียนทุกเช้า เราจึงมีโอกาสคุยกันมาก ครั้งหนึ่งเมื่อเร็ว ๆ นี้เราเห็นสามีภรรยาคนหนึ่งขัดแย้งกัน ลูกสาวหันขวับมามองผมและรอผมแสดงความเห็น แต่ผมกลับถามพวกเขาว่ารู้สึกอย่างไรกับสิ่งที่เกิดขึ้น พวกเขาบอกผมว่าพวกเขาคิดว่าสามีไม่ควรพูดกับภรรยาแบบนั้น หลังจากนั้น เราสนทนากันเกี่ยวกับชีวิตแต่งงานและความสัมพันธ์ การโดยสารรถประจำทาง 30 นาทีของเราสิ้นสุดลงด้วยคติธรรมและอุทาหรณ์สอนใจ”

มาริโอ ลอเรนซ์, กัวเตมาลา

ดูตัวอย่างเพิ่มเติมในวีดิทัศน์เรื่อง “Learning and Teaching in the Home and the Church—the Home (การเรียนรู้และการสอนในบ้านและศาสนจักร—บ้าน)”
ที่ lds.org/go/231014000 (ที่ 4:56–5:39)

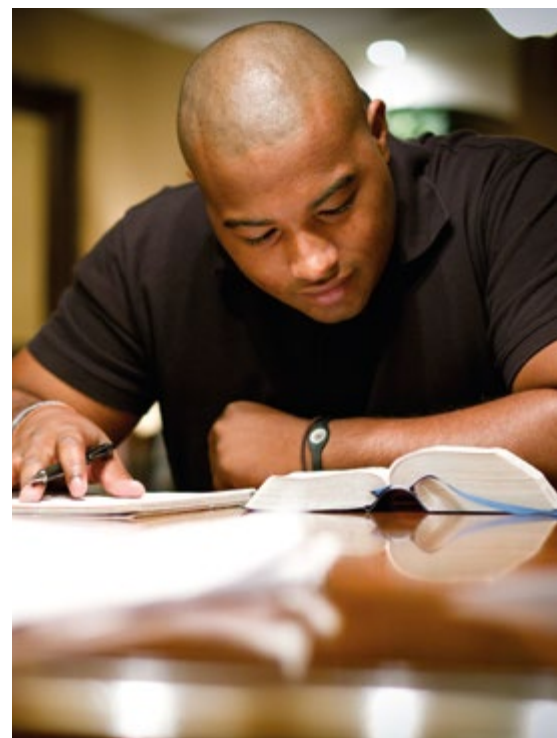

แวดวงความหวังโย

“ผมกับภรรยาทราบดีว่าเราเป็นคนแรกที่มีความรับผิดชอบในการสอนลูกของเราไม่ใช่ผู้นำ แต่เราขอบคุณสิ่งที่พวกเขาทำและเราช่วยเหลือเท่าที่เราจะช่วยได้ วอร์ดของเรามีผู้นำที่ดีมาก พวกเขาเอาใจใส่เยาวชนและเด็กอย่างแท้จริง พวกเขาทำมากเท่าที่จะมากได้เพื่อช่วยให้เด็กและเยาวชนเหล่านั้นมองเห็นศักยภาพเต็มที่ของตนเองบนพื้นฐานของสิ่งที่พ่อแม่ทำได้ ผมพบปะพูดคุยกับอธิการมาแล้วสองสามครั้ง ผมมีการสื่อสารที่ดีกับผู้นำเยาวชนและมักจะสอบถามเรื่องลูก ๆ และความก้าวหน้าของพวกเขา การที่เราสื่อสารอยู่เนือง ๆ เกี่ยวกับความก้าวหน้าของลูก ๆ จะช่วยให้เราทุกคนเข้าใจวิธีช่วยลูกแต่ละคน”

เจสซี เอ็น. อรุณกัน, แอฟริกาใต้

พระคริสต์ ทรงสอนบน เนินเขาและ ในบ้าน

“พระเจ้าช่วยให้ออด

[ทรงเป็น] องค์ปรมาจารย์ของเรา... เราจะเห็นว่าการปฏิบัติศาสนกิจส่วนใหญ่ของพระองค์คือการสอน แต่ในการสอนนั้นแทบจะไม่มีครั้งใดที่พระองค์ทรงสอนในอาคาร ศาสนจักร การสอนของพระองค์อยู่ข้างนอกในที่ซึ่งผู้คนอยู่ในถนน หลวง ในตรอกชอกชอย บนเนินเขา ริมหทะเล และในบ้าน”

เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่ง
คอร์ดัมคราสกิลบอง, ใน “การเรียนรู้
และการสอนในบ้านและศาสนจักร—บ้าน”
(วิดิทัศน์การอบรมองค์การช่วยปี 2014),
annualtraining.lds.org

พลังในพระคัมภีร์

“การศึกษาพระคัมภีร์ช่วยผมเรียนรู้จากพระคริสต์และคุณลักษณะของพระองค์ ทั้งนี้เพื่อผมจะสามารถเป็นเหมือนพระองค์ได้ และยังทำให้ผมมีพระวิญญาณมากขึ้นด้วย ซึ่งนำทางผมและสอนผมให้รู้วิธีประยุกต์ใช้สิ่งที่ผมเรียนรู้เพื่อผมจะพร้อมเผชิญการทำหายของชีวิตและการล่อลวงที่ซาตานโยนใส่ผม หากปราศจากพระนี้ในชีวิต ผมรู้ว่าผมจะขาดศักยภาพในฐานะบุตรของพระเจ้า”
นาธาน วูดเวิร์ค, อังกฤษ

การเรียนรู้ที่โบสถ์: หลักการ 10 ประการที่ครูทุกคนควรรู้

นอกจากเสริมสร้างพลังของการเรียนรู้และการสอนในบ้านแล้ว เรายังสามารถเสริมสร้างประสบการณ์ห้องเรียนที่โบสถ์ได้ด้วย เมื่อครูประยุกต์ใช้หลักการ 10 ประการนี้ พวกเขาจะส่งเสริมการเปลี่ยนใจเลื่อมใสในชีวิตคนเหล่านั้นที่พวกเขาสอน

1. ทารอกับบิดามารดาผู้มีความเชื่อที่มั่นคงในฐานะครู เพื่อทราบความต้องการของสมาชิกชั้นเรียน แล้วสอนตามความต้องการเหล่านั้น
2. เตรียมและสอนโดยพระวิญญาณ ระบุคำถามและกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะทำการสนทนามีพระวิญญาณทรงนำและบำรุงเลี้ยงสมาชิกชั้นเรียนทางวิญญาณ
3. สอนคน ไม่ใช่สอนบทเรียน
4. มุ่งเน้นหลักคำสอนสำคัญของพระกิตติคุณ
5. สอนหลักการสำคัญหนึ่งหรือสองข้อให้ลึกซึ้งแทนที่จะพยายามสอนให้ครอบคลุมเนื้อหาบทเรียนทั้งหมด
6. อัญเชิญพระวิญญาณโดยให้ทุกคนมีส่วนร่วม (ดู คพ. 88:122)
7. รวมการเชื้อเชิญที่โน้มน้าวให้ปฏิบัติไว้ในนั้นด้วย—ไม่เพียงให้กลับไปอ่านที่บ้าน แต่กลับไปดำเนินชีวิตที่บ้าน
8. แสดงประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับหลักคำสอน—เมื่อจบชั้นเรียนและเมื่อใดก็ตามที่พระวิญญาณทรงกระตุ้นเตือนท่าน
9. ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ และ “จัด [บ้านของท่านเอง] ให้อยู่ในระเบียบ” (ดู คพ. 93:43–44, 50)
10. หาวิธีให้การสอนดำเนินต่อไปตลอดช่วงเวลาแบบกันเองในชีวิตประจำวัน

เรียนรู้หลักการเหล่านี้มากขึ้นโดยดูการอบรมองค์การช่วยประจำปีที่ annualtraining.lds.org

อ้างอิง

1. คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010), 1.4.
2. แกร์ยี่ อี. สตีเวนสัน, ใน “สทาวอร์ด—เราทุกคนอยู่ในนี้ด้วยกัน” (วิดิทัศน์การอบรมองค์การช่วยปี 2014), annualtraining.lds.org
3. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, ใน “การเรียนรู้และการสอนในบ้านและศาสนจักร—บ้าน” (วิดิทัศน์การอบรมองค์การช่วยปี 2014), annualtraining.lds.org

แหล่งข้อมูลสำหรับบ้านทุกหลัง

ใช้วิดิทัศน์การอบรมองค์การช่วยประจำปี 2014 ที่ annualtraining.lds.org เพื่อ:

- เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ตัวท่านเองและครอบครัว ขณะดูวิดิทัศน์เหล่านี้ ฟังพิจารณาพร้อมกับการสวด อ้อนวอนว่าวิดิทัศน์สอนให้ประยุกต์ใช้หลักการกับสถานการณ์ครอบครัวท่านอย่างไร
- เสริมสร้างความเข้มแข็งให้วอร์ดของท่าน ท่านอาจดูการอบรมนี้ในการประชุมอบรมผู้นำสแตตที่จะมาถึง การสนทนาของวอร์ดในวันอาทิตย์ที่ห้า หรือ

การประชุมสภา ตามการกำกับดูแลของผู้นำสแตตและผู้นำวอร์ดของท่าน

- เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ห้องศกการช่วยของท่าน แหล่งข้อมูลการอบรมจะมีการอบรมเฉพาะองค์การช่วยรวมอยู่ในนั้นด้วยซึ่งผู้นำฐานะปุโรหิตและผู้นำองค์การช่วยของวอร์ดหรือสแตตสามารถใช้ช่วยท่านทำการเรียกของท่านในศาสนจักรให้เกิดสัมฤทธิ์ผล

เข้าไปดูวิดิทัศน์เหล่านี้ พร้อมด้วยเอกสารการสนทนาที่เกี่ยวข้องได้ใน annualtraining.lds.org.

บนผืน น้ำ

ผมทูลวิงวอนพระบิดาบน
สวรรค์มาตลอดให้ทรงขจัด
ความวิตกกังวลและความสิ้น
หวังของผม แต่หากปราศจาก
การทดลองเหล่านี้ ผมคงไม่
ถึง “แผ่นดินที่สัญญาไว้” ซึ่ง
พระองค์ทรงกำลังนำผมไป

โดย จอน วอร์เนอร์

ประมาณหกเดือนหลังจากเรียนจบวิทยาลัย ผมเริ่มมีอาการตื่นตระหนก ความวิตกกังวลสารพัดเรื่อง และเกิดอาการซีมเศร้าขึ้น ๆ ลง ๆ ผมไม่ทราบว่าคุณรู้สึกเหล่านี้มาจากไหน แต่มันรุนแรงและทำให้อ่อนกำลัง

ผมพยายามไม่วอกแวก งานใหม่ในที่ทำงานทำให้ผมกังวลมากจนไม่อาจนั่งอยู่หนึ่ง ๆ ได้ ความคิดจะฟุ้งซ่านและหัวใจเต้นแรงจนผมคิดว่ามันจะหลุดออกจากอก เป็นอย่างนี้อยู่หลายวัน และหลังกลับจากที่ทำงานทุกวันผมจะล้มตัวลงบนโซฟา กว่าจะรู้ตัวก็เลยคืนนั้นไปแล้วและเริ่มวันทำงานอีกวัน

ความรู้สึกเหล่านี้อยู่กับผมหลายเดือน แม้หลังจากผมได้งานใหม่และขอความช่วยเหลือจากมืออาชีพ

ผมสวดอ้อนวอนทุกเช้าระหว่างทางไปทำงานเพื่อขอพลัง

ฝ่าฟันวันนั้นไปให้ได้และกลับบ้านมาหาภรรยากับลูกสาว ผมมองไม่เห็นจุดสิ้นสุดของการต่อสู้ และบ่อยครั้งที่อยากยอมแพ้หลายวันที่ผมขอให้สวรรค์ช่วยขณะที่น้ำตาคลอหน่วย ผมสวดอ้อนวอนด้วยความจริงใจมากกว่าแต่ก่อนโดยทูลวิงวอนพระบิดาบนสวรรค์ให้ทรงช่วยให้ผมเข้าใจการทดลองนี้และนำเอาฉันออกไป

ผมรู้สึกหลงทางในความมืดและสิ้นหวังเมื่อไม่รู้สักถึงพระวิญญูญาณ แต่เมื่อพระวิญญูญาณทรงยกผมออกจากความหมองหวัง ผมพบความมั่นใจให้ดำเนินต่อไป—จนถึงการสวดอ้อนวอนครั้งต่อไปเท่านั้น ผมเริ่มฟังพาพระบิดาบนสวรรค์ไม่เพียงการสวดอ้อนวอนก่อนรับประทานอาหารหรือการสวดอ้อนวอนตอนกลางคืนตามปกติที่ทำได้ ด้วยเหตุนี้ผมจึงใกล้ชิดพระองค์มากขึ้น

ถูกโยนอยู่บนยอดคลื่น

ท่ามกลางความวิตกกังวลและความสิ้นหวัง ผมอ่านเรื่องราวของชาวเจเร็ดข้าม “ห้วงลึก” อีกครั้ง (อีเธอร์ 2:25) ผมนึกภาพได้เพียงความคาดหวังระคนกังวลขณะพวกเขาเข้าไปในเรือ การเดินทางอาจจะอันตราย แต่พวกเขารู้ว่ากำลังบายหน้าไป “แผ่นดินที่เลิศเลอเหนือผืนแผ่นดินอื่นทั้งปวง” (อีเธอร์ 2:15)

เกี่ยวกับการเดินทางของพวกเขา เราอ่านดังนี้

“พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงให้เกิดลมแรงพัดอยู่เหนือผืนน้ำ, ไปสู่แผ่นดินที่สัญญาไว้; และดังนั้นพวกเขาจึงถูกสายลมส่งให้โยนอยู่บนยอดคลื่นแห่งท้องทะเล.

“และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาถูกฝังอยู่ในห้วงลึกของทะเลหลายครั้ง, เพราะคลื่นภูเขาซึ่งซัดใส่พวกเขา, และพายุฝนฟ้าคะนองรุนแรงและน่าสะพรึงกลัวซึ่งเกิดเพราะความรุนแรงของลม.

“... เมื่อพวกเขาถูกน้ำมากมาล้อมรอบ พวกเขาร้องทูลพระเจ้า, และพระองค์ทรงนำพวกเขาขึ้นมาอยู่บนผืนน้ำอีก.

“และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือลมไม่เคยหยุดพัดไปยังแผ่นดินที่สัญญาไว้ขณะที่พวกเขาอยู่บนผืนน้ำ; และดังนั้นสายลมจึงส่งพวกเขาให้แล่นไปเบื้องหน้า” (อีเธอร์ 6:5–8)

ข้อเหล่านี้เป็นเรื่องใกล้ตัวผม ผมรู้สึกที่ผมอยู่ในเรือของตนเอง มีลมแห่งความวิตกกังวลพัดกระหน่ำและคลื่นแห่งความซึ่มเศร้าโหมซัดสาดและฝังผมลงในห้วงลึกของความสิ้นหวัง เมื่อผมถูก “ล้อมรอบ” และร้องทูลพระเจ้า ผมจะโผล่ขึ้นมาเหนือน้ำแต่ว่าจากนั้นจะถูกฝังอีกครั้ง

ผมอ่านข้อ 8 อีกครั้ง “ลมไม่เคยหยุดพัดไปยังแผ่นดินที่สัญญาไว้... และดังนั้นสายลมจึงส่งพวกเขาให้แล่นไปเบื้องหน้า” (เน้นตัวเอน) ข้อนี้โดนใจผม ลมที่ทำให้คลื่นใหญ่เท่าภูเขาที่ฝั่งเรือเป็นพรแก่ชาวเจเร็ดในระหว่างการเดินทางเช่นกัน ผมทูลวิงวอนพระบิดาบนสวรรค์มาตลอดให้ทรงทำให้ลมและคลื่นสงบ แต่หากไม่มีคลื่นลม ผมอาจจะไปไม่ถึง “แผ่นดินที่สัญญาไว้” ที่พระองค์ทรงกำลังนำผมไป

ข้อเหล่านี้เปลี่ยนทัศนคติของผม ความวิตกกังวลและอาการซึ่มเศร้าของผมเพิ่มการพึ่งพาพระบิดาบนสวรรค์ หากไม่มีลม

และคลื่น ผมคงไม่มีวันรู้จักพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่ผมรู้—และชาวเจเร็ดคงไม่มีวันมาถึงแผ่นดินที่สัญญาไว้

บัดนี้ไม่กี่ปีหลังจากประสบการณ์ครั้งนั้น ลมแห่งความวิตกกังวลไม่พัดแรงอีกต่อไปและคลื่นแห่งอาการซึ่มเศร้าหยุดฝังผม แต่ถ้าและเมื่อพายุฝนฟ้าคะนองหวนมา ผมจะเรียกหาพระเจ้าและน้อมขอพระทัย โดยรู้ว่าทะเลเรียบไม่พาเรือไปแผ่นดินที่สัญญาไว้—ทะเลที่มีคลื่นลมพายุต่างหากที่พาไป ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

อย่าสูญเสียศรัทธา

“ท่านตอบสนองได้ดีที่สุดอย่างไรเมื่อท่านหรือคนที่ท่านรักประสบการทำหายทางจิตใจหรือทางอารมณ์ เหนือสิ่งอื่นใด จงอย่าสูญเสียศรัทธาในพระบิดาในสวรรค์ ผู้ทรงรักท่านมากกว่าท่านจะเข้าใจได้...

“จงดำเนินตามแนวปฏิบัติทางศาสนาที่กาลเวลาพิสูจน์แล้วว่า จะนำพระวิญญาณของพระเจ้าเข้ามาในชีวิตท่าน จงแสวงหาคำแนะนำจากผู้ถือกุญแจเพื่อความผาสุกทางวิญญาณของท่าน จงขอและทะนุถนอมพรฐานะปุโรหิต จงรับส่วนศีลระลึกทุกสัปดาห์ และยึดมั่นคำสัญญาของการทำให้ดีพร้อมจากการชดใช้ของพระเยซูคริสต์...

“... จิตที่แตกสลายจะได้รับการเยียวยาเช่นเดียวกับกระดูกที่หักและใจที่ชอกช้ำ ขณะที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงกำลังซ่อมแซม เราที่เหลือสามารถช่วยได้โดยการมีเมตตาต่อกันไม่ตัดสินกัน และกรุณาปรานี”

ดู เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง, “เหมือนภาษาชนแตก,” *เสียดิสนา*, พ.ศ. 2013, 40, 41.

การเปลี่ยนใจเลื่อมใส และการเปลี่ยนแปลงใน

อิสราเอล

บัพติศมาครั้งแรกเกิดขึ้นในปี 1956 ปัจจุบัน
ศาสนจักรมีพระวิหาร 1 แห่ง คณะเผยแผ่ 9 แห่ง
สวด 74 แห่ง และสมาชิกเกือบ 600,000 คนในอิสราเอล

โดย เนสเตอร์ เกอร์เบโล

ผู้ให้คำปรึกษาด้านประวัติศาสตร์นิกาย ภาคใต้อเมริกาใต้

ในช่วงประวัติศาสตร์ 58 ปี สมาชิกศาสนจักรในอิสราเอลได้แสดงให้เห็นว่าตนสามารถเปลี่ยนวิถี โดยปรับชีวิตไปตามครรลองที่ศาสนาดำเนินชีวิตทาง เจตนารมณ์ดังกล่าว ส่งผลให้ศาสนจักรที่นั่นเติบโตมากเป็นพิเศษในช่วงครึ่งศตวรรษที่ผ่านมา ปัจจุบัน อิสราเอลมีสมาชิกเกือบ 600,000 คน ทำให้ชาวอิสราเอล 1 คนในทุก 30 คนเป็นสมาชิกของศาสนจักร¹

อัครสาวกเยอานอิสราเอล

คริสต์ศักราช 1851 เอ็ดเวิร์ดพาร์ลีย์ พี. แพรทท์ (1807–1857) แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสองมาถึงวัลปาเรโซด้วยเจตนาจะสถาปนาศาสนจักร แต่ทำงานกับคู่หูตบตาภาษาสเปนไม่เป็น พวกเขาไม่มีทุนทรัพย์น้อยมาก และประเทศขาดเสรีภาพทางศาสนา ด้วยเหตุนี้จึงไม่สามารถสถาปนาศาสนจักรได้

คณะครูและนักเรียนชั้นประถมที่โรงเรียนโกเสจิโอ เอ. ดี.
พอลเมอร์ของศาสนจักร ประมาณปี 1966

เอ็ดเดอร์แพทท์เสนอต่อประธานบริคัม ยังก์ (1801–1877) ว่า “ควรแปลและพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอนและสิ่งพิมพ์ราคาถูกลงเล่มเป็นภาษาสเปน จากนั้นให้ไขกุญแจเข้าประเทศเหล่านี้ ขณะนำฐานะบุโรहितที่มีชีวิตเข้าไปพร้อมบางสิ่งให้พวกเขาอ่าน — แม้งานเขียนเหล่านั้นซึ่งมีสัญญาของพระเจ้าเป็นเจ้า คำสวด อ้อนวอนและศรัทธาของคนสมัยโบราณ อำนาจและพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อทำงานกับพวกเขาในการนำเชื้อสายแห่งอิสราเอลกลับคืนมา”²

สถาปนาศาสนจักร

แม้เอ็ดเดอร์แพทท์เคยพยายามมาก่อนแล้ว แต่ 100 กว่าปีผ่านไปก่อนที่ศาสนจักรจะได้รับการสถาปนาอย่างถาวรในชิลี คริสต์ศักราช 1956 ศาสนจักรส่งเอ็ดเดอร์โจเซฟ เบนทีลีย์และเอ็ดเดอร์เวอร์เล ออลเรดจากคณะเผยแผ่อาร์เจนตินาไปสั่งสอนพระกิตติคุณในชิลีซึ่งเวลานั้นเปิดกว้างทางศาสนามากขึ้น ในซานเตียโกผู้สอนศาสนาเหล่านี้ได้รับความช่วยเหลือจากครอบครัวฟอเธอริงแฮม

สมาชิกที่ย้ายมาจากปานามาและหวังอยู่เสมอว่าผู้สอนศาสนาจะมา

บังเกิดสมาธิครั้งแรกประกอบพิธีในชิลีวันที่ 25 พฤศจิกายน ค.ศ. 1956 ในสระน้ำที่สโมสรซานเมืองในซานเตียโก เอ็ดเดอร์ออลเรดจำได้ว่า “เราไปที่สโมสรซานเมืองก่อนดวงอาทิตย์ขึ้นและมีพิธีซึ่งประกอบด้วยการสวดอ้อนวอนและคำพูดสั้น ๆ ผมลงไปในน้ำกับบราเดอร์การ์เซีย ผมให้บังเกิดสมาธิเขาเป็นคนแรก แล้วก็ให้อีกแปดคนต่อจากเขา นี่เป็นโอกาสพิเศษมาก เราทุกคนไม่อาจลืมเดือนสิ่งที่เรารู้สึกได้ ... สมาชิกเหล่านี้คงจะเป็นผู้บุกเบิกของศาสนจักรในชิลีและผมเชื่อว่าพวกเขาทุกคนยังคงซื่อสัตย์แม้จนถึงความตาย นั่นคือ ครอบครัวการ์เซีย ครอบครัวซัลदानอส และซิสเตอร์ลานซารอตตี”³

การเรียกผู้นำ

ในเดือนกุมภาพันธ์ ปี 1959 เอ็ดเดอร์สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895–1985) แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสองไปเยือนชิลี

และเน้นความจำเป็นของการพัฒนาผู้นำระดับท้องถิ่น ผู้นำระดับท้องถิ่นรุ่นแรกคนหนึ่งคือคาร์ลอส ชิเฟวนเทส เขาเป็นที่ปรึกษาของโรเบิร์ต เบอร์ตันประธานคณะเผยแผ่ เอ็ลเดอร์ฮูลิโอ ฮารามิลโลผู้เป็นสาวกเจ็ดสิบภาคและประธานพระวิหารในเวลาต่อมาเล่าประสบการณ์นี้ว่า “ผมประทับใจบราเดอร์ชิเฟวนเทสครั้งแรกตอนที่มีคนชวนผมไปร่วมการประชุมฐานะบรูโรทิตหลังจากผมรับบัพติศมา เมื่อการประชุมเริ่ม เขามาที่แท่นพูดและสิ่งเดียวที่ผมเห็นคือเล็บมือดำสกปรกของเขา ผมคิดว่า ‘ชายคนนี้จะดำเนินการประชุมเคียงข้างประธานคณะเผยแผ่ได้อย่างไรถ้ามือของเขาสกปรก’ จนกระทั่งเขาเริ่มพูดและผมลืมหมดทุกอย่างเมื่อผมรับรู้เจตนาของเข เขาให้แนวคิดที่ลึกซึ้งแก่เราด้วยคำพูดที่

จึงประกาศปิดโรงเรียนในซิติ

เอ็ลเดอร์ฮูอิโด อี. ลามาร์ดีเน อดีตสาวกเจ็ดสิบภาคและปัจจุบันเป็นผู้ให้คำปรึกษาด้านประวัติศาสตร์จักรในซิติแสดงความเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมการศึกษาครั้งนี้ “โรงเรียนในซิติมีอิทธิพลมากในการอบรมเยาวชนหลายพันคนด้านวิชาการและทางวิญญาณ โรงเรียนเหล่านี้มีส่วนช่วยเตรียมผู้นำและผู้สอนศาสนาในช่วงปีต่อ ๆ มา”⁵

โปรแกรมเซมินารีและสถาบันเริ่มต้นในซิติปี 1972 เดิมที่นักเรียนเข้าร่วมโปรแกรมศึกษาที่บ้านกับชั้นเรียนประจำสัปดาห์ ต่อมาศาสนจักรจัดชั้นเรียนบ่อยขึ้น โปรแกรมเหล่านี้เป็นพรแก่คนรุ่นเยาว์ของประเทศและช่วยพวกเขาเตรียมรับใช้เป็นผู้สอน

1851: เอ็ลเดอร์พาร์ลีย์ พี. แพทท์เดินทางไปวัลปารโซ แต่ไม่สามารถสถาปนาศาสนจักรในซิติได้

► 1926: เอ็ลเดอร์เมลวิน เอ. บัลลาร์ดพยากรณ์ในระหว่างการประชุมแสดงประจักษ์พยานเกี่ยวกับการเติบโตในอนาคตและความเข้มแข็งของศาสนจักรในอเมริกาใต้

► 1956: ผู้สอนศาสนาผู้แรก โจเซฟ ซี. เบทน์ลีย์และเวอร์เล เอ็ม. ออลเรด มาถึงซานเตียโก บัพติศมาครั้งแรกเกิดขึ้น

เรียบง่าย เขาเป็นช่างซ่อมเครื่องจักรกลหนักและวันเสาร์เขาเลิกงานดึก จากนั้นก็ทำความสะอาดมือ แต่เนื่องจากที่ร้านมีวิธีทำความสะอาดไม่กี่วิธีเขาจึงไม่สามารถขจัดคราบจาระบีออกได้หมด ผมเรียนรู้ในเวลานั้นและที่นั่นว่าต้องไม่ตัดสินผู้อื่นจากรูปลักษณ์ภายนอกแต่ประเมินค่าจากสิ่งที่พวกเขาเป็นจริง ๆ”⁴

การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้อนุชนรุ่นหลัง

ในช่วงทศวรรษ 1960 และ 1970 ศาสนจักรในซิติเข้มแข็งขึ้นไม่ใช่เพราะผู้นำระดับท้องถิ่นที่มีประสบการณ์มากขึ้นเท่านั้นแต่เพราะมีโครงการใหม่ ๆ ด้านการศึกษาและการก่อสร้างด้วย นี่รวมถึงการสร้างโบสถ์พร้อม ๆ กับการตั้งโรงเรียน เซมินารี และสถาบันของศาสนจักร

ในเดือนมีนาคม ปี 1964 โรงเรียนประถมที่ศาสนจักรบริหารสองแห่งแรกจัดตั้งขึ้นในซิติ ในที่สุดก็เปิดหลายโรงเรียน และมีนักเรียนมาสมัครมากกว่า 2,600 คน ราวปลายทศวรรษ 1970 และต้นทศวรรษ 1980 โรงเรียนรัฐบาลแพร่หลายมากขึ้น ศาสนจักร

สถาบันศาสนาในเดมูโกเป็นหนึ่งใน 50 สถาบันในซิติ

ประธานาธิบดีดอน บี. อิงค์ลีย์ปราศรัยกับวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
ชาวซิติ 48,000 คนในปี 1996 ที่การประชุมใหญ่ในซานเตียโก

ศาสนาเต็มเวลา เอ็ดเดอร์เฮอูอาร์โด อญาลา อดีตสมาชิกสภา
เจ็ดสิบ เป็นครู 세미나รุ่นแรกและต่อมาทำงานให้ระบบการศึกษา
ของศาสนจักรในซิติ เขากล่าวว่า “พระเจ้าทรงเลือกคนรุ่นเยาว์ผู้
อยู่ที่นั่นเวลานั้นและหลายคนเป็นอดีตผู้สอนศาสนาและเป็นผู้นำ
ที่ยิ่งใหญ่มีครอบครัวที่ดี ... สำหรับผม 세미나และสถาบันเป็น
หนทางแห่งความรอดในช่วงเวลาของความขัดแย้งอย่างรุนแรงใน
ประเทศของเราและผมสำนึกคุณที่ได้รับเรียกให้ทำงานกับระบบ
การศึกษา”⁶

สแตคแรก

วันที่ 19 พฤศจิกายน ค.ศ. 1972 เอ็ดเดอร์ฮอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์
(1910–2008) สมัยนั้นอยู่ในควอรัมอัครสาวกสิบสอง ได้จัดตั้ง
สแตคซานเตียโก ซิติ โดยมีคาร์ลอส ชิเฟวนเทส เป็นประธาน

การเตรียมเป็นสแตคแสดงให้เห็นอุปนิสัยของวิสุทธิชนในซิติ
และความเต็มใจจะทำตามศาสนพยากรณ์ของพวกเขา เอ็ดเดอร์
อิงค์ลีย์มาถึงซิติหลายเดือนก่อนจัดตั้งสแตค แต่หลังจากจัดเตรียม

การสัมภาษณ์ ท่านก็เลื่อนการสัมภาษณ์ออกไป สมัยนั้นหลายคน
กำลังประสบปัญหาการเงิน สมาชิกบางคนกำลังประสบความยุ่ง
ยากในการถือปฏิบัติกฎสวนสิบ

เอ็ดเดอร์อิงค์ลีย์อธิบายว่า “ข้าพเจ้ากลับไปอีกหกเดือนให้หลัง
และขณะกำลังสัมภาษณ์ ข้าพเจ้าพบความเบ่งบานของศรัทธา
พวกเขาดำเนินชีวิตด้วยความซื่อสัตย์ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า
อีกครั้ง เราจัดตั้งสแตค และนับแต่นั้นเป็นต้นมาพวกเขาเติบโต
และรุ่งเรือง”⁷

ผู้บุกเบิกตามแนวชายแดน

ปัจจุบันมีสองสแตคในอารีกาเมืองตอนเหนือสุดของซิติ เรื่อง
ราวของแกลดีส์กับฮวน เบนาวีเดซผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสรุ่นแรกใน
อารีกา เป็นแบบอย่างของวิญญาณผู้บุกเบิกและอิทธิพลจากเบื้อง
บนในการสถาปนาศาสนจักรทั่วซิติ

มีคนแนะนำบราเดอร์เบนาวีเดซให้รู้จักศาสนจักรในปี 1961
เมื่อลมพัดกระดาศไปทางเขา “กระดาศพวกนั้นเป็นหน้าหนังสือ

บางตอนของสรรสาระ ที่มีบทความเกี่ยวกับ “ชาว มอรมอน” บรรยายชีวิตและความเชื่อของพวกเขา” เขากล่าว

ไม่นานหลังจากนั้น เขาป่วยหนักจนต้องรับการ รักษาในซานเตียโก “ขณะอยู่ที่นั่น ผมไปเยี่ยมพี่สาวและทราบว่าเธอเป็นสมาชิกของศาสนจักร” เขากล่าว “เธอชวนผมไปการประชุมใหญ่พิเศษ ครั้งหนึ่ง ขณะฟังการสวดอ้อนวอนเปิดและตั้งใจ ฟังคำพูดต่าง ๆ ผมรู้สึกปีติยินดีอย่างยิ่งทั่วทั้งร่าง และรับรู้ถึงอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อ จบการประชุมใหญ่ ผู้สอนศาสนาพาผมไปจับมือ

เป็นประธานาธิบดีและสถาปนาการปกครองลัทธิ มาร์กซ์ สมาชิกศาสนจักรประสบความยุ่งยาก เดือดร้อนอันเนื่องจากความขาดแคลนอาหารและ ยา การคุกคามผู้สอนศาสนาอยู่เนื่อง ๆ และสื่อให้ ชาวในแ่งลบ

คริสต์ศักราช 1973 วิกฤติทางการเงินและสังคม ก่อให้เกิดรัฐประหารและระบบเผด็จการที่ยืดเยื้อ จนถึงปี 1990 ถึงแม้ชิลีเป็นประเทศที่ปกครอง ด้วยระบอบประชาธิปไตยในปัจจุบัน แต่สอง ทศวรรษนั้นเป็นเวลาที่ยากลำบากสำหรับ สมาชิก หลายกลุ่มที่คัดค้านระบอบเผด็จการ

1957: ชิลียอมรับ ศาสนจักรอย่างเป็นทางการ

1960: แผ่นดินไหว รุนแรงเกิดขึ้นใน กอนเซปชัน ศาสนจักร ส่งความช่วยเหลือ เพื่อมนุษยธรรม

▶ 1961: จัดตั้ง คณะเผยแผ่ชิลีโดย มีอาซาเอล เคล- เบิร์ต พอลเมอร์ เป็นประธาน

1962: พิธีเบิกดิน สำหรับอาคาร ประชุมแอลเคไอเอส แห่งแรกใน ซานเตียโก

กับเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ที่มาเยี่ยมคือเอ็ดเดอร์เฮสรา แพพท์ เบ็นสัน (1899–1994) สมัยนั้นท่านอยู่ใน โควรัมอัครสาวกสิบสอง”

บราเดอร์เบนาวีเดซกลับไปอเมริกาและแบ่งปัน ประสบการณ์นี้กับแกลดีส์ อากีลาร์แฟนสาวของเขา ผู้เป็นภรรยาของเขาในปัจจุบัน สองวันต่อมา แกลดีส์เห็นผู้สอนศาสนาสองคนผ่านบ้านเธอ “เรารีบไปตามหาพวกเขา” บราเดอร์เบนาวีเดซ กล่าว “วันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 1961 เราได้รับบัปติสมา พร้อมกับครอบครัวของภรรยาผม ปัจจุบัน เรามีลูกหลานในศาสนจักร ผมซาบซึ้งในพระมหา- กรุณาธิคุณของพระเจ้าสำหรับลมที่พัดข้อมูล เกี่ยวกับศาสนจักรเข้ามาในมือผม”⁸

ช่วงการทดลอง

ในการเลือกตั้งปี 1970 ดร. ซัลวาดอร์ อัลเลนเด

ของทหารเข้าทำลายโบสถ์และทำร้ายสมาชิกเพราะ คิดว่าศาสนจักรเป็นเป็นตัวแทนรัฐบาลสหรัฐ เอ็ดเดอร์อญาลา ประธานสเตรคสมัยนั้น กล่าว ว่า “เราจะประชุมกับเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ และพวกเขา จะบอกเราว่า ‘ได้โปรดใช้ปัญญา สวดอ้อนวอน ให้มาก ทำสิ่งถูกต้อง ทั้งนี้เพื่อสมาชิกจะรักษา ระเบียบในที่ประชุม’”⁹

ถึงแม้ความยุ่งยากทางการเงินและการต่อต้าน ทางการเมืองของประเทศจะแบ่งแยกสังคมชาว ชิลีตอนต้นทศวรรษ 1980 แต่ศาสนจักรเติบโต อย่างรวดเร็ว ระหว่างปี 1970 กับปี 1985 จำนวน สมาชิกศาสนจักรในชิลีเพิ่มจาก 15,728 คนเป็น 169,361 คน

พระวิหารซานเตียโก

คริสต์ศักราช 1980 วิสุทธิชนได้รับพรด้วยการ

“สมัยเป็นเยาวชนชาย อายุ 12 ปี ข้าพเจ้าได้ รู้จักและรู้ทันทีว่า ข้า วสารของพระกิตติคุณ เป็นความจริง สึลิบ หกปีผ่านไปจนถึงบัดนี้ ข้าพเจ้าได้รับพรมา ตลอดเนื่องจากการ ทุ่มเททำงานของผู้นำ มากมายที่ทำสุดความ สามารถ การได้รู้จัก และแบ่งปันกับคนรุ่น ใหม่ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึก มีความสุขและวางใจว่า พระเจ้าจะทรงอวยพร ประเทศนี้ต่อไปตาม วิสัยทัศน์กว้างไกลซึ่ง ศาสดาพยากรณ์เคย มีเกี่ยวกับชิลี”¹²

เอ็ดเดอร์ฮอร์เก เอฟ. เซบาโยส, สมาชิกสาวก เจ็ดสิบจากชิลี

ประกาศว่าจะสร้างพระวิหารในซานเตียโก ซิลี
เมื่อประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์อุทิศ
สถานที่ก่อสร้างพระวิหาร ท่านอ่อนแอมากแต่
การอยู่ที่นั่นแสดงให้เห็นว่าท่านรักวิสุทธิชนของ
อเมริกาใต้ ผู้ที่ท่านทำงานด้วยตั้งแต่ปี 1959
ซิสเตอร์อาเดรียนา เกอร์รา เด เซปุลเวดา ผู้เป็น
ล่ามให้ซิสเตอร์คิมบัลล์ในครั้งนั้นกล่าวว่า “เมื่อ
ดิฉันเห็นสภาพพยากรณ์ บุคคลร่างเล็กที่มีใบ
หน้าเหมือนทูตสวรรค์ ดิฉันเริ่มร้องไห้และไม่อาจ
หาคำพูดใดมากล่าวกับท่านได้ นี่เป็นครั้งแรกที่
ดิฉันอยู่ข้างสภาพพยากรณ์ที่มีชีวิต การได้เห็น
กระบอกเสียงของพระเจ้าที่บนโลกนี้และใน

ยุบ และการรวมวอร์ดหลายร้อยวอร์ดและสเตค
หลายสิบสเตค การจัดตั้งใหม่และการอบรมครั้ง
นี้จำเป็นเพราะศาสนจักรเติบโตอย่างรวดเร็วใน
ประเทศ การนำของท่านช่วยเสริมสร้างความเข้ม
แข็งให้หน่วยต่าง ๆ และเตรียมศาสนจักรในซิลี
ให้พร้อมรับอนาคต

นอกจากนี้ เอ็ดเดอร์ฮอลแลนด์ยังได้เชื่อมความ
สัมพันธ์ครั้งสำคัญกับบางคนในซิลีด้วย เอ็ดเดอร์
คาร์ล บี. แพพท์แห่งสวากเจ็ดสิบ ที่ปรึกษาใน
ฝ่ายประธานภาคคราวนั้น พุดถึงความสัมพันธ์
ครั้งสำคัญเหล่านี้ว่า “เอ็ดเดอร์ฮอลแลนด์สร้าง
ความสัมพันธ์แนบแน่นกับบริคาร์โด ลากอส

1972: จัดตั้ง
สเตคแรกใน
ซานเตียโก ซิลี

1977: จัดการประชุม
ใหญ่ภาคครั้งแรก
ในซานเตียโก โดยมี
ประธานสเป็นเซอร์
ดับเบิลยู. คิมบัลล์และ
เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่อยู่
ในที่ประชุมด้วย

◀ 1981: ตั้งศูนย์
ฝึกอบรมผู้สอน
ศาสนาใน
ซานเตียโก

◀ 1983: ประธาน
กอร์ดอน บี. ینگคัลลี
อุทิศพระวิหาร
ซานเตียโก ซิลี

ประเทศของดิฉันนับเป็นเรื่องน่าอัศจรรย์โดยแท้”¹⁰
พระวิหารได้รับการอุทิศในปี 1983 กลายเป็น
พระวิหารแห่งที่สองในอเมริกาใต้และแห่งแรกใน
ประเทศที่พูดภาษาสเปน

เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ในซิลี
ในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 2002 ฝ่ายประธานสูงสุด
มอบหมายให้สมาชิกโควรัมอัครสาวกสิบสองสอง
ท่านมาเป็นประธานภาคสองภาคของศาสนจักร
เอ็ดเดอร์ดัลลีน เอช. โอคัสได้รับมอบหมายให้ดูแล
ภาคฟิลิปปินส์ ส่วนเอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอล-
แลนด์ให้ดูแลซิลี การปฏิบัติศาสนกิจและอิทธิพล
ของเอ็ดเดอร์ฮอลแลนด์ขณะอยู่ในซิลีมีอาจประมาณ
ได้ และประสิทธิผลดังกล่าวจะยังอยู่อีกหลายรุ่น
สิ่งที่เอ็ดเดอร์ฮอลแลนด์เน้นเป็นหลักคือให้แบบ
อย่างการเป็นผู้นำในวิถีของพระเจ้า ท่านช่วย
อบรมผู้นำคนใหม่และความคุมดูแลการจัดตั้ง การ

เยาวชนและผู้ใหญ่ชาวซิลี มอมนอนร่วมมือร่วมใจ
รวบรวมชุดสุขอนามัยคราวเกิดแผ่นดินไหวในปี 2010

การเติบโตของศาสนจักรในชิลี

ศาสนจักรในชิลี

วอร์ดและสาขา: 622

สเตค: 74

คณะเผยแผ่: 9

พระวิหาร: 1

(ประกาศเพิ่มอีก 1)

ศูนย์ประวัติครอบครัว: 99

◀ 1990: เอ็ลเดอร์
เอดูอาร์โด อูยาลา
จากชิลีได้รับเรียกผู้
โควรัมที่สองแห่ง
สาวกเจ็ดสิบ

◀ 2002: เอ็ลเดอร์
เจฟฟรีย์ อาร์.
ฮอลแลนด์แห่ง
โควรัมอัครสาวก
สิบสองได้รับเรียก
เป็นประธานภาคชิลี

▶ 2008: เอ็ลเดอร์
เซอร์เก เอฟ. เซบา-
โยสจากชิลีได้รับ
เรียกผู้โควรัมที่หนึ่ง
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

2009: ประกาศ
สร้างพระวิหาร
กอนเซปชัน ชิลี

[ประธานาธิบดีของชิลี] กับภริยา พวกท่านดำเนินโครงการช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรมหลายโครงการ เอ็ลเดอร์ฮอลแลนด์ได้รู้จักกับเอกอัครสมณทูต [ทูตระดับสูงของคาทอลิก] และบุคคลสำคัญคนอื่น ๆ ในชิลี¹¹

วางใจในอนาคต

ความพยายามของเอ็ลเดอร์พาร์ลีย์ พี. แพรทท์และเอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ การเสียสละของผู้สอนศาสนารุ่นแรกที่มาถึงซานเตียโก การอุทิศตนของผู้นำอย่างคาร์ลอส กิฟูเอนเตส และผู้บุกเบิกรุ่นแรก ๆ ของชิลี ผนวกกับศรัทธาและการอุทิศตนของคนหลายแสนคนผู้เข้าร่วมศาสนจักรในช่วงเวลาที่ผ่านมาครึ่งศตวรรษได้สร้างรากฐานอันมั่นคงให้ศาสนจักรในชิลี ปัจจุบันประเทศนี้มีพระวิหารหนึ่งแห่ง (กับอีกหนึ่งแห่งที่ประกาศสร้างไปแล้ว) ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาหนึ่งแห่ง คณะเผยแผ่ 9 แห่ง และ สเตค 74 แห่ง อนาคตไร้ขีดจำกัดในงานทางวิญญาณของการเชื่อเชิญคนทั้งปวงให้มาหาพระคริสต์ ■

อ้างอิง

1. ดู *Deseret News 2013 Church Almanac*, 454.
2. *Autobiography of Parley P. Pratt*, ed. Scot Facer Proctor and Maurine Jensen Proctor (2000), 504.
3. เวอร์เล ออลเรด, ในเนสเตอร์ เอร์เบโล, *LDS in South America: Chile Sur*, vol. 1 (2008), 6.
4. สูลิโอ ฮารามิลโล, ใน เนสเตอร์ เอร์เบโล, *LDS in South America: Chile*, vol. 1 (2006), 4–5.
5. เอดูอาร์โด อาเดรียน ลามาร์ดิน อาเกลา, *สรูปประวัติให้ผู้เขียน*, พ.ศ. 2013.
6. เอดูอาร์โด อูยาลา, ใน เนสเตอร์ เอร์เบโล, *LDS in South America: Chile*, vol. 1 (2006), 44, 45.
7. กอร์คอน บี. สิงค์ลี, ใน โรดอลโฟ อเกวโด เอ., *Alturas Sagradas: Templo de Santiago de Chile*, 100.
8. เนสเตอร์ เอร์เบโล, “Blossoming in the Desert,” *Church News*, Nov. 9, 1996, 8–9.
9. เอดูอาร์โด อูยาลา, ใน เนสเตอร์ เอร์เบโล, *LDS in South America: Chile*, vol. 1 (2006), 33.
10. อาเดรียนนา กูร์รา เดอ เซปุลเวดา, ใน เนสเตอร์ เอร์เบโล, *LDS in South America: Chile* (2006), 16.
11. คาร์ล บี. แพรทท์, ใน เนสเตอร์ เอร์เบโล, *Colombia: investigación histórica*, vol. 1 (2010), 16.
12. เซอร์เก เอฟ. เซบาโยส, ในจดหมายส่งถึงผู้เขียน, ม.ค. 2014.

โดย แครอล เอฟ. แมคคองกี
ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน
ฝ่ายประธาน
เยาวชนหญิงสามัญ

กล้า เลือกความ สุภาพเรียบร้อย

เราสอนอะไรบุตรธิดาของเราได้บ้าง
เพื่อช่วยให้พวกเขากล้าเลือกความ
สุภาพเรียบร้อยในโลกที่จะเหยียดหยัน
การเลือกที่ติงามของพวกเขา

เหตุใดความสุภาพเรียบร้อยจึงสำคัญมาก เหตุใดชายเสื้อ ชาย กระโปรง คอเสื้อ หรือเสื้อยืดจึงเป็นเรื่องสำคัญต่อพระเจ้า ดิฉัน เป็นคุณแม่ของลูกสาวห้าคนและลูกชายสองคน และท่านคณ นึกภาพออก หัวข้อเรื่องความสุภาพเรียบร้อยถูกกล่าวถึงในบ้าน ของเราเป็นครั้งคราว แต่ตลอดหลายปีมานี้ ดิฉันเรียนรู้ว่าเราสอน เรื่องความสุภาพเรียบร้อยได้ดีที่สุดโดยสอนหลักคำสอนและเป็น แบบอย่างที่ดี หลักคำสอนจะช่วยให้ลูก ๆ ของเราเข้าใจว่าเหตุ ใดความสุภาพเรียบร้อยจึงสำคัญมาก และแบบอย่างของเราจะ แสดงให้เห็นพรของความสุภาพเรียบร้อยในลักษณะที่น่าพอใจ

ความสุภาพเรียบร้อยคืออะไร

ความสุภาพเรียบร้อยคือหลักธรรมที่พระเจ้าเป็นเจ้าประทานเพื่อ ช่วยให้เราเรียนรู้การใช้ร่างกายอย่างเหมาะสมในความเป็นมรรตัย นิยามของความสุภาพเรียบร้อยใน *แนวแน่ต่อศรัทธา* คือ “เจตคติ ของความถ่อมใจและความเหมาะสมในเครื่องแต่งกาย การแต่ง ตัว ภาษา และความประพฤติ”¹ ความสุภาพเรียบร้อยไม่ใช่การ หลงตัวเองหรือโอ้อวด คนสุภาพเรียบร้อยไม่ใช่ร่างกายของตน หรือความประพฤติของตนแสวงหาการยอมรับจากโลกหรือดึง ความสนใจมาที่ความสำเร็จที่แท้จริงหรือที่คิดไปเองของตน หรือ คุณลักษณะที่ตนปรารถนา

โปรดจำไว้ว่าหลักธรรมแห่งความสุภาพเรียบร้อยดังกล่าวไว้ข้าง ต้นใช้ได้ทั้งกับชายและหญิง บุตรและธิดา พึงระลึกว่าแม่เมื่อเรา สอนและยกตัวอย่างเรื่องความสุภาพเรียบร้อย เราจะไม่ประณาม คนที่เลือกใส่กระโปรงสั้นหรือ “ผมสีรุ่งและวงแหวนหลายวงที่หู และจมูก”² เราเป็นแบบอย่างของความเห็นใจและความรักแก่ เช่นพระคริสต์ต่อคนอื่น ๆ เสมอขณะที่เรายังคงกตีดต่อมาตรฐาน ที่พระเจ้าทรงกำหนด

ดิฉันเป็นพยานว่าลักษณะภายนอกและความประพฤติสุภาพ เรียบร้อยที่เราเลือกทำส่งข่าวสารอันทรงพลังว่าเราเข้าใจอัตลักษณ์ ของเราในฐานะบุตรและธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและเราได้เลือกยืน ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์

ดิฉันรักพระคัมภีร์ข้อนี้ “ท่านทั้งหลายรู้แล้วไม่ใช่หรือว่าพวก ท่านเป็นวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ใน พวกท่าน?...วิหารของพระเจ้าเป็นที่บริสุทธิ์ และพวกท่านเป็น วิหารนั้น” (1 โครินธ์ 3:16–17) ร่างกายเราเป็นวิหารของวิญญาณ เรา เชื่อเชียวความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์มาสูวิหาร ทางกายนี้ ดิฉันเชื่อว่าเมื่อเราเลือกสวมเสื้อผ้าสุภาพเรียบร้อยและ ประพฤติสุภาพเรียบร้อย *เราสวมและเราดำเนินชีวิตตามประจักษ์ พยานของเรา* เกี่ยวกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดานับวันและพระบุตร ของพระองค์พระเยซูคริสต์ เราเป็นพยานโดยรูปลักษณ์ทางกาย ของเราว่าเราเป็นสานุศิษย์ของพระคริสต์และเราดำเนินชีวิตตาม พระกิตติคุณ

เหตุใดความสุภาพเรียบร้อยจึงสำคัญ

เราอยู่ในโลกของความดีและความชั่ว เราสามารถใช้ร่างกาย เพื่อจุดประสงค์อันชอบธรรมหรือชั่วร้ายก็ได้ แต่เรารู้ว่าร่างกาย อันล้ำค่าของเราเป็นของประทานจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่ทรงมอบให้ เราแต่ละคน ร่างกายเราศักดิ์สิทธิ์ เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์ แห่งโครัมอัครสวากสิบสองสอนดังนี้ “สำหรับผู้ที่รู้และเข้าใจแผน แห่งความรอด การทำให้ร่างกายมีมลทินเป็นการกระทำของการ กบฏ [ดู โมไซยาห์ 2:36–37] และเป็นการปฏิเสธอัตลักษณ์แท้จริง ของเราในฐานะบุตรและธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า”³ เราเลือกดูแล และปกป้องร่างกายเราเพื่อให้เราเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของ พระเจ้าผู้เป็นเจ้าในการทำให้บรรลุดจุดประสงค์อันรุ่งโรจน์ของพระองค์

(ดู แอลมา 26:3) ถ้าเราปรารถนาจะเป็นตัวแทนของพระเจ้าช่วยให้รอดและทำงานของพระองค์ เราต้องถามตัวเราว่า ถ้าพระเจ้าช่วยให้รอดทรงยื่นข้างเรา เราจะรู้สึกสบายใจกับเสื้อผ้าที่เราสวมใส่หรือไม่

ความสุภาพเรียบร้อยในเครื่องแต่งกาย รูปลักษณ์ภายนอก ความคิด และความประพฤติเป็นหลักฐานยืนยันว่าเราเข้าใจว่า พันธสัญญาที่ทำให้เป็นพรแก่เรา คู่ครองเรา และให้อำนาจเราในการเตรียมกลับไปยังที่ประทับของพระเจ้า เมื่อเราปรับเปลี่ยนมา เราก้าวออกจากโลกเข้ามาในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า ทุกอย่างต่างจากเดิมสำหรับเรา เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์แห่ง โควรัมอัครสาวกสิบสองสอนว่า “โดยการเลือกอยู่ในอาณาจักรของพระเจ้า เราแยก—แต่ไม่ปลีก—ตัวเราจากโลก การแต่งกายของเราสุภาพ ความคิดของเราบริสุทธิ์ คำพูดของเราสะอาด”⁴

ความสุภาพเรียบร้อยคือหลักธรรมที่จะช่วยคู่ครองเราให้ปลอดภัยบนเส้นทางพันธสัญญาขณะเจริญก้าวหน้าสู่ที่ประทับของพระเจ้าเป็นเจ้า ความสุภาพเรียบร้อยในการแต่งกายและรูปลักษณ์ภายนอก ในความคิดและความประพฤติ จะช่วยเตรียมเราให้พร้อมทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ของพระวิหาร เพื่ออวยพรและคู่ครองอาดัมกับเอวา พระเจ้าได้ประทานเสื้อจากหนังสือทำให้พวกท่านสวมใส่ก่อนส่งพวกท่านออกจากสวนทำนองเดียวกับพระเจ้าได้ประทานสิ่งคุ้มครองพันธสัญญาในความเป็นมรดกแก่เราโดยใช้การมั่นที่พระวิหารศักดิ์สิทธิ์ของเราเป็นสัญลักษณ์

พรของความสุภาพเรียบร้อยมีอะไรบ้าง

เราสอนอะไรบุตรธิดาของเราได้บ้างเพื่อช่วยให้พวกเขากล้าเลือกความสุภาพเรียบร้อยในโลกที่จะยับยั้งและดูหมิ่นการเลือกที่บริสุทธิ์ดั่งใจของพวกเขา พวกเขาเห็นเราใช้ร่างกายดึงดูดความสนใจหรือเขี่ยกย่องสรรเสริญพระเจ้าหรือไม่

ความสุภาพเรียบร้อยในความคิด คำพูด รูปลักษณ์ภายนอก และความประพฤติช่วยให้เราได้รับพรสามประการที่ให้อำนาจเราและทำให้เราสูงส่ง

1. ความสุภาพเรียบร้อยเชื่อเชิญความเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เอ็ดเดอร์เฮลส์สอนว่า “ความสุภาพเรียบร้อยเป็นพื้นฐานของการมีค่าควรต่อพระวิญญาณ”⁵

เราจงช่วยให้ลูก ๆ ของเราเข้าใจว่าพวกเขาจะต้องไม่ทำอะไรเพื่อปฏิเสธตนจาก “ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งไม่อาจพูดถึงได้” (คพ. 121:26) จงช่วยให้พวกเขารู้ว่าของประทานฝ่ายวิญญาณอันล้ำค่าและเปี่ยมด้วยพลังมาควบคู่กับความเป็นเพื่อนอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ พระเจ้าทรงสัญญาไว้ว่า “เราจะเผยพระวิญญาณของเราส่วนหนึ่งให้เจ้า, ซึ่งจะให้ความ

สว่างแก่ความคิดเจ้า, ซึ่งจะทำให้จิตวิญญาณเจ้าเปี่ยมด้วยปีติ; ... โดยสิ่งนี้เจ้าจะรู้, สิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไรก็ตามที่เจ้าปรารถนาจากเรา, ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องของความชอบธรรม, ด้วยศรัทธาโดยเชื่อในเราว่าเจ้าจะได้รับ” (คพ. 11:13-14) ความรู้ ปัญญา และประจักษ์พยาน ปิติ สันติ และความสุข—สิ่งเหล่านี้เป็นพรประเสริฐบางประการที่เราสัญญากับลูกของเราได้ขณะเชื่อเชิญพวกเขาให้ดำเนินชีวิตอย่างสุภาพเรียบร้อยและคู่ควรกับพระวิญญาณบริสุทธิ์

การทำท่ายอย่างหนึ่งของเครื่องแต่งกายที่สุภาพเรียบร้อยคือการที่แฟชั่นและความประพฤติที่สังคมยอมรับเปลี่ยนแปลงเป็นประจำ มาตรฐานของพระเจ้าไม่เคยเปลี่ยน จงสอนเยาวชนชายและเยาวชนหญิงให้ไวต่อพระวิญญาณขณะพวกเขาเลือกว่าจะสวมใส่อะไร พุด และทำอะไร ขณะพวกเขาดำเนินชีวิตใกล้ชิดพระวิญญาณ พวกเขาไม่จำเป็นต้องเหมือนชาวโลก

ลูก ๆ ของเราได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว พวกเขากำลังเดินทางตามเส้นทางพันธสัญญาที่นำไปสู่พระวิหารและจะกลับไปยังที่ประทับของพระเจ้า พวกเขาต้องการให้เราทำให้พวกเขาเชื่อมั่นและเป็นแบบอย่างให้เห็นว่าพวกเขาจะได้รับคำแนะนำ ความคุ้มครอง การปลอบโยน และบริสุทธิ์ขณะดำเนินชีวิตให้คู่ควรกับพระวิญญาณบริสุทธิ์

2. เราสอนบุตรธิดาของเราได้ว่ารูปลักษณ์ภายนอกและความประพฤติที่สุภาพเรียบร้อยช่วยคุ้มครองเราจากอิทธิพลบ่อนทำลายของโลก อารุณลงตามากที่สุดอย่างหนึ่งที่ใช้กับเราทุกคนคือเจตคติที่สังคมยอมรับว่าศีลธรรมเป็นเรื่องล้าสมัย ความสุภาพ

จงสอนเยาวชนชายและเยาวชนหญิงให้ไวต่อพระวิญญาณขณะที่พวกเขาทำการเลือกที่จะสวมใส่อะไร พุด และทำอะไร ขณะที่พวกเขาดำเนินชีวิตใกล้ชิดพระวิญญาณ พวกเขาไม่จำเป็นต้องเหมือนชาวโลก

เรียบง่ายเป็นการป้องกันอิทธิพลชั่วร้ายเช่นนั้นและคุ้มครองความบริสุทธิ์ทางเพศและคุณธรรม จงฟังถ้อยคำเหล่านี้ใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* “ก่อนแต่งงาน ... อย่าทำอะไรเพื่อปลุกความรู้สึกทางเพศ”⁶ ระบุลักษณะภายนอกและความประพฤติที่ไม่สุภาพเรียบง่ายมักจะปลุกเร้าความรู้สึกทางเพศ จะทำลายสิ่งกีดขวางและเชื้อเชิญการล่อลวงให้ฝ่าฝืนกฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศเพิ่มมากขึ้น

เอดเดอร์เฮลล์สอนว่า “ความสุภาพเรียบง่ายเป็นศูนย์รวมของความบริสุทธิ์และความสะอาดทางเพศ ทั้งในความคิดและการกระทำ ทั้งนี้เพราะความสุภาพเรียบง่ายนำทางและมีอิทธิพลต่อความคิด ความประพฤติ และการตัดสินใจของเรา ความสุภาพเรียบง่ายจึงเป็นส่วนสำคัญของอุปนิสัย”⁷ จงสอนและเป็นแบบอย่างของความสุภาพเรียบง่ายเพื่อช่วยให้เยาวชนชายและเยาวชนหญิงของเราพร้อมปกป้องและคุ้มครองอำนาจแห่งการสร้างในตัวพวกเขา จงช่วยให้พวกเขาสงวนการแสดงความรัก

ระหว่างสามีภรรยาไว้สำหรับชีวิตแต่งงานและถือเป็นเรื่องศักดิ์สิทธิ์

3. ความสุภาพเรียบง่ายเปิดทางให้เรา “ยืนเป็นพยานเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าทุกเวลา” (โมไซยาห์ 18:9) พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนดังนี้ “จงชูแสงสว่างของเจ้าขึ้นเพื่อมันจะส่องโลก. คุณเกิดเราเป็นแสงสว่างซึ่งเจ้าจะชูขึ้น” (3 นีไฟ 18:24) เราได้รับบัญชาจากเบื้องบนให้เป็นประกาศกรสองโลก แสดงให้เห็นปีติของการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ สอนความชอบธรรม และสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก เราแต่ละคนสะท้อนแสงสว่างของพระคริสต์เมื่อเราสุภาพเรียบง่าย บริสุทธิ์ และรักษาพระบัญญัติ ความสุภาพเรียบง่ายเป็นพยานยืนยันว่าเรามีประจักษ์พยานในพระผู้ช่วยให้รอดและพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

พวกเขาผู้ได้รับการนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ปกป้องตนเองจากความผิดใฝ่ทางโลก และผู้ยืนเป็นพยานของพระผู้เป็นเจ้าต่อโลกข้างสวยามและได้รับพรมากเหลือเกิน ผู้ได้รับพรคือผู้เป็นแบบอย่างและสอนหลักคำสอนของความสุภาพเรียบง่ายแก่บุตรธิดาทั้งปวงของไซอัน

เมื่อเราทำพันธสัญญาว่าจะติดตามพระผู้ช่วยให้รอดและปรารถนาจะได้รับความบริบูรณ์ของพรแห่งการชดใช้ของพระองค์ในชีวิตเรามีเสื้อผ้าเพียงชุดเดียวเท่านั้นที่สำคัญ โมโรไนบันทึกว่า “จงตื่น, และลุกขึ้นจากภัสมธุลี, ... แท้จริงแล้ว, และสวม *อาภรณ์งดงามของท่าน, ใจดีตาของไซอัน;... เพื่อพันธสัญญาของพระบิดานิรันดร์... จะเกิดสัมฤทธิ์ผล*” (โมโรไน 10:31; เน้นตัวเอน)

อาภรณ์งดงามคือเสื้อคลุมแห่งความชอบธรรม สวมโดยผู้รักษาพันธสัญญาของพวกเขา เรากำลังเตรียมลูก ๆ ของเราให้พร้อมสวมอาภรณ์งดงามเหล่านี้หรือไม่

ดิฉันเป็นพยานว่าความรอดอยู่ในพระคริสต์และคนที่รักษาพันธสัญญาของพวกเขาจะ “มีความรู้อันสมบูรณ์เกี่ยวกับความเกษมศานต์ของพวกเขา, และความชอบธรรมของพวกเขา, โดยที่ห่อหุ้มไว้ด้วยความพิศุทธิ์, แท้จริงแล้ว, แม้ด้วยเสื้อคลุมแห่งความชอบธรรม” (2 นีไฟ 9:14) ■

จากคำปราศรัยเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม ค.ศ. 2013 ที่การประชุมใหญ่สตรีของมหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์

อ้างอิง

1. *แนวเนตต่อศรัทธา: ศัพทานุกรมพระกิตติคุณ* (2004), 124.
2. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “Israel, Israel, God Is Calling” Church Educational System devotional, Sept. 9, 2012, cesdevotionals.lds.org
3. เดวิด เอ. เบคเนอร์, “เราเชื่อในการเป็นกบฏบริสุทธิ์,” *เสียดิสนา*, พ.ศ. 2013, 43.
4. โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, “พันธสัญญาแห่งบัพติศมา: อยู่ในอาณาจักรและเป็นของอาณาจักร,” *เสียดิสนา*, ม.ค. 2001, 10.
5. โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, “ความสุภาพเรียบง่าย: ความเข้มเกรงพระเจ้า,” *เสียดิสนา*, ส.ค. 2008, 18.
6. *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* (2011), 36.
7. โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, *เสียดิสนา*, ส.ค. 2008, 19.

คำสวดอ้อนวอนของผมในทะเลเหนือ

เมื่อผมอายุ 17 ปี เราอาศัยอยู่บนเกาะแห่งหนึ่งทางภาคใต้ของนอร์เวย์เรียกว่าแอนดาเบอลอย คุณพ่อของผมเปลี่ยนใจเลื่อมใสศาสนาจักรบนเกาะแอนดาเบอลอย และผมรับบัพติศมาในมหาสมุทรที่นั่น

ตอนนั้นผมเป็นชาวประมงและมีประสบการณ์โชกโชนในการควบคุมเรือ คุณพ่อให้ผมดูแลรับผิดชอบการบริการแท็กที่ทางทะเลที่คนแถวนั้นใช้

วันหนึ่งในปี 1941 เราได้รับโทรศัพท์จากแพทย์ในเฟลคเคฟจอร์ดให้ขึ้นเหนือ ผู้หญิงที่อยู่ห่างออกไปประมาณสองชั่วโมงทางเรือ ต้องเข้ารับการรักษาเร่งด่วน คุณหมอฮอฟฟ์

แมนถามว่าผมจะพาเขาไปพบเธอได้ไหม แต่พ่อแม่ผมเป็นห่วงเรื่องพายุที่กำลังโหมกระหน่ำในทะเลเหนือ เราตัดสินใจสวดอ้อนวอนทูลถามพระบิดาบนสวรรค์ว่าควรทำอะไร เราได้รับคำตอบว่าผมควรไป

เมื่อผมปล่อย *Tryg* เรือประมงขนาด 31 ฟุต (10 เมตร) ของผมลงทะเล สภาพอากาศไม่สู้ดีและคลื่นสูงมาก หลังจากแวะรับคุณหมอ ผมเริ่มแล่นเรือผ่านอ่าวแคบออกสู่ทะเลเปิด เราต้องเดินทางไปชุมชนทางเหนือของลิสตา ตั้งอยู่บนแนวชายฝั่งทะเลทางใต้ที่เต็มไปด้วยหินของนอร์เวย์—โด่งดังเรื่องสภาพอากาศแบบมีลมมรสุมและเรือ

อับปาง

ผมแล่นเรือฝ่าพายุจนเรามาถึงทางน้ำที่สร้างจากหิน กว้างประมาณ 40 ฟุต (12 เมตร) ซึ่งนำไปสู่จุดหมายของเรา คลื่นสูงมากจนผมไม่สามารถควบคุมเรือให้ผ่านทางน้ำไปได้และคลื่นกำลังซัดเข้ามาในทางน้ำและปะทะก้อนหิน

“เราจะทำอย่างไรดี” คุณหมอถามผู้เลี้ยงกับพายุ

“เราต้องสวดอ้อนวอนครับ” ผมตอบ

ผมหยุดครู่หนึ่งและสวดอ้อนวอนทูลขอการนำทางจากพระบิดาบนสวรรค์ ที่นั่นที่ผมกล่าวเอเมน คำตอบมาถึงผมชัดเจน ผม

ข่าวสารจากฝ่ายประธานภาคเอเชีย

ช่วยเหลือในความ เป็นหนึ่งเดียว

เอ็ลเตอร์ซี ฮอง (แซม) วอง แห่งสาวกเจ็ดสิบ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานภาคเอเชีย

เมื่อประธานโรมัส เอส. มอนสัน ศาสตราพยากรณ์ของเรา เชื่อเชิญให้เรายื่นมือออกไปช่วยเหลือ ข้าพเจ้านึกถึงเรื่องราวในพันธสัญญาใหม่ ในความคิดเห็นของข้าพเจ้า นี่คือแบบอย่างที่ดีพร้อมของวิธีที่สมาชิกกับผู้สอนศาสนาสามารถทำงานร่วมกันในความเป็นหนึ่งเดียวผ่านทางสภาวอร์ดเพื่อยื่นมือออกไปช่วยเหลือ เรื่องนี้มีอยู่ในมาระโก 2:1-5

พระเยซูประทับอยู่ในคาเปอรนาอุม และกิตติศัพท์ของพระองค์ในเวลานั้น ทำให้ฝูงชนมากมายพร้อมใจกันมาเฝ้าพระองค์ มีผู้คนจำนวนมากชุมนุมกันอยู่ในห้องจณล้นออกไปถึงประตู พระเยซูทรงถือโอกาสนี้สอนผู้คนเหล่านั้น

ข้าพเจ้าพบอยู่เสมอว่าเรื่องราวที่พระเยซูทรงใช้สอนหลักคำสอนหรือหลักธรรมบางอย่างแก่เรานั้นมักจะเป็นอุดมคติที่สุดเสมอ บุคคลคนหนึ่งในเรื่องราวนี้เป็นคนง่อย ที่ไม่สามารถเคลื่อนไหวได้โดยปราศจากความช่วยเหลือ เขาต้องรอความช่วยเหลืออยู่ที่บ้านไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็ตาม บ้านของเขาอาจอยู่ตรงมุมที่โดดเดี่ยวห่างจากถนนใหญ่ เขามายัง

สถานที่ซึ่งพระเยซูประทับอยู่โดยมีคนสี่คนหามมา

นี่คือสิ่งที่ข้าพเจ้าเห็นในมโนภาพ คนทั้งสี่นี้จัดการสอนประจำบ้านให้แก่ชายคนหนึ่งที่ป่วยเป็นง่อย พวกเขากำลังทำงานมอบหมายจากอภิการให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ข้าพเจ้าเกือบจะจินตนาการได้ว่าหนึ่งในสี่คนนี้มาจากสมาคมสงเคราะห์ คนหนึ่งมาจากควรัมเอ็ลเตอร์ อีกคนหนึ่งมาจากฐานะบุโรหิตแห่งอาโรน และคนสุดท้ายเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา ... เหมือนการประชุมในสภาวอร์ดครั้งล่าสุด หลังจากหารือกันถึงความต้องการของบุคคลบางคน อภิการให้งานมอบหมาย “การช่วยเหลือ” คนทั้งสี่ได้รับมอบหมายให้ช่วยชายคนหนึ่งที่ป่วยเป็นง่อย พวกเขาไม่รอให้ชายคนนั้นมาโบสถ์ด้วยตนเอง พวกเขาต้องไปเยี่ยมที่บ้าน พวกเขาต้องออกไปค้นหาชายคนนั้นและพวกเขาทำเช่นนั้น พวกเขาพาชายคนนั้นมาเฝ้าพระเยซู --- มาระโก 2:3 “มีคนที่คนหามคนง่อยคนหนึ่งมาเฝ้าพระองค์”

อย่างไรก็ตาม ในห้องมีผู้คนล้นหลาม พวกเขาเข้าทางประตูไม่ได้ ข้าพเจ้าแน่ใจ

ว่าพวกเขาพยายามอย่างยิ่งแต่ก็เข้าไปไม่ได้ เหตุการณ์ไม่ได้ราบรื่นตามที่วางแผนไว้ มีอุปสรรคต่าง ๆ นานาตลอดเส้นทางของ “การช่วยชีวิต” แต่พวกเขาไม่ยอมแพ้ พวกเขาไม่ยอมทิ้งคนง่อยคนนั้นไว้ที่ประตู พวกเขาปรึกษากันว่าจะทำอย่างไรต่อไป พวกเขาจะพาชายคนนั้นไปให้พระเยซูคริสต์ทรงรักษาได้อย่างไร สำหรับพวกเขา งานช่วยพระเยซูคริสต์รักษาจิตใจวิญญาณให้รอดไม่ได้เป็นการเรียกร้องที่มากเกินไป พวกเขาคิดแผนขึ้นมา แผนนี้ไม่ง่าย แต่พวกเขาทำตามแผน---มาระโก 2:4 “แต่เมื่อพวกเขาไม่สามารถเข้าไปถึงตัวของพระองค์เพราะมีคนมาก พวกเขาจึงเจาะดาดฟ้าตรงที่พระองค์ประทับนั้น และเมื่อทำเป็นช่องแล้ว พวกเขาก็หย่อนแคร่ที่คนง่อยนอนอยู่ลงไป”

พวกเขาพาคนง่อยขึ้นไปบนดาดฟ้า โดยที่คาดเดาว่าไม่มีบันไดอยู่ด้านนอกให้พวกเขาปีน พวกเขาต้องใช้เวลาครู่ใหญ่เพื่อให้ทุกคนขึ้นไปบนหลังคา ข้าพเจ้าคิดว่าน่าจะเป็นที่ประหลาดใจที่เยวชนชายจากวอร์ดของเขาปีนขึ้นไปก่อน เพราะยังหนุ่มแน่นมีกำลังวังชา จึงไม่ใช่เรื่องยาก

เกินไปสำหรับเขา คู่ผู้สอนประจำบ้าน อาวุโสของเขาจากโคเวิร์มเฮลเดอร์และผู้สอนศาสนาเต็มเวลาที่รูปร่างสูงใหญ่จากสหรัฐอเมริกาช่วยดันอย่างสุดแรงจากด้านล่าง ฟันน้องสตรีจากสมาคมสงเคราะห์จะคอยเตือนให้ระวังและพูดให้กำลังใจพวกเขา จากนั้นพวกผู้ชายจะเปิดหลังคา ฟันน้องสตรียังคงปลอมโยนคนง่อยต่อไปขณะที่เขารอรับการรักษาให้หาย -- เพื่อที่จะเคลื่อนไหวได้ด้วยตนเองและเป็นอิสระ

งานมอบหมายในการช่วยเหลือนี้ต้องการให้ทุกคนทำงานร่วมกัน ในช่วงวิกฤติจะต้องใช้การประสานงานอย่างรอบคอบเพื่อหย่อนคนง่อยลงจากหลังคา จะต้องใช้การประสานงานอย่างรอบคอบที่ทั้งสี่คนต้องทำงานด้วยความเป็นหนึ่งเดียวกันและประสานสอดคล้องกันโดยสมบูรณ์ ต้องไม่มีความขัดแย้งกันในบรรดาสี่คนนี้ พวกเขาจะต้องหย่อนชายคนนี้ลงไปด้วยพร้อมๆ กัน ถ้ามีบางคนปล่อยเชือกเร็วกว่าอีกสามคน ชายคนนี้จะหล่นจากเตียง เขายึดอะไรไว้ไม่ได้เพราะเขาพิการ ในการช่วยพระคริสต์ เราต้องทำงานด้วยความเป็นหนึ่งเดียวกันและประสานสอดคล้องกันโดยสมบูรณ์ ทุกคน ทุกตำแหน่ง ทุกการเรียกมีความสำคัญ เราต้องเป็นหนึ่งเดียวกัน ภายใต้พระเจ้าของเรา พระเยซูคริสต์

ในที่สุด พวกเขาจึงวางชายที่ป่วยเป็นง่อยนั้นไว้เบื้องพระพักตร์พระเยซู--มาระโก 2:5 “เมื่อพระเยซูทอดพระเนตรเห็นความ

ในการช่วยพระคริสต์
เราต้องทำงานด้วยความเป็นหนึ่ง
เดียวกันและประสานสอดคล้องกัน
โดยสมบูรณ์ ทุกคน ทุกตำแหน่ง
ทุกการเรียกมีความสำคัญ
เราต้องเป็นหนึ่งเดียวกัน
ภายใต้พระเจ้าของเรา
พระเยซูคริสต์

เชื่อของพวกเขา พระองค์จึงตรัสกับคนง่อยว่า ลูกเอ๋ย บาปของเจ้าได้รับการอภัยแล้ว” พระเยซูทรงมีพระเมตตาต่อเขาและทรงรักษาเขา ไม่เพียงทางร่างกายเท่านั้น แต่ทางวิญญาณด้วย--“ลูกเอ๋ย บาปของเจ้าได้รับการอภัยแล้ว” นั่นเป็นสิ่งที่ยอดเยี่ยมมิใช่ไหม เราต้องการให้สิ่งนั้นเกิดขึ้นกับเราทุกคนเช่นกันมิใช่หรือ แน่นนอนว่าเราอยากให้เกิดขึ้น

เรารู้จักใครบ้างในชีวิตเราที่อาจเป็นง่อยทางวิญญาณ ผู้ที่ไม่สามารถกลับมาโบสถ์ได้ด้วยตนเอง เขาอาจเป็นลูกของเรา พ่อแม่ของเรา คู่ครองของเรา ญาติหรือเพื่อนของเรา

โดยที่แต่ละหน่วยของศาสนจักรในปัจจุบันมีผู้สอนศาสนาเต็มเวลาอยู่มากกว่าเดิม จะเป็นการฉลาดถ้าอธิการและประธานสาขาใช้สภาวอร์ดและสภาสาขาให้เป็นประโยชน์มากขึ้น อธิการสามารถ

เชื้อเชิญให้สมาชิกแต่ละคนของสภาวอร์ดนำรายชื่อของผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือมาที่สภา สมาชิกสภาวอร์ดจะปรึกษากันอย่างรอบคอบถึงวิธีที่ดีที่สุดที่จะช่วยพวกเขา อธิการจะตั้งใจฟังแนวคิดและมอบหมายงานหลังจากหารือกัน ผู้สอนศาสนาเต็มเวลาเป็นแหล่งช่วยสำคัญของวอร์ดในงานแห่งการช่วยเหลือเหล่านี้ พวกเขา ยังหนุ่มและเปี่ยมด้วยพลังกำลัง พวกเขาชอบทำงานกับรายชื่อที่กำหนดไว้เป็นพิเศษ พวกเขาชื่นชมการทำงานกับสมาชิกวอร์ด พวกเขาเชื่อว่านี่คือโอกาสที่ดีเยี่ยมของพวกเขาในการ ‘ค้นหา’ พวกเขาอุทิศตนในการสถาปนาอาณาจักรของพระเจ้า พวกเขามีประจักษ์พยานที่เข้มแข็งว่าพวกเขาจะเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้นเมื่อพวกเขามีส่วนร่วมในงานแห่งการช่วยเหลือเหล่านี้

เพื่อเป็นการสรุป ข้าพเจ้าขอแบ่งปันกับท่านถึงสมบัติที่ซ่อนไว้ในพระคัมภีร์ซึ่งอยู่ในข้อที่ 5 “เมื่อพระเยซูทอดพระเนตรเห็นความเชื่อของพวกเขา” ข้าพเจ้าไม่ทันสังเกตมาก่อน---ความเชื่อ (ศรัทธา) ของพวกเขา ศรัทธาร่วมกันของเราจะมีผลต่อความผาสุกของผู้อื่นเช่นกัน พระเยซูรับสั่งถึงผู้คนที่โหนหรือ อาจจะมีหมายถึงคนทั้งสี่ที่หามคนง่อยมา คนง่อยเอง ผู้คนที่สวดอ้อนวอนให้เขา รวมทั้งทุกคนในที่นั้นที่ฟังคำสั่งสอนของพระเยซูและแอบให้กำลังใจอยู่เงียบๆ สำหรับปาฏิหาริย์ที่จะเกิดขึ้นในไม่ช้า อาจรวมถึงคู่สมรส บิดา

แต่เมื่อพวกเขาไม่สามารถเข้าไปถึงตัวของพระองค์
 เพราะมีคนมาก พวกเขาจึงเจาะตาดฟ้า
 ตรงที่พระองค์ประทับนั้น และเมื่อทำเป็นช่องแล้ว
 พวกเขาก็หย่อนแครงที่คั่นง่อยนอนอยู่ลงไป
 (มาระโก 2:4)

มารดา บุตรีธิดา ผู้สอนศาสนา ประธาน
 โค้วรัม ประธานสมาคมสงเคราะห์ อธิการ
 และเพื่อนที่อยู่ห่างไกล เราทุกคนสามารถ
 ช่วยเหลือกัน เราควรมีส่วนร่วมอย่าง
 กระตือรือร้นเสมอที่จะยื่นมือออกไปช่วย
 เหลือผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเยซูคริสต์
 ทรงเป็นพระเจ้าเป็นเจ้าแห่งปาฏิหาริย์

พระองค์ทรงรักเราทุกคนและทรงมีฤทธานุภาพที่จะช่วยให้รอดและรักษา ทั้งทางร่างกายและทางวิญญาณ เมื่อเราช่วยพระองค์ในพระพันธกิจของการช่วยจิตวิญญาณให้รอด เาเองจะได้รับความช่วยเหลือในกระบวนการนั้นเช่นกัน ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสิ่งนี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

เอ็ลเดอร์ซี ฮอง (แซม) วอง โค้วรัมที่หนึ่งแห่งสาวกเจ็ดสิบ

บ อยรับใช้เป็สาวกเจ็ดสิบภาคในภาคเอเชียก่อนได้รับการสนับสนุนเข้าสู่โค้วรัมที่หนึ่งแห่งสาวกเจ็ดสิบเมื่อวันที่ 5 เมษายน ค.ศ. 2014 ตั้งแต่เข้าร่วมศาสนจักรในปี 1982 เอ็ลเดอร์วองรับใช้ในการเรียกของศาสนจักรมากมายหลายตำแหน่ง รวมถึงพนักงานฝ่ายการเงินนอร์ด ประธานโรงเรียนวันอาทิตย์ ประธานเยาวชนชาย ที่ปรึกษาอธิการ อธิการที่ปรึกษาประธานสแตต และประธานสแตต

เอ็ลเดอร์วองจบการศึกษาวิทยาศาสตรบัณฑิตสาขาการบัญชีและอนุปริญญาวิทยาศาสตรสาขาวิทยาศาสตรคอมพิวเตอร์จากมหาวิทยาลัยบริคัมยังก์-ฮาวาย จบบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยโอเพ่นแห่งฮ่องกง เป็นผู้ก่อตั้งและหุ้นส่วนในบริษัทให้คำปรึกษาด้านธุรกิจและคุณภาพ นอกจากนี้ยังทำงานในกลุ่มตรวจสอบและการทดสอบวัสดุด้วยเช่นกัน

เอ็ลเดอร์วองเกิดในเขตปกครองพิเศษฮ่องกง ประเทศจีน แต่งงานกับแคโรล ลู มีบุตรธิดาสี่คนและหลานสาวหนึ่งคน

เสียงวิสุทธิชนชาวไทย

ครอบครัวเอ็มทีซี

โดย ชิสเตอร์ลินดา แมนนิงก์

๖๖ ม้านครอบครัวแชนด์่านจะไม่ใช่ว่า ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนา (เอ็มทีซี) อย่างเป็นทางการ แต่อาจมีคนคิดว่าเป็นเช่นนั้นถ้าได้รู้ว่าลูกสามคนของครอบครัวนี้รับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาในช่วงเดียวกัน ลูกชายคนหนึ่งจบจากการเป็นผู้สอนศาสนาในคณะเผยแผ่ประเทศไทย กรุงเทพฯ เมื่อเดือนเมษายนที่ผ่านมา ลูกสาวคนหนึ่งกำลังรับใช้อยู่คณะเผยแผ่แคลิฟอร์เนีย แชนดีโอโก หลังจากนั้นสองสัปดาห์ ลูกชายอีกคนก็จากไปรับใช้ในคณะเผยแผ่ยูทาห์ เซนต์จอร์จ

หลายคนถามว่าบราเดอร์สมชัย แชนด์่าน กับซิสเตอร์สุดที่รัก แชนด์่าน บิดามารดาของผู้สอนศาสนาทั้งสามคนเตรียมครอบครัวของพวกเขาอย่างไรให้พร้อมสำหรับช่วงเวลาพิเศษนี้

การเตรียมเริ่มต้นเมื่อ 27 ปีที่แล้ว ด้วยบัพติศมาของบราเดอร์สมชัยในวันที่ 30 กันยายน ค.ศ. 1987 ที่สาขาเชียงใหม่ และโอกาสได้รู้จักกับซิสเตอร์สุดที่รักที่โบสถ์หลังจากเคยพบกันที่ตลาดแห่งหนึ่ง ทั้งคู่เริ่มออกเดทกัน

ซิสเตอร์สุดที่รักเล่าถึงการเข้ามาสู่ศาสนจักรของเธอว่าวันหนึ่งขณะกำลังเดินมากับครอบครัว เธอเห็นป้าย ๆ หนึ่ง

ครอบครัวแชนด์่าน จากซ้าย: ยอดรัก (คณะเผยแผ่ยูทาห์ เซนต์จอร์จ), รักชนก (คณะเผยแผ่แคลิฟอร์เนีย แชนดีโอโก), สุดที่รัก, สมชัย, รักที่สุด, สุริยา (คณะเผยแผ่ประเทศไทย กรุงเทพฯ)

แล้วเกิดคำถามว่าเรามาจากไหน เราอยู่อะไรบนโลกนี้ทำไม เราจะไปที่ไหนหลังจากชีวิตนี้ คำถามเหล่านี้ทำให้เธอค้นหาคำตอบและจบลงด้วยการรับบัพติศมาเมื่อวันที่ 18 กันยายน ปี 1988 สามีกรรยาคนนี้เป็นนางสาวและแต่งงานกับพระวิหามระนิลา

ฟิลิปปินส์ ลูกทั้งสี่คนที่เกิดจากพวกเขา จึงเกิดมาในพันธสัญญา

ปัจจุบันบราเดอร์สมชัยรับใช้เป็นที่ปรึกษาโครงการโครัมเอ็ลเดอริในสาขาเชียงใหม่ 1 หลังจากเคยรับใช้เป็นที่ปรึกษาสาขาสองครั้งและประธานท้องถิ่นสองครั้ง

จากสนามเผยแผ่

ซิสเตอร์สุดที่รักรับใช้เป็นครูปฐมวัย หลังจากเคยรับใช้เป็น
ประธานปฐมวัยท้องถิ่นและประธานสมาคมสงเคราะห์

ด้วยภูมิหลังของการรับใช้เช่นนี้ซิสเตอร์สุดที่รักกล่าวว่า
“ความสุขของดิฉันคือการได้เห็นลูก ๆ รัับใช้พระเจ้าเป็นเจ้า
ดิฉันมีความสุขที่สุด! ดิฉันขอบพระทัยสำหรับแผนแห่ง
ความรอดและพระเมตตาของพระเจ้า”

“แม้ว่าเราจะประสบการทำทนายมากมาย (ครอบครัวไหน
บ้างที่ไม่มีปัญหาเลย)” บราเดอร์สมชัยกล่าว “แต่เรายังให้
ลูก ๆ ทั้งสี่คนไปเรียนเซมินารีเสมอ และเราจัดสังสรรค์ใน
ครอบครัวเป็นประจำ”

ด้วยมุมมองและชีวิตที่ผ่านมาของบราเดอร์สมชัยกับ
ซิสเตอร์สุดที่รัก ตลอดจนการพยายามดำเนินชีวิตครอบครัว
ตามวิถีพระกิตติคุณโดยใช้ประโยชน์จากโปรแกรมของ
ศาสนจักร ครอบครัวแซ่ด่านจึงกลายเป็นเอ็มทีซีแห่งแรก
สำหรับลูก ๆ ของพวกเขา ■

ผลผลิตผู้สอนศาสนาของครอบครัวเอ็มทีซีแซ่ด่าน

เติบโตตลอด การเดินทาง

ผมมีความสุขมากกับการเดินทาง
ไปยังอีกฝั่งหนึ่งของโลก
ครั้งแรกของผม นี่คือการเดินทาง
ที่พิเศษมาก ๆ ผมออกจาก

บ้านด้วยศรัทธาที่ผมมีต่อพระคริสต์ ตลอดจนความรักจาก
ครอบครัวและพี่น้องสมาชิกในท้องถิ่นอุบล

แม้การเดินทางจะมีอุปสรรคอยู่บ้างเนื่องจากผมไม่เคย
เดินทางไปต่างประเทศมาก่อนและยังพูดภาษาอังกฤษไม่
คล่อง มีเหตุการณ์เกิดขึ้นที่ทำให้ผมพึ่งพาพระเจ้า
ด้วยการสวดอ้อนวอนและทูลขอความช่วยเหลือจากพระองค์
ผลก็คือผมได้รับการดูแลและความช่วยเหลือที่จำเป็นใน
การเดินทางมาถึงศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาโพรวอดอย่าง
ปลอดภัย

ผมขอบพระทัยพระเจ้าที่รู้ว่าพระองค์ทรงอยู่
ข้าง ๆ ผมเสมอและทรงคอยช่วยเหลือผม ผมต้องการ
ตอบแทนพระองค์ด้วยการเป็นผู้สอนศาสนาที่ดี ตลอด
เวลาการเดินทาง 26 ชั่วโมงนั้นเป็นอีกช่วงเวลาที่ทำให้
ผมได้เติบโตขึ้นจากเมล็ดแห่งศรัทธา ผมสัญญาว่าผมจะ
ทำทุกอย่างสุดความสามารถ ผมรู้ว่าเมื่อผมทำสุดพลัง
ความสามารถของผมแล้วพระองค์จะทรงเติมส่วนที่ขาด
ให้ผมแน่นอน

เฮลเดอร์เกรียงศักดิ์ พุ่มพวง,
คณะเผยแผ่แคลิฟอร์เนีย อาร์เคเดีย

วีดิทัศน์พระเยซูคริสต์ ทรงให้อภัยบาปและ ทรงรักษาคนง่อย

ดู วีดิทัศน์เรื่องราวพระเยซูคริสต์ทรงรักษาคนง่อยที่
เอ็ลเดอร์วอกล่าวถึงและเรื่องราวพระชนม์ชีพของ
พระเยซูคริสต์ในพระคัมภีร์ไบเบิลได้จากเว็บไซต์ The Life
of Jesus Christ Bible Videos ที่ Lds.org/bible-videos
ในหัวข้อ Jesus Forgives Sins and Heals a Man Stricken
with Palsy (มีในภาษาอังกฤษ)

เซมินารีและสถาบันศาสนา

“ช่วย เยาวชนและคนหนุ่มสาวให้เข้าใจและฟังพ
คำสอนและการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ คู่ควรรับ
พรพระวิหาร และเตรียมตนเอง ครอบครัว และคนอื่น ๆ
ให้พร้อมรับชีวิตนิรันดร์กับพระบิดาในสวรรค์”

ประธานโธมัส เอส. มอนสันกระตุ้นนักศึกษาให้ถือการเข้า
ร่วมชั้นเรียนสถาบันเป็นเรื่องสำคัญอันดับต้นๆ ในชั้นเรียน
สถาบัน “มิตรภาพจะเกิดขึ้น จะสัมผัสได้ถึงพระวิญญูณ และ
ศรัทธาจะเข้มแข็งขึ้น” (“Make Institute a Priority,” institute.
lds.org)

นอกจากนี้ประธานมอนสันยังแนะนำให้เยาวชนเข้าร่วม
เซมินารี ศึกษาพระคัมภีร์เป็นประจำ ตั้งใจฟังครู และประยุกต์
ใช้สิ่งที่เรียนรู้ร่วมกับการสวดอ้อนวอน โดยผ่านชั้นเรียนเซมินารี
เยาวชนจะ “สัมผัสได้ถึงพระวิญญูณของพระเจ้าขณะเรียนรู้
ที่จะรักพระคัมภีร์ ท่านจะเตรียมตัวเพื่อเข้าพระวิหารและรับ
ใช้งานเผยแผ่” (ประธานโธมัส เอส. มอนสัน, “Participate in
Seminary,” seminary.lds.org)

โปรแกรมเซมินารีและสถาบันศาสนาจัดขึ้นมากกว่า 60
ชั้นเรียนทั่วประเทศไทย และกว่า 2,500 แห่งทั่วโลก ต่อไปนี้
คือภาพชั้นเรียนเซมินารีและสถาบันศาสนาจากหน่วยต่าง ๆ
ในประเทศไทย

ขอเชิญร่วมส่งภาพชั้นเรียนของท่าน
พร้อมบอกเล่าประสบการณ์
สร้างแรงบันดาลใจเกี่ยวกับเซมินารี
และสถาบันศาสนาได้ที่
kaenjaksu@ldschurch.org

เซมินารีบางกะปิ

เซมินารีสกลนคร

สถาบันศาสนาปากเกร็ด+ดอนเมือง ▶

สถาบันศาสนามหาสารคาม

เซมินารีลำปาง

เซมินารีหนองคาย

เซมินารีเชียงใหม่

สถาบันศาสนาอุดร

เซมินารีเชียงราย

เซมินารีอุบล

เซมินารีกาฬสินธุ์

เซมินารีศรีสะเกษ

ทั่ว ประเทศไทย

คืนความสุขให้โรงเรียนในลาวด้วยน้ำสะอาดและห้องสุขา

เด็กนักเรียนจากโรงเรียนประถมศึกษาโพนงามและโรงเรียนประถมศึกษาคำสูงของประเทศลาวได้รับของขวัญจากองค์กรการกุศลเดเซร์เทอริอันเตอร์เนชั่นแนล (DIC) ของศาสนจักรของ

พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายคือน้ำสะอาดจากแหล่งน้ำในชุมชนและห้องสุขาใหม่ในโรงเรียน โดยมีการส่งมอบโครงการเมื่อเดือนช่วงต้นปีที่ผ่านมา ■

เด็กนักเรียนแสดงการเล่นพื้นเมืองในพิธีส่งมอบโครงการน้ำสะอาดและห้องสุขาในประเทศลาว (ล่าง)

ส่งบทความหรือข่าวกิจกรรมในสาขา/วอร์ด หรือ ท้องถิ่น/สเตค เรื่องราวการเปลี่ยนใจเลื่อมใส และประสบการณ์ทางวิญญาณของท่านเพื่อลงในเว็บไซต์ Facebook หรือเสียบนได้ที่

บรรณาธิการเนื้อหา: สุพันณิดา แก่นจักร **อีเมล:** kaenjaksu@ldschurch.org

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของเนื้อความที่ส่งมา

ระบุ: (1) ชื่อ-นามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สเตคหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่านให้พิมพ์ข้อความและรูปถ่ายที่ส่งมา (ถ้ามี) หากอายุต่ำกว่า 18 ปี ต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครอง

อ่านบทความเพิ่มเติมที่ Lds.or.th **หรือติดตามข่าวสารที่** facebook.com/mormonthai

นึกถึงเรื่องที่คุณแม่ชาวประมงเคยเล่าให้ฟัง
ขึ้นมาทันที เขาตกปลาบริเวณนี้ในช่วงเกิด
พายุร้ายและไม่อาจเข้าฝั่งได้ ขณะรอให้
พายุสงบ เขาสังเกตเห็นลูกคลื่นที่เข้ามา
หลังจากคลื่นลูกใหญ่สามลูกซัดสาด ความ
สงบช่วงสั้น ๆ จะตามมา—นานพอให้เขา
เข้าไปในทางน้ำได้

ผมเคยจับปลาบริเวณนี้หลายครั้งแต่ไม่
เคยสังเกตเห็นลูกคลื่นมาก่อน กระนั้นก็ตาม
ผมนำเรือไปอยู่หน้าทางน้ำเพื่อรอดูขณะ
คลื่นลูกใหญ่สามลูกซัดมา ความสงบตาม
มาทันที ผมแล่นเรือไปอยู่เหนือน้ำนิ่งของ
อ่าวชั้นในและนำคุณหมอสอฟท์แมนเข้าฝั่ง

คลื่นสูงมากจนผม
ไม่สามารถบังคับ
เรือผ่านทางน้ำได้

อย่างปลอดภัย เขารีบไปพบผู้ป่วยขณะผม
รออยู่ในเรือ ขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์
ที่ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของผม

เมื่อคุณหมอกลับมาหลังจากนั้นประมาณ
หนึ่งชั่วโมง เขาประกาศว่า “เราช่วยชีวิต
เธอ!”

ข่าวนั้นและสภาพอากาศที่ดีขึ้นทำให้
ผมเบาใจ ผมขับเรือกลับบ้านโดยไม่เกิด
เหตุการณ์ใด ๆ

ผมเป็นพยานว่าเมื่อเราต้องการความ
ช่วยเหลือ เราควรสวดอ้อนวอน ผมรู้ว่า
พระบิดาบนสวรรค์จะทรงตอบ ■
โอลาฟ ฮอร์สฟ เจนเซิน, ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

พระองค์ ทรงรักคุณ

ดิฉันนั่งอยู่มุมห้องซีเลสเชียลข้างออร์-
แกนระหว่างการอุทิศพระวิหารเมม-
phis เทนเนสซี ประธานเจมส์ อี. เฟสท์
(1920–2007) สมาชิกในฝ่ายประธานสูงสุด
ตั้งแต่ปี 1995 ถึงปี 2007 มาอุทิศพระวิหาร
ท่านและผู้นำอีกหลายคนนั่งอยู่หลังไมโคร-
โฟน คณะนักร้องของศาสนจักรในห้องที่
ยืนเรียงแถวอยู่หลังพวกท่าน

หญิงสาวคนหนึ่งที่ดีฉันเยี่ยมสอนเป็น
สมาชิกของคณะนักร้อง ตลอดการประชุม
ดิฉันสวดอ้อนวอนขอให้เธอได้รับสิ่งที่เธอ
มาเพื่อได้รับ เธอเผยความลับกับดิฉันว่า
เธอมาการอุทิศพระวิหารวันนั้นเพื่อให้ทราบ
ว่าพระเจ้าทรงคิดอย่างไรกับเธอ เธอเคย
ทำบาปร้ายแรงในอดีต แม้จะกลับใจแล้ว

แต่เธอยังต้องพยายามรู้สึกดีกับตนเองและ
แม้รู้สึกดีกับการร้องเพลงในคณะนักร้อง

ดิฉันจึงมองประธานเฟสท์ พลังรู้สึก
ว่าในฐานะตัวแทนของพระเจ้าในฝ่าย
ประธานสูงสุด ท่านน่าจะทำได้บางอย่างได้
แต่ดิฉันจะบอกท่านได้อย่างไร และท่านจะ
ทำสิ่งนั้นได้อย่างไร หลังเลิกการประชุม
ท่านคงจะเดินออกจากห้องเหมือนที่ท่าน
เดินเข้ามา คงจะไม่มีคำแนะนำตัว ไม่มี
การจับมือทักทาย ไม่มีการพูดคุย ดิฉัน
เข้าใจว่าท่านมีงานยุ่งและมีแผนการเดินทาง
อยู่แล้ว แต่ดิฉันยังคงสวดอ้อนวอน
ประธานเฟสท์มองดิฉันครู่หนึ่งอย่าง
ครุ่นคิด—คือขมวดเข้าหากัน เมื่อการ
ประชุมสิ้นสุด สีหน้าท่านสว่างไสวเปี่ยม
ล้นด้วยความสุข

ท่านมองดิฉันอีกครั้ง จากนั้นก็ลุกขึ้นยืน
ปุบปับ หันมาทางเรา ท่านเหยียดแขนไป
ข้างหน้าไกลเท่าที่ท่านจะเหยียดได้ ท่านชี้
ไปที่เพื่อนดิฉัน แล้วพูดอย่างหนักแน่นเสียง
ดังว่า “พระเจ้าทรงรักคุณ!”

อากัปกริยาของประธานเฟสท์แม้จะเล็ก
น้อยและเรียบง่ายแต่มีพลังมากจนน่าจะมา
จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงกำลังสื่อกับ
ท่านในสิ่งที่ดิฉันไม่อาจสื่อได้ คำพูดเพียง
ไม่กี่คำนั้นเป็นพรแก่เพื่อนดิฉันและยังคง
คำจรรยาของดิฉันว่าพระองค์สนพระทัย
รายละเอียดของชีวิตเรา และ “ว่าโดยเรื่อง
เล็กและเรียบง่ายสิ่งสำคัญจะเกิดขึ้น”

(แอลมา 37:6) ■

อลิซ วิคตอเรีย เวสต์ตัน-เซอร์วูด, อาร์คันซอ,
สหรัฐอเมริกา

เราได้อินเด็ก ๆ

โรคซึมเศร้าเป็นสิ่งที่ดิฉันไม่ต้องการไปประสบอีก แต่หลังจากเป็นอิสระได้ 12 ปีโรคนี้อีกกลับมา

ดิฉันหวาดกลัวและฟุ้งซ่าน ดิฉันสงสัยพระบิดาบนสวรรค์และสวดอ้อนวอนขอพลังให้ผ่านพ้นการทดลองนี้ไปได้ ดิฉันทูลวิงวอนพระองค์เช่นกันขออย่าให้โรคซึมเศร้าอยู่นานถึงห้าปีเหมือนครั้งสุดท้ายที่ผ่านมา

ดิฉันกับสามีมีลูกสามคน ลูกชายสองคน และลูกสาวหนึ่งคน พวกเขาเป็นพรแก่เราด้วยหลาน 13 คน โดยที่รู้ว่าดิฉันรู้สึกสิ้นหวัง ลูกสาวจึงจัดวันหนึ่งให้ครอบครัวอดอาหารและสวดอ้อนวอน หลานทุกคนอายุ 1 ถึง 10 ขวบต้องการสวดอ้อนวอนให้คุณยาย และสามคนที่รับบัพติศมาแล้วต้องการอดอาหาร ดิฉันอบอุ่นใจมากที่รู้ว่าสามี ลูก ๆ และหลาน ๆ จะอดอาหารและสวดอ้อนวอนให้ดิฉัน

วันต่อมาเมื่อตื่นจากการงีบ ความรู้สึกซึมเศร้าไม่รุนแรงมาก วันถัดมาดิฉันรู้สึกดีขึ้น ราววันที่ห้าภาวะซึมเศร้าหายเป็น

ปกติทั้ง เย็นวันนั้นขณะดิฉันกำลังตริกวาดโรงปศุสัตว์ที่เพิ่งเกิดขึ้น เสียงหนึ่งสัมผัสจิตวิญญาณดิฉันและพูดกับดิฉันว่า “เราฟังเด็ก ๆ” พระบิดาบนสวรรค์ทรงรับฟังพวกเขาในความไร้เดียงสาของพวกเขาและทรงตอบคำสวดอ้อนวอนด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน ศรัทธา และความรักของพวกเขา

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสอนว่า

“ถ้าพวกท่านไม่กลับใจและเป็นเหมือนเด็กเล็ก ๆ ก็จะเข้าในแผ่นดินสวรรค์ไม่ได้เลย

“เพราะฉะนั้นถ้าใครถ่อมจิตใจลงเหมือนเด็กเล็ก ๆ คนนี้ คนนั้นจะเป็นใหญ่ที่สุดในแผ่นดินสวรรค์” (มัทธิว 18:3-4)

ดิฉันเขียนจดหมายตอบหลาน ๆ และขอบคุณพวกเขาที่อดอาหารและ

สวดอ้อนวอนให้ดิฉัน ดิฉันบอกพวกเขาว่า ดิฉันรักพวกเขามากเพียงใด ดิฉันบอกพวกเขาว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินและทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของพวกเขา

ขณะที่หลาน ๆ เติบโตในพระกิตติคุณ ดิฉันหวังว่าพวกเขาจะจดจำเวลาที่พระบิดาบนสวรรค์ตรัสกับคุณยายของพวกเขาว่า “เราฟังเด็ก ๆ” ดิฉันหวังว่าประสบการณ์นั้นจะเสริมสร้างประจักษ์พยานของพวกเขาและช่วยให้พวกเขาเข้มแข็งในพระกิตติคุณ ■

จอย โครมาร์, แคลิฟอร์เนีย, สหรัฐอเมริกา

หลานทุกคนอายุตั้งแต่ 1 ขวบถึง 10 ขวบต้องการสวดอ้อนวอนให้คุณยาย และสามคนที่รับบัพติศมาแล้วต้องการอดอาหาร

พิษที่ดังดูตมาก

เมื่อดิฉันก้าวออกจากประตูหน้าบ้านไปรับหนังสือพิมพ์ ดิฉันเห็นภาพที่ไม่พึงใจ รั้งสีแดงเรื่อของมดคันไฟก่อตัวตอกลางคืน ผ่านรอยแยกกระหว่างสนามหญ้ากับทางเดิน ถึงแม้ดิฉันกับสามีอยู่ในเท็กซัส สหรัฐอเมริกาได้ไม่นาน แต่ดิฉันรู้จากประสบการณ์อันแสนเจ็บปวดว่ารอยกัดของมด ไม่ใช่สีของมัน เจ็บแสบสมฉายาของพวกมัน ดิฉันไปที่โรงรถ หยิบยาฆ่าแมลงมาอ่านคำแนะนำบนฉลาก

ฉลากอ่านว่า “[ยาฆ่าแมลงตัวนี้] ดึงดูดมดคันไฟมาก พวกมันจะขนยาไปที่รั้ง ป้อนให้นางพญา และพวกมันจะตายยกรั้ง” ป้ายแนะนำดิฉันให้ฉีดเม็ดเล็ก ๆ ไปบนรั้ง และรอบรั้ง มดจะทำงานที่เหลือ

ดิฉันเป็นคนช่างสงสัย สำหรับดิฉันมดคันไฟดูเหมือนจะฉลาดมาก สามารถสร้างรั้งเป็นเนินสูงได้ในคืนเดียว ดิฉันสงสัยว่าพวกมันจะหลงกลพิษที่แฝงอยู่หรือไม่ แต่ดิฉันก็ฉีด

ครู่หนึ่งต่อมาดิฉันเห็นรั้งมดชุดมุนุ่นวาย ดิฉันรักษาระยะห่างและก้มลงมองความโกลาหล พวกมันดีใจฉันทิ้งเหยื่อหนึ่งเพ็งไปรยมาลงจากสวรรค์ พวกมดกำลังใช้หนวดคืบเม็ดเล็ก ๆ และเดินชนกันด้วย

ความเร่งรีบเพื่อเอาพิษเข้าไปในรั้งของมัน ดิฉันเห็นแล้วขนพองสยองเกล้า พวกมดเต็มใจรับพิษเข้าไปในบ้านของพวกมัน ดูเหมือนคำว่า “ดึงดูตมาก” ไม่ได้โฆษณาเกินจริง ด้วยวิธีการบางอย่างบริษัทยาฆ่าแมลงสามารถทำให้สิ่งเลวร้าย—แม้ถึงตาย—ดูดีอย่างไร

ดิฉันไม่เคยเห็นตัวอย่างใดเด่นชัดมากเท่านี้เกี่ยวกับการทำให้สิ่งเลวร้ายดูดี นั่นทำให้ดิฉันนึกถึงวิธีที่ซาตานทำสิ่งเดียวกัน ดิฉันสบายใจที่ทราบว่ามีเขาจะฉีดพิษแอบแฝงรอบ ๆ บ้านดิฉัน แต่เขาไม่สามารถนำมันเข้ามาในบ้านได้—เว้นแต่ดิฉันจะยอม ดังนั้นดิฉันจะยังให้มันอยู่ข้างนอกได้อย่างไร

พระคัมภีร์ที่ดิฉันชอบมากข้อหนึ่งเข้ามาในจิตใจดิฉัน “เพราะคุณเกิด, พระวิญญาณของพระคริสต์ประทานให้มนุษย์ทุกคน, เพื่อเขาจะรู้ความดีจากความชั่ว” ด้วยพระวิญญาณนั้น มอรมอนอธิบายว่า เรา “จะรู้ด้วยความรู้อันสมบูรณ์” ว่าสิ่งนั้นมาจากพระเจ้าเป็นเจ้าหรือจากซาตาน (โมโรไน 7:16)

ประสบการณ์ของการเฝ้าดูมดที่ชะตาถึงฆาตเหล่านี้ทำให้ดิฉันเปี่ยมด้วยความกตัญญูที่ดิฉันกับสามีสามารถตัดสินใจและรู้

แน่นอนว่าจะยอมให้บางสิ่งบางอย่างเข้ามาในบ้านหรือไม่ งานของเราคือสอนลูก ๆ ให้ทำตามพระวิญญาณของพระคริสต์ทั้งนี้เพื่อพวกเขาจะรู้จักพิษเมื่อพวกเขาพบมัน

ขณะที่มดมองดูที่นั่น เฝ้าดูแมลงเหล่านั้นชนเม็ดสุดท้ายเข้าไปในรั้ง ดิฉันสาบานว่าจะทำสุดความสามารถเพื่อไม่ให้พิษเข้ามาในบ้านดิฉัน ■

อลิสัน แอล. แรนดอลล์, ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

ฉลากแนะนำให้ดิฉันฉีดเม็ดเล็ก ๆ บนรั้งและรอบ ๆ รั้ง มดจะทำงานที่เหลือ

ยืนหยัด ในสิ่งที่ เราเชื่อ

เราอยู่ในโลกที่คนจำนวนมากเห็นชั่วเป็นดีและดีเป็นชั่ว เราต้องยืนหยัดเพื่อความดี ต่อไปนี้เป็นประจักษ์พยานจากคนหนุ่มสาวผู้ยืนหยัดในสิ่งที่พวกเขาเชื่อ พวกเขาไม่ได้เถียงหรือตอบโต้ด้วยความโกรธหรือไร้เมตตา พวกเขาแสดงให้เห็น “ทั้งความกล้าหาญและมารยาท”¹ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้อื่นเข้มแข็งขึ้น (ดู 3 นีไฟ 12:44-45)

น้องชายผมไม่ยอมตี้ม แชมเปญ

ในฝรั่งเศสการเป็นทหารเป็นข้อบังคับ
 โลอิกน้องชายวัย 20 ปีของผมตัดสินใจเข้า
 เรียนโรงเรียนเตรียมทหารเพื่อเป็นร้อยโท
 เมื่อเรียนจบจะมีพิธีสาบานตนเป็นทหาร
 สัญญาบัตรใหม่ แต่ทุกคนต้องผลิตกันห้อง
 คำขวัญทหาร จากนั้นต้องตี้มแชมเปญ
 กุหลาบหนึ่งแก้ว—ต้องตี้มให้หมดแก้ว
 ประเพณีดังกล่าวเริ่มมีขึ้นตั้งแต่สมัย
 นโปเลียน โบนาปาร์ต และนับแต่นั้น
 เป็นต้นมาทหารทุกคนต้องเข้าร่วม

โลอิกบอกผู้พี่ว่าหลักศาสนาของเขา
 ไม่อนุญาตให้ตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์
 ความเจ็บกริบตามมาจากโลอิกขอ
 การยกเว้น ผู้พี่ลุกขึ้นยืน แทนที่จะบัง
 คับโลอิกให้ตี้มแชมเปญ เขากลับแสดง
 ความยินดีที่โลอิกยึดหลักการทั้งที่มีแรง
 กดดันโดยบอกว่าเขาภูมิใจที่ได้ต้อนรับชาย
 ผู้ยึดมั่นอุดมการณ์คนนี้เข้ามาในกรมของ
 เขา พวกเขาใช้สิ่งอื่นแทนแชมเปญ และ
 โลอิกเข้าร่วมพิธีสาบานตน
 ปีแอร์ แอนเดียน, ฝรั่งเศส

ดิฉันถูกเชิญไปงานเลี้ยงที่ไม่เหมาะสม

หลังจากเรียนจบวิทยาลัย ดิฉันกับเกรซพี่สาวไปทำงานให้บริษัท
 หนึ่งที่มีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายอีกหลายคน นายจ้างของเราไม่ได้เป็น
 สมาชิกของศาสนจักร เมื่อพี่สาวดิฉันหมั้นหมาย นายจ้างวางแผน
 จัดงานเลี้ยงสละโสดให้เธอ ดิฉันหวังว่าเธอจะเคารพมาตรฐานของ
 เรา แต่เธอกลับสั่งเหล้า นักเต้นชายคนหนึ่ง และวิดีโอที่น่าละอาย

ก่อนงานเลี้ยงสละโสด ดิฉันรู้สึกว่าสุรเสียงกระซิบของพระวิญญาณ
 บริสุทธิ์ในตัวดิฉันกำลังกระตุ้นดิฉันให้เตือนเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับมาตร-
 ฐานของเรา ดิฉันกำเหรียญสัญลักษณ์เยาวชนหญิง นึกถึงความ
 พยายามและการเสียสละทั้งหมดที่ดิฉันทำเมื่ออยู่ในเยาวชนหญิง
 เพื่อทำความก้าวหน้าส่วนบุคคลให้สำเร็จ ดิฉันสวดอ้อนวอนขอให้
 ได้รับการนำทางเวลานี้เพื่อปกป้องสิ่งที่ดิฉันเชื่อ ดิฉันส่งข้อความ
 บอกขอกังวลของดิฉันไปให้นายจ้าง พลังคิดว่าเธอคงไม่พอใจ แต่
 ความปรารถนาสูงสุดของดิฉันคือทำให้พระบิดาบนสวรรค์พอพระทัย
 เมื่องานเลี้ยงเริ่ม เจ้าหน้าที่ไม่พูดกับดิฉันหรือแม้กระทั่งยิ้มให้ แต่
 เธอยกเลิกนักเต้นและวิดีโอ

ในวันต่อๆ มาหลังจากงานเลี้ยง เจ้าหน้าที่ไม่พูดและไม่หัวเราะกับ
 ดิฉันเหมือนเคย แต่ดิฉันรู้สึกสบายใจเพราะรู้ว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพอ
 พระทัยสิ่งที่ดิฉันทำ ราวหนึ่งสัปดาห์ให้หลัง ความสัมพันธ์ของดิฉัน
 กับเจ้าหน้าที่กลับมาเป็นปกติเหมือนเดิม ดิฉันทราบว่าพระเจ้าผู้เป็น-
 เจ้าทรงทำให้ใจเธออ่อนลงและช่วยให้เธอยอมรับว่าดิฉันดำเนินชีวิต
 ตามสิ่งที่ดิฉันเชื่อ

เลมี ลาบีแท็ก, หุบเขากากายัน, ฟิลิปปินส์

ดิฉันได้ยื่นคำพูดจบจ้วงในชั้นเรียน

เมื่อดิฉันอายุประมาณ 18 ปี ดิฉันไปเรียนเย็บผ้า วันหนึ่งหญิงสาวสามคนที่นั่งห่างจากดิฉันไม่กี่ฟุตเริ่มใช้คำพูดจบจ้วง ดิฉันไม่ทราบว่าควรทำเฉยเพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้งหรือควรยืนหยัดในมาตรฐานของดิฉัน และขอให้พวกเธอหยุดพูด ในที่สุดดิฉันจึงพูดจานุ่มนวลที่สุดเท่าที่จะพูดได้ว่า “ขอโทษนะคะ คุณจะกรุณาระวังคำพูดของคุณได้ไหมคะ”

หญิงสาวตัวโตที่สุดจ้องหน้าดิฉันและพูดว่า “เราจะพูดอย่างที่เรายากพูด”

ดิฉันบอกว่า “แต่ต้องสงบด้วยหรือคะ มักรบกวนดิฉัน”

เธอตอบว่า “ก็อย่าฟังสิ”

ดิฉันเริ่มอารมณ์เสียและพูดว่า “ไม่ฟังได้ยังไงล่ะคะในเมื่อคุณพูดดังขนาดนั้น”

เธอพูดว่า “ก็อย่าสนใจสิ”

ดิฉันยอมแพ้ ดิฉันหงุดหงิดกับพวกเธอ แต่หงุดหงิดกับตนเองมากกว่า ดิฉันไม่ยอมเชื่อว่าดิฉันจะได้เถียงอย่างนั้น พวกเธอยังสงบเหมือนเดิม และตอนนี้เราทุกคนโมโห

หลังจากใจเย็นลงแล้ว ดิฉันเห็นว่าพวกเธอกำลังมีปัญหาเกี่ยวกับจักรเย็บผ้า ดิฉันรู้ว่าขัดข้องตรงไหนเพราะเคยมีปัญหาแบบนี้มาแล้ว ดิฉันจึงทำให้ดูว่าจะแก้อย่างไร ดิฉันเห็นสีหน้าของหญิงสาวตัวโตที่สุดเปลี่ยนไป “เฮ้” เธอพูด “พวกเราขอโทษ” ดิฉันไม่ยอมเชื่อ—เธอกำลังขอโทษ “ฉันเองก็ขอโทษ” ดิฉันบอกเธอ “ฉันไม่ควรโกรธแบบนี้”

ดิฉันกลับไปที่จักรเย็บผ้าและไม่ได้ยื่นใครสบถอีกเลย ประสบการณ์ครั้งนั้นสอนดิฉันว่าคำพูดของเราอาจเปลี่ยนเจตคติของผู้อื่นไม่ได้ แต่ความเมตตาและการรับใช้เปลี่ยนได้เสมอ

เคที ไค้, ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

ผมปกป้องการรับใช้ งานเผยแผ่

ผมเข้าร่วมศาสนจักรเมื่ออายุ 19 ปี เป็นลูกชายคนที่สองจากสามคนและเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเพียงคนเดียวในครอบครัวไม่นานหลังจากรับบัพติศมา ผมเริ่มรู้สึกปรารถนาจะรับใช้งานเผยแผ่ หลังจากหนึ่งปีพระวิญญาณทรงบอกว่าคุณควรไป ผมคุยกับคุณแม่ ท่านรู้สึกว่าคุณไม่ควรไป ผมเลื่อนไปอีกหนึ่งปี แต่ความปรารถนาจะรับใช้งานเผยแผ่ไม่เคยหายไปไหน ในช่วงปีนั้นผมศึกษาพระคัมภีร์ เก็บเงิน เตรียมเอกสารตรวจสอบสุขภาพ และ—หลังจากดำเนินการทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว—ผมรอพระเจ้า ไม่นานผมก็ได้รับหมายเรียกให้ไปรับใช้ในคณะเผยแผ่แก้มปีนัส ประเทศบราซิล

คุณพ่อคุณแม่ยังคงคัดค้าน ผมอดอาหารและสวดอ้อนวอนอย่างเปิดเผยโดยทูลพระบิดาบนสวรรค์เกี่ยวกับความกลัวทั้งหมดของผม ผมทูลขอให้พระองค์ทรงสัมผัสจิตใจบิดาทางโลกของผม พระองค์ทรงทำ ยังความประหลาดใจแก่ผม คุณพ่อไปร่วมงานเลี้ยงอำลาที่เพื่อน ๆ จัดให้ผมในวันเสาร์ก่อนออกเดินทาง วันจันทร์คุณแม่ไปส่งผมที่สนามบิน

ระหว่างทำงานเผยแผ่ ผมรู้สึกถึงความรักของพระเจ้าขณะส่งสอนพระกิตติคุณ คุณแม่ไม่หยุดการเป็นแม่ และเมื่อผมกลับบ้าน ท่านเป็นคนแรกที่กอดผม

ผมเรียนรู้ว่าการรับใช้งานเผยแผ่เป็นยิ่งกว่าหน้าที่ เป็นสิทธิพิเศษและเวลาอันน่าอัศจรรย์ของการเติบโตและการเรียนรู้ กิลีซัน เวลลิงตัน อโมริม บริโต, ปาราอีบา, บราซิล

ผมแสดงประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระเจ้าเป็นเจ้า

สมัยผมเป็นนักศึกษาปีหนึ่งในมหาวิทยาลัยอันดับหนึ่งของประเทศ ผมรู้สึกกดดันว่าต้องทำให้ดีที่สุด การข่มเหงเกิดขึ้น และผมเริ่มสงสัยความเชื่อของผมในพระกิตติคุณขณะที่อาจารย์หลายคนของผมชี้แจงสิ่งที่พวกเขาอ้างว่าเป็น “ความจริง” เพื่อนร่วมชั้นหลายคนเชื่อตาม สภาพแวดล้อมดังกล่าวทำให้ผดุงคุณค่าของชาวคริสต์ได้ยาก ผมคิดจะลาออกแต่ตัดสินใจว่าอยู่ดีกว่า ผมให้เหตุผลว่าถ้ามีเพียงไม่กี่คนที่มีคุณสมบัติเข้ามหาวิทยาลัยแห่งนี้ได้ และในบรรดาไม่กี่คนนั้นมีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเพียงสองสามคน ผมก็ควรอยู่และยึดมั่นในความจริง

อาจารย์ชีววิทยามืออัมรับว่าตนไม่เชื่อพระเจ้าสอนวิทยาศาสตร์โดยไม่เชื่อในพระเจ้าผู้สร้างสูงสุด แต่ยิ่งผมได้ฟัง ผมยิ่งมั่นใจว่ามืองค์สัตภาวะสูงสุด—พระเจ้า—เป็นเจ้าพระบิดาของเรา—ผู้สร้างสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ คนอื่นเถียงว่าความคิดนี้ไม่มีเหตุผล การสนทนาของเราเข้มข้นขึ้น ผมอยากยกมือและอธิบายว่าผมเชื่อว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้สร้าง

ถึงเวลาแสดงความเห็น ที่มหาวิทยาลัย เป็นเรื่องปกติถ้ามีคนปรบมือ ตะโกนหรือโห่ใส่คนที่เสนอความคิดของพวกเขา ผมยืนอย่างอาจหาญและพูดอย่างชัดเจนกับฝ่ายตรงข้ามว่า “การเชื่อในพระเจ้าเป็นเจ้าอาจไม่มีเหตุผลสำหรับคุณขณะนี้ แต่วันนั้นจะมาถึงเมื่อความเชื่อของคุณจะมีเหตุผลชัดเจนต่อคุณเท่าๆ กับที่ชัดเจนต่อผมเวลานี้”

นับแต่นั้นเป็นต้นมาผมไม่เคยได้รับเสียงโห่อีกเลยเมื่อผมยืนหยัดในความเชื่อของผม ผมก้าวหน้าทางวิชาการ สังคม และวิญญาณนับจากเวลานั้น ผมเริ่มแข่งขันในกิจกรรมนักศึกษา และผมได้รับเลือกให้ทำงานหลายตำแหน่งในมหาวิทยาลัย

ผมเรียนรู้ว่าการยึดมั่นความจริงแม้มากกว่าหนึ่งครั้งมีผลอย่างมากต่อการตัดสินใจในอนาคตของเรา

วินเซ เอ. โมเลจิน จูเนียร์, มินดาเนา, ฟิลิปปีนส์

อ้างอิง

1. ดู เจฟฟรีย์ ฮาร์. ฮอลแลนด์, “ราคา—และพร—ของการเป็นศาสนิกชน,” *เล็ชโชนา*, พ.ศ. 2014, 6.

ประจักษ์พยาน

ที่เกี่ยวข้องพันกันของดิฉัน

โดย ไอร์ นอช

ผู้สอนศาสนาสอนพระกิตติคุณให้ครอบครัวดิฉันในบ้านเราที่สิงคโปร์ คุณพ่อไม่เข้าร่วมศาสนจักร แต่คุณแม่เข้าร่วม ท่านสอนเราเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และพระกิตติคุณของพระองค์ แม้จะยังเด็กแต่ดิฉันบอกเพื่อน ๆ อย่างภาคภูมิใจว่าดิฉันเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ดิฉันวางใจคำสอนของคุณแม่เสมอ แต่เมื่อโตเป็นสาว ผู้สอนศาสนาคนหนึ่งถามดิฉันว่าดิฉันอ่านพระคัมภีร์มอรมอนที่จบแล้ว มีคนเคยถามแบบนี้แต่คราวนี้ดิฉันยอมรับว่าเพราะไม่ได้อ่านพระคัมภีร์มอรมอน ดิฉันจึงไม่ทราบว่าเป็นจริงหรือไม่

ข้อเท็จจริงที่ไม่อาจปฏิเสธได้

ดิฉันไม่สามารถหลบเลี่ยงข้อเท็จจริงที่ไม่อาจปฏิเสธได้อีกต่อไป นั่นคือ ความ

**สำหรับดิฉัน ความจริง
ในพระกิตติคุณของพระเยซู
คริสต์และความจริงของ
พระคัมภีร์มอรมอนเกี่ยวพัน
กัน ถ้าพระกิตติคุณ
เป็นความจริง พระคัมภีร์
มอรมอนย่อมเป็นความจริง**

จริงในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์และความจริงของพระคัมภีร์มอรมอนเกี่ยวพันกัน ถ้าพระกิตติคุณเป็นความจริง พระคัมภีร์มอรมอนย่อมเป็นความจริง เนื่องจากดิฉันไม่ทราบว่าพระคัมภีร์มอรมอนจริงหรือไม่ ดิฉันจึงรู้สึกกลางแกลงทุกเรื่องที่ดิฉันเคยเชื่อ ความคิดของดิฉันสับสนไปหมด

และคำถาม—“พระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริงหรือไม่”—ยังคงอยู่ในใจ ความสัมพันธ์ที่แนบแน่นขึ้นกับพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ทำให้ดิฉันปรารถนาความจริงเช่นกัน วันที่ดิฉันยอมรับว่าดิฉันอาจจะเรียนรู้ได้ไม่มากพอเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์หากไม่อ่านพระคัมภีร์มอรมอนอย่างจริงจังคือวันที่ดิฉันปรารถนาอย่างสุดซึ้งที่จะรู้ว่าพระคัมภีร์มอรมอนจริงหรือไม่

ได้รับเรียกเป็นครู

ดิฉันสวดอ้อนวอนขอการนำทาง ระหว่างนี้ประธานสาขาเรียกดิฉันให้สอนเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอนในชั้นเรียนหลักคำสอนพระกิตติคุณ ดิฉันยอมรับการเรียกเพราะรู้สึกว่ามันอาจเป็นคำตอบของพระเจ้าเพื่อช่วยให้ดิฉันรู้ความจริงของพระคัมภีร์มอรมอนและใกล้ชิดพระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น

การสอนไม่ง่ายเลย หลังจากสอนไปได้สองสามอาทิตย์ ดิฉันทราบว่าดิฉันคงไม่มีวันสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพจนกว่าจะเชื่อในพระคัมภีร์มอรมอน

เรื่องราวเผยออกมาทีละบท

ดิฉันเริ่มศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนทุกสัปดาห์และไม่นานก็พบปัญหาในการอ่านเรื่องราวในพระคัมภีร์มอรมอนเผยออกมาทีละบทและทำให้ดิฉันใกล้ชิดพระเยซูคริสต์มากขึ้น

ดิฉันอ่านเรื่องการประสูติของพระคริสต์ซึ่งนี่ไฟเห็นในนิมิต

“และข้าพเจ้าเห็นเมืองนาซาเร็ธ; และในเมืองนาซาเร็ธข้าพเจ้าเห็นหญิงพรหมจารีนางหนึ่ง, และนางงดงามและขาวยิ่งนัก. ...

“และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้า: ดูก่อน, หญิงพรหมจารีที่ท่านเห็นคือมารดาของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, ตามสภาพแห่งเนื้อหนัง” (1 นีไฟ 11:13, 18)

ดิฉันอ่านเรื่องแผนแห่งความสุขและเรียนรู้ว่าศรัทธาในพระเยซูคริสต์จำเป็นต่อความรอดของเรา อมิลัดส์สอนดังนี้

“ข้าพเจ้ารู้ว่าพระคริสต์จะเสด็จมาในบรรดาลูกหลานมนุษย์, เพื่อทรงรับเอาการล่วงละเมิดของผู้คนของพระองค์ไว้กับพระองค์, และว่าพระองค์จะทรงชดใช้บาปของโลก; เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้ารับสั่งไว้. ...

“เพราะตามแผนอันยิ่งใหญ่ของพระผู้เป็นเจ้านั้นจะต้องมีการชดใช้, มิฉะนั้นมนุษยชาติทั้งปวงต้องพินาศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้” (แอลมา 34:8, 9)

ดิฉันอ่านเรื่องพระเยซูคริสต์ทรงปฏิบัติศาสนกิจต่อแกะอื่นของพระองค์ในอเมริกาสมัยโบราณ และดิฉันทราบว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าของประชาชาติทั้งปวง พระองค์รับสั่งกับชาวนีไฟว่า “เจ้าคือคนเหล่านั้นที่เฝ้ากล่าวถึงว่า : แกะอื่นเราก็มีซึ่งหาได้เป็นของคอกนี้ไม่; เราต้องนำพวกเขามาด้วย, และพวกเขาจะได้ยินเสียงของเรา; และจะมีคอกเดียว, และเมฆบาลเดียว” (3 นีไฟ 15:21)

ประจักษ์พยานของดิฉันเกิดขึ้นทีละน้อย

ขณะที่อ่านพระคัมภีร์มอรมอน ศรัทธาของดิฉันในพระเยซูคริสต์แจ่มชัดขึ้นและความเข้าใจในแผนของพระองค์แผ่ขยาย (ดู แอลมา 32:28)

ดิฉันเป็นพยานว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นศิลาหลักแห่งศาสนาของเรา พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเปิดเผยต่อดิฉันว่า โจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์ที่แท้จริง ผู้ฟื้นฟูศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลกและแปลพระคัมภีร์มอรมอนจากแผ่นจารึกทองคำ พระคัมภีร์มอรมอนเป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์และทำงานควบคู่

กับพระคัมภีร์ไบเบิล ทั้งสองเล่มเป็นพยานว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าและพระองค์ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าของ *ทุก* ประชาชาติไม่ใช่เพียงประชาชาติเดียว ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในสิงคโปร์

ศิลาหลักแห่งศาสนาของเรา

“ประจักษ์พยานจะพึงลงหากนำเอาศิลาหลักออกไปจันใด ศาสนจักรจะตั้งมั่นหรือไม่ก็ล่มลงเพราะความจริงของพระคัมภีร์มอรมอนฉันนั้น ... หากพระคัมภีร์มอรมอนจริง—และหลายล้านคนยืนยันแล้วว่าพระวิญญาณเป็นพยานต่อเขาว่าพระคัมภีร์เล่มนี้จริง—ผู้คนย่อมต้องยอมรับคำกล่าวอ้างเรื่องการฟื้นฟูและทุกเรื่องที่เกี่ยวข้อง”

ประธานเอสรา แทพพ์ เบ็นสัน (1899–1994), ใน *สั่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา* (2004), 104

ศิษย์เสรี หรือ สิทธิเสรีทางศีลธรรม?

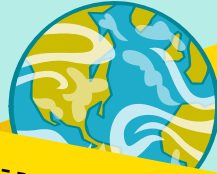
การใช้สิทธิเสรีอย่างฉลาดทำให้การเลือกของเราเปิดกว้างและทำให้เราสามารถเลือกได้อย่างถูกต้องมากขึ้น

โดย ไมเคิล อาร์. มอร์ริส
นิตยสารศาสนจักร

ผมยังจำได้ว่าผมกังวลใจเพียงใดขณะเตรียมพบอธิการเรื่องการรับใช้งานเผยแผ่ ผมสงสัยว่าผมดีพอหรือไม่ ผมเหมือนศาสตราจารย์จอเซฟ สมิทคือผมไม่มี “ความผิดเพราะบาปร้ายแรงหรือชั่วช้าเลย” (โจเซฟ สมิท—ประวัติ 1:28) แต่ผมกระวนกระวายใจเหมือนกัน

ผมกระวนกระวายใจเพราะอดคิดไม่ได้เกี่ยวกับแดนนี้เพื่อนของผม (นามสมมติ) เป็นเวลาหลายเดือนที่แดนนี้บอกว่าเขาตั้งตารอนานเพียงใดเพื่อรับใช้งานเผยแผ่ แต่นั่นเปลี่ยนไปหลังจากเขาพบกับอธิการ เพราะแดนนี้มีความประพฤติไม่เหมาะสมกับหญิงสาวหลายคน เขาบอกผมในภายหลังและนั่นทำให้เขาขาดคุณสมบัติในการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา เขาไม่มีอิสระที่จะเลือกงานเผยแผ่อีกต่อไป

ในคำพูดของประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธานโครัมอัครสาวกสิบสอง แดนนี้ตกอยู่ในการล่อลวงของซาตานให้ “ใช้สิทธิเสรีทางศีลธรรม [ของเขา] อย่างไม่ถูกต้อง”¹

อิสรภาพที่แท้จริง ตามที่ *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* สอน เกิดขึ้นเมื่อเราใช้สิทธิ์เสรีเลือกการเชื่อฟัง การสูญเสียอิสรภาพตามที่แดนนี่เรียนรู้อ เกิดจากการเลือกไม่เชื่อฟัง

“ถึงแม้ท่านมีอิสระที่จะเลือกวิถีการกระทำของท่าน แต่ท่านไม่มีอิสระที่จะเลือกผล ไม่ว่าจะดีหรือไม่ดี ผลเหล่านั้นเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการเลือกที่ท่านทำ”²

ผู้มีสิทธิ์เสรีของตนเอง

เพราะพระคัมภีร์สอนว่าเราเป็น “อิสระที่จะเลือก” “อิสระที่จะกระทำ” และอิสระที่จะทำสิ่งสารพัน “ด้วยเจตจำนงอิสระ [ของเรา]” (2 โนไฟ 2:27; 10:23; คพ. 58:27; ฮีลามัน 14:30) เราจึงมักจะใช้คำว่า “สิทธิ์เสรี”

แต่ท่านรู้ไหมว่าวลี “อิสระเสรี” ไม่ปรากฏในพระคัมภีร์ แต่พระคัมภีร์สอนว่า “เพื่อมนุษย์ทุกคนจะกระทำในหลักคำสอนและหลักธรรม ... ตาม *สิทธิ์เสรีทางศีลธรรม* ซึ่งเราให้แก่เขา, เพื่อมนุษย์ทุกคนจะรับผิดชอบบาปของเขาเอง” (คพ. 101:78; เน้นตัวเอน)

เอ็ดเดอร์วีย์. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สันแห่งโครัมอัครสาวกสิบสองสอนว่า “คำว่า *สิทธิ์เสรี* ปรากฏ [ในพระคัมภีร์] เป็นคำโดด ๆ หรือมากับคำว่า *ทางศีลธรรม* ... เมื่อเราใช้คำว่า *สิทธิ์เสรีทางศีลธรรม* เรากำลังเน้นอย่างเหมาะสมเรื่องภาระรับผิดชอบซึ่งเป็นส่วนจำเป็นในของประทานอันสูงส่งแห่งสิทธิ์เสรี เราเป็นสัตว์ภาวะและผู้มีสิทธิ์เสรีทางศีลธรรมของตัวเอง มีอิสระที่จะเลือกแต่ต้องรับผิดชอบต่อทางเลือกของเราด้วย”³

ประธานแพคเกอร์เสริมว่า “พระคัมภีร์นิยามสิทธิ์เสรีว่าเป็น ‘สิทธิ์เสรีทางศีลธรรม’ ซึ่งหมายความว่าเราสามารถเลือกได้ระหว่างความดีกับความชั่ว”⁴ ของประทานที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบให้นี้หมายความว่าเราเป็น “อิสระที่จะเลือกเสรีภาพและชีวิตนิรันดร์, โดยผ่านพระผู้เป็นสื่อกลางที่ยิ่งใหญ่ของมวลมนุษย์, หรือจะเลือกการเป็นชเลยและความตาย, ตามการเป็นชเลยและอำนาจของมาร” (2 โนไฟ 2:27)

สงครามของซาตานต่อต้านสิทธิ์เสรี

เพราะสิทธิ์เสรีทางศีลธรรมมีบทบาทสำคัญในแผนแห่งความรอด ซาตานจึงหมายมั่นจะทำลายสิทธิ์เสรีดังกล่าวในโลกก่อนเกิด เขาถูกขับไล่เพราะการกบฏของเขาและเวลานี้เขาหมายมั่นจะ “หลอกลวงและทำให้มนุษย์มีเดบอด, และชักนำพวกเขาไปเป็นทาสตามความประสงค์ของเขา” (โมเสส 4:3-4)

ซาตานต้องการให้เราทำการเลือกที่จำกัด อิสรภาพของเรา ชักนำให้มันเสียไม่ดีและการเสพติด และปล่อยเราให้ไร้พลังต่อต้านการล่อลวงของเขา ความสวยงามของพระกิตติคุณคือทำให้เรารับรู้การเลือกของเรา และผลของการเลือกเหล่านั้น การใช้สิทธิ์เสรีอย่างฉลาดทำให้การเลือกของเราเปิดกว้างและสามารถเลือกได้อย่างถูกต้องมากขึ้น

แบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอด

เมื่อนำเสนอแผนแห่งความรอดที่สภามหาในสวรรค์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงแสดงให้เราเห็นวิธีใช้สิทธิ์เสรีทางศีลธรรมอย่างถูกต้อง พระองค์ตรัสว่า “พระบิดา, ขอให้บังเกิดขึ้นตามพระประสงค์ของพระองค์เถิด, และให้รัศมีภาพเป็นของพระองค์ตลอดกาล” (โมเสส 4:2) เพราะพระเยซูเต็มพระทัยทำตามพระประสงค์ของพระบิดาในเวลานั้น และต่อมาในสวนเกทเสมนี่และบนกางเขน (ดู มัทธิว 26:39; ลูกา 22:42) พระองค์จึงทรงขอให้เราเลือกที่ไม่ดีของเราและจัดหาวิธีให้เราได้รับการให้อภัยผ่านการกลับใจ

ถ้าเราทำตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอด แทนที่จะกล่าวว่า “ฉันทำสิ่งที่ฉันอยากทำ” เราจะประกาศว่า “ฉันทำสิ่งที่พระบิดาทรงต้องการให้ทำ”⁵ การใช้สิทธิ์เสรีทางศีลธรรมของเราลักษณะนี้จะทำให้เราเกิดอิสรภาพและความสุข

เมื่อผมไปพบอธิการเพื่อสัมภาษณ์เป็นผู้สอนศาสนาครั้งแรก ผมถามนักเรียนที่ผมได้ทำการเลือกที่ดี สองสามเดือนต่อมาผมได้รับพระเจ้าในกัวเตมาลา—สอนคนอื่น ๆ ให้รู้แผนแห่งความรอดและบทบาทอันสำคัญยิ่งของสิทธิ์เสรีทางศีลธรรมในแผนนั้น ■

อ้างอิง

1. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “สิ่งเหล่านี้ข้าพเจ้ารู้,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2013, 8.
2. *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* (2011), 2.
3. ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “Moral Agency,” *Ensign*, June 2009, 47.
4. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “สิ่งเหล่านี้ข้าพเจ้ารู้,” 8.
5. ดู วูล์ฟแกงก์ เอช. พอล, “ของประทานแห่งสิทธิ์เสรี,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2006, 42.

“ฉันพยายามควบคุมความคิด แต่มีการ ล่องลอยมากเกินไป ฉันจะมีความคิด สะอาดมากขึ้นได้อย่างไร”

การควบคุมความคิดของท่านทำได้ยาก แต่ ทำได้และนำพรมาให้ “เมื่อท่านฝึกควบคุมความคิด ท่านจะเอาชนะนิสัยต่าง ๆ ได้ แม้กระทั่งนิสัยส่วนตัวที่ไม่ดี ท่านจะเกิดความกล้า เอาชนะความกลัว และมีชีวิตที่เป็นสุข”¹

ฟังพิจารณาพรเหล่านี้เช่นกัน

- ความคิดที่สะอาดจะช่วยให้ “ความมั่นใจของท่านแข็งแกร่งขึ้นในการประทับอยู่ของพระเจ้า” และ “พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนของท่าน” (คพ. 121:45–46)
- ความคิดที่สะอาดจะช่วยให้คุณรับรู้การดลใจ เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสกับใจและความนึกคิดของท่าน (ดู คพ. 8:2–3)
- ความคิดที่สะอาดจะช่วยให้คุณเชื่อฟังพระบัญญัติสำคัญข้อแรก นั่นคือ รักพระเจ้าสุดใจ จิตวิญญาณ และความนึกคิดของท่าน (ดู มัทธิว 22:37)

มีหลายสิ่งที่คุณทำได้เพื่อให้ความนึกคิดสะอาดขึ้น ดังที่ท่านจะเห็นจากแนวคิดในหน้าเหล่านี้ แต่สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่ท่านทำได้—และเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ—คือเอาชนะ “ความเป็นมนุษย์ปุถุชน” ชายหรือหญิงที่เป็นมนุษย์ปุถุชนชอบความคิดที่ไม่สะอาด ต่อไปนี้เป็นวิธีวิธีเอาชนะ “มนุษย์ปุถุชนเป็นศัตรูต่อพระเจ้า ... และจะเป็นไป, ตลอดกาลและตลอดไป, เว้นแต่เขาจะยอมต่อการชกแจงของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์, และทิ้งความเป็นมนุษย์ปุถุชนและกลับเป็นวิสุทธิชนโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์พระเจ้า, และกลายเป็นดังเด็ก, วาง่าย, อ่อนโยน, ถ่อมตน, อดทน, เปี่ยมด้วยความรัก” (โมไซยาห์ 3:19)

สิ่งหนึ่งที่ท่านทำได้วันนี้เพื่อให้การชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนี้ในชีวิตท่านคืออะไร

อ้างอิง

1. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “คนตรีที่ถูควรร ความคิดที่ถูควรร” *เลียวไฮนา*, เม.ย. 2008, 31.

สื่อและเพื่อน

จุดเริ่มต้นที่ดีคือเลือกภาพยนตร์ ดนตรี และวรรณกรรมที่ยกระดับจิตใจ เลือกเพื่อนที่การคบหากับ

พวกเขาทำให้คุณสามารถรักษาระดับการสนทนาที่มีค่าควรและกิจกรรมที่ชอบธรรม เมื่อคุณมีเรื่องดีกว่าให้คิด คุณจะพบที่ละน้อยว่าคุณเลิกคิดไม่ดีได้ง่ายขึ้น และความ คิดไม่ดีมักก็จะเกิดขึ้นน้อยลง

แอมเบอร์ เอส., อายุ 18 ปี, บริติชโคลัมเบีย, แคนาดา

การสวดอ้อนวอน

การสวดอ้อนวอนนำดิฉันให้ใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์มากขึ้นและช่วยให้ดิฉันจดจ่อกับความคิดที่ดี การศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน เสริมสร้างความมั่นใจในการเอาชนะการล่องลอย ในพระคัมภีร์ดิฉันได้เห็นแบบอย่างของสานุศิษย์ที่ซื่อสัตย์ของพระคริสต์ การแสดงประจักษ์พยานช่วยให้ดิฉันรักษาความนึกคิดให้สะอาดเช่นกัน

ดาชา เอ็ม., อายุ 17 ปี, เกียฟ, ยูเครน

พระคัมภีร์

การอ่านพระคัมภีร์ทุกเช้าก่อนไปโรงเรียนช่วยให้ฉันที่ฉันมีความคิดไม่ดี

ฉันจะคิดสิ่งที่ดีกว่าแทนทันที แทนที่จะเพียงพูดว่า “ไม่ อย่าคิดอย่างนั้น” (ซึ่งเป็นเรื่องดีที่จะทำ) จงมีความคิดที่ดีแทน จำไว้ว่าคุณควบคุมความนึกคิดของตนเอง ไม่ใช่ซาตาน เราเป็นบุตรและธิดาที่กล้าหาญของพระบิดาบนสวรรค์

และอยู่ระหว่างทำพันธกิจต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงตนเอง
 นิค ซี., อายุ 16 ปี, อาร์คันซอ, สหรัฐอเมริกา

ดีหรือถูกต้อง

คุณไม่สามารถควบคุมได้ตลอดเวลาว่าความคิดจะเกิดขึ้นหรือไม่ แต่คุณสามารถคิดว่า จะให้ความคิดนั้นอยู่ไหม คุณถามได้ว่าความคิดนี้เป็นประโยชน์ต่อฉันหรือไม่ ความคิดนี้จะทำให้ฉันไปในทิศทางที่ถูกต้องไหม เมื่อความคิดที่เป็นการล่อลวงผุดเข้ามา จงร้องเพลงที่ดี นึกถึงความทรงจำที่งดงาม หรือสวดอ้อนวอน ทั้งหมดนั้นจะแทนความคิดไม่ดีด้วยสิ่งดี

ลิซ่า พี., อายุ 17 ปี, เดนมาร์ก

แบบอย่างของลีไฮ

ใน 1 นิโอฟ 15:27 นี้ไฟบอกพี่น้องของท่านว่าในนิมิตของบิดาเรื่องต้นไม้แห่งชีวิต ความสกปรกล้อมรอบบิดา

ของพวกเขา แต่ลีไฮไม่สังเกตเห็นความสกปรกเพราะ “จิตใจของเขาหมกมุ่นอยู่กับสิ่งอื่น” นี่เป็นจริงสำหรับเราในปัจจุบัน ถ้าเราปรารถนาจะเปี่ยมด้วยความชอบธรรม จงสวดอ้อนวอนขอ และจดจ่อกับสิ่งชอบธรรม เมื่อนั้นความนึกคิดของเราจะเต็มไปด้วยความชอบธรรมและความบริสุทธิ์จนความคิดไม่สะอาดจะอยู่ไม่ได้
 แอทที คับเบิลยู., อายุ 16 ปี, แอริโซนา, สหรัฐอเมริกา

เพลงสวด

เพลงสวดสามารถช่วยให้เรามีความคิดสะอาดขึ้น เพลงที่ดียกระดับจิตวิญญาณ

เมื่อดิฉันฟังเพลงสวด เพลงสวดมักจะยกดิฉันขึ้นสู่โลกชั้นสูงที่สงบกว่าเสมอ เพลงสวดช่วยให้ดิฉันจดจำความรักที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีต่อเราแต่ละคน และทำให้หลีกเลี่ยงการล่อลวงง่ายขึ้น

อแมนดา เอ., อายุ 18 ปี, อามาโซนัส, บราซิล

การศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัว

เมื่อความคิดไม่สะอาดเข้ามาในความนึกคิด ดิฉันพยายามนึกถึงพระคัมภีร์ที่ดิฉันกับครอบครัวอ่านตอนเช้า ทุกเช้าเวลา 6 นาฬิกา ครอบครัวดิฉันอ่านพระคัมภีร์ด้วยกันแต่เช้าตรู่ แต่นั่นเป็นพรและทำให้ดิฉันรู้สึกเข้มแข็งขึ้นระหว่างวัน

เอลีนา คับเบิลยู., อายุ 16 ปี, สวิตเซอร์แลนด์

ศีลระลึก

คำสวดอ้อนวอนศีลระลึก บอกว่าถ้าเรารับพระนามของพระคริสต์ไว้กับเรา รักษาพระบัญญัติ และระลึกถึงพระองค์เสมอ

เราจะมิพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับเราตลอดเวลา โดยระลึกถึงพระองค์อยู่

ของใจใคร่ครวญดูสิ่งเหล่านี้

“ในการเดินทางผ่านชีวิตมรตัยซึ่งบางครั้งมีอันตราย ขอให้เรา

ทำตามคำแนะนำต่อไปนี้จากอัครสาวกเปาโลซึ่งจะช่วยให้เราปลอดภัยและอยู่บนเส้นทาง ‘ของใจใคร่ครวญดูสิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่เป็นอย่างจริง สิ่งที่น่านับถือ สิ่งที่ยุติธรรม สิ่งที่เป็นบริสุทธิ์ สิ่งที่น่ารัก สิ่งที่น่าสรรเสริญ รวมทั้งถ้ามีสิ่งใดที่ยอดเยี่ยมสิ่งใดที่น่ายกย่อง’ [ฟิลิปปี 4:8]”

ประธานโรมัส เอส. มอนสัน, “หวนคิดและเดินทาง,” เลย์ไฮนา, พ.ศ. 2008, 108.

พระองค์เราจึงพยายามขจัดความคิดฝ่ายโลกและมุ่งความคิดไปที่เรื่องนิรันดร เมื่อเราระลึกถึงพระองค์อยู่เสมอ ความนึกคิด ความปรารถนา และการกระทำของเราจะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น
 แม็กเคย์ เอ็ม. อายุ 18 ปี, ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

คำถามครั้งต่อไป

“เมื่อคุณแม่ของฉันป่วย เราอดอาหารและสวดอ้อนวอนให้ท่าน แต่ท่านก็สิ้นชีวิต ฉันจะทำใจยอมรับเรื่องนี้ได้อย่างไร”

ส่งคำตอบและภาพถ่ายความละเอียดสูงตามความประสงค์ของท่านมาก่อน 15 พฤศจิกายน 2014 ที่ liahona.ldschurch.org คลิก “ส่งงานของท่าน” ระบุข้อมูลต่อไปนี้ (1) ชื่อนามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) อีเมลและที่อยู่ทางไปรษณีย์ (4) วอร์ดหรือสาขา (5) สเตทหรือท้องถิ่น (6) คำอนุญาตของท่าน และถ้าท่านอายุต่ำกว่า 18 ปีต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองให้พิมพ์คำตอบและรูปถ่าย
 อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของคำตอบที่ส่งมา

บทเรียนวันอาทิตย์

หัวข้อประจำเดือนนี้:
การเป็นเหมือน
พระคริสต์มากขึ้น

วิธิตาม คำถามสำคัญ

การถามคำถามที่ถูกต้องจะช่วยเปิดใจผู้คนที่รับ
ประจักษ์พยานเกี่ยวกับความจริง

โดย เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์
นิตยสารศาสนจักร

ทานมีโอกาสสอนคนรอบข้าง ไม่ว่าจะในการสนทนาหนึ่งนาทิตามประจำ
ทาง ในบทเรียนที่โบสถ์ ในความเห็นทางออนไลน์ หรือในการสนทนาตัว
ต่อตัวอย่างลึกซึ้งกับเพื่อน

ต่อไปนี้เป็นเกร็ดนำรู้สำหรับการสอนที่มีประสิทธิภาพในสถานการณ์ต่าง ๆ: ถาม
คำถาม

คำถามที่ดีนำไปสู่การเรียนรู้ที่ดี และโชคดียิ่งที่การถามคำถามที่ดีเป็นบางสิ่งบาง
อย่างที่ท่านสามารถศึกษา ปฏิบัติ และฝึกทำให้ได้ดีได้ วิธิตามมีดังนี้

ถามคำถามสำคัญ

คำถามสำคัญคือคำถามที่ทำให้ท่านคิดและรู้สึกอย่างลึกซึ้ง
คำถามที่นำท่านไปสู่ความจริง ประจักษ์พยาน และการเปลี่ยนแปลง
คำถามเช่นนั้นสามารถครอบคลุมหลายประเด็น แต่มัก
จะมีบางอย่างเหมือนกัน คือ (1) ไม่ใช่คำถามผิวเผินหรือเกี่ยวกับ
ข้อเท็จจริงเพียงอย่างเดียว (แต่อาจเป็นคำถามสืบสาวข้อ
เท็จจริง) (2) คำถามมีความเชื่อมโยงบางอย่างกับชีวิตประจำวัน
ของเรา และ (3) คำถามท้าทายเราให้มีคำตอบนอกเหนือไป
จากคำตอบที่กำหนดไว้ล่วงหน้า

จดจำสาเหตุที่เราถามคำถาม

คำถามดีงเราให้มีส่วนร่วมโดยทำให้รู้ช่องว่างที่ความนึกคิดของเราต้องการเติมให้เต็มในขณะนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถามคำถามที่กระตุ้นให้เราใคร่ครวญจะทำให้กระบวนการต่อไปนี้เกิดขึ้นได้

1. ผู้คนสนใจสิ่งที่เรากำลังพูด
2. พวกเขาใช้สิทธิ์เสรีไตร่ตรองและบอกคำตอบ
3. การใช้สิทธิ์เสรีเช่นนี้ช่วยให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพยานยืนยันความจริงต่อพวกเขา¹

เมื่อทราบกระบวนการดังกล่าว ท่านจะเกิดการรับรู้ว่าจะถามคำถามแบบใดและหลีกเลี่ยงคำถามใด

ตัวอย่าง: แทนที่จะถามว่า “ทำไมการอ่านพระคัมภีร์จึงสำคัญ” ท่านอาจจะถามว่า “การศึกษาพระคัมภีร์สร้างความแตกต่างในชีวิตท่านอย่างไร”

พึงระลึกว่าท่านกำลังสอนคน ไม่ใช่แค่สอนบทเรียน

ถ้าท่านรู้จักคนที่ท่านกำลังสอน และนึกถึงความต้องการของพวกเขา ท่านจะเลือกคำถามที่มุ่งหมายจะช่วยให้พวกเขา ไม่เพียงมุ่งหมายจะให้พวกเขาเข้าใจแนวคิดบางอย่าง

ตัวอย่าง: แทนที่จะถามว่า “กระบวนการกลับใจมีขั้นตอนอะไรบ้าง” ท่านอาจจะถามว่า “ท่านจะทำได้ทุกอย่างเมื่อท่านรู้ว่าท่านทำบางอย่างไม่ถูกต้อง”

ศึกษาและคิดอย่างลึกซึ้ง

เพื่อเตรียมสอนพระกิตติคุณ จงศึกษาพระคัมภีร์และคำสอนของศาสดาพยากรณ์ตลอดจนอัครสาวกยุคปัจจุบัน และสวดอ้อนวอนเพื่อให้พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์อยู่กับท่านและคนที่ท่านสอน (ดู คพ. 42:14; 50:21-22)

นอกจากนี้ ถ้าท่านต้องการถามคำถามที่ทำให้พวกเขาคิดจริง ๆ ท่านต้องทำให้ตัวท่านคิดแบบนั้นก่อน ไตร่ตรองสิ่งที่ท่านศึกษา ท่านจะพบว่าสิ่งที่ทำให้เกิดลึกซึ้งที่สุดคือคำถามที่ท่านถามตนเองมาเรื่อย ๆ จงเอาใจใส่ประเภทของคำถามที่ทำให้ท่านคิดจริง ๆ นี่เป็นคำถามที่ทำให้เกิดความเข้าใจและประจักษ์พยานมากขึ้น ท่านถามคำถามประเภทนี้ได้เมื่อท่านกำลังช่วยให้ผู้อื่นเรียนรู้พระกิตติคุณ

ตัวอย่าง: แทนที่จะถามว่า “เรามีจิตกุศลได้อย่างไร” ท่านอาจจะถามว่า “ท่านคิดว่าใน โมโรไน 7:48 หมายความว่าอย่างไรเมื่อบอกให้สวดอ้อนวอนขอจิตกุศล ‘จนสุดพลังของใจ’”

ภาพเกียรติ โดย SERGEY MARKOV/HEMERA/THINKSTOCK; ภาพศิลปะ โดย JOHAVEL/ISTOCK/THINKSTOCK

ค่อย ๆ ขยับขึ้นมาถามคำถามที่ลึกซึ้งกว่าเดิม

บางครั้งจะดีที่สุดถ้าค่อย ๆ ขยับขึ้นมาถามคำถามที่เรียกร้องให้คิดใคร่ครวญ และย้อนดูตนเอง ด้วยเหตุนี้ท่านจึงอาจถามคำถามนำที่ตอบง่ายแล้วตามด้วยคำถามหนึ่งข้อหรือมากกว่านั้นที่ทำให้คิดมากขึ้นก่อนตอบ ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างคำถามที่เรียบง่ายบางข้อ

คำถามนำ	คำถามตาม
โจเซฟ สมิธอายุเท่าใดเมื่อเข้าไปในป่าศักดิ์สิทธิ์	คุณ เคยสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ด้วยความปรารถนาที่จริงใจแบบโจเซฟเมื่อใด
คุณเชื่อในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าหรือไม่	พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงมีบทบาทอะไรในชีวิตของคุณ
เมื่อเร็ว ๆ นี้คุณทำอะไรเพื่อรับใช้ผู้อื่น	การรู้ว่าเราทุกคนเป็นบุตรธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเปลี่ยนแนวคิดเกี่ยวกับการรับใช้อย่างไร

ถ้าท่านแสวงหาการนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ขณะถามคำถาม ท่านจะถามคำถามถูกต้องถูกเวลามากขึ้น ท่านไม่มีวันรู้ว่าสิ่งที่ท่านถามอาจเปลี่ยนชีวิตคนบางคนได้ ■

อ้างอิง

1. “ท่านต้องใช้สิทธิ์เสรียินยอมให้พระวิญญาณสอนท่าน” (ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “เพื่อให้ได้รับการชี้นำทางวิญญาณ,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2009, 8)

เกร็ดน่ารู้สำหรับการถามคำถาม

- รอคำตอบ
- ใช้คำถามติดตามผลเพื่อจุดประกายความคิดให้ลึกซึ้งกว่าเดิม
- หลีกเลี่ยงคำถามที่สร้างความขัดแย้งหรือก่อให้เกิดการโต้เถียง
- ถามคำถามเป็นครั้งคราวที่กระตุ้นให้ใคร่ครวญในใจ

ดูเกร็ดน่ารู้เพิ่มเติมใน *ไม่มีการเรียกใดยิ่งใหญ่กว่าการสอน: คู่มือประกอบการสอนพระกิตติคุณ* (1999), 69–70.

ร่วมวงสนทนา

เรื่องที่ต้องไตร่ตรองในวันอาทิตย์

- มีใครเคยถามคำถามที่ทำให้ท่านต้องการรู้พระกิตติคุณมากขึ้นหรือเปลี่ยนชีวิตท่านบางด้านหรือไม่
- พระผู้ช่วยให้รอดทรงใช้คำถามอย่างไรเมื่อพระองค์ทรงสอน

สิ่งที่ท่านอาจจะทำ

- ขณะศึกษาพระคัมภีร์สัปดาห์นี้ ให้เขียนคำถามบางข้อที่ท่านนึกถึง
- ในศาสนจักร ถามคำถามเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการสนทนาในชั้นเรียน

โดย เอ็ดเดอร์ เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโครัม อัครสาวกสิบสอง

วิธีพบ ความ เข้มแข็ง และ ความสำเร็จ

บางท่านรู้ว่าท่านต้องการเป็นอะไร และท่านต้องการดำเนินชีวิตไปทางใด และบางท่านไม่รู้ บางท่านดูเหมือนจะมีพรมากมายและหลายท่านมีการเลือกอันแสนวิเศษอยู่ตรงหน้า บางครั้งและด้วยเหตุผลบางอย่างอีกหลายท่านรู้สึกโชคดีไม่น้อยกว่าและเส้นทางตรงหน้าดึงดูดใจน้อยกว่า

แต่ไม่ว่าท่านเป็นใครและท่านพบตนเองอยู่ตรงจุดใดขณะค้นหาเส้นทางในชีวิตท่าน ข้าพเจ้าขอเสนอ “ทางนั้น...ความจริง และ...ชีวิต” (ยอห์น 14:6) เมื่อท่านคิดจะไปไหนก็ตาม ข้าพเจ้าขอให้ท่าน **“มาหาพระองค์”** (ดู มัทธิว 11:28-30) อันเป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญในการไปถึงที่นั่นในการพบความสุข ความเข้มแข็ง และความสำเร็จของตัวท่าน

เมื่ออันครุวักับฟิลิปได้ยินพระคริสต์ตรัส

ครั้งแรก พวกท่านซาบซึ้งใจมาก เคลิบเคลิ้มมากจนติดตามพระองค์ขณะพระองค์เสด็จไปจากฝูงชน พระคริสต์ทรงรู้สึกว่ามีคนเดินตาม จึงทรงหันไปถามชายสองคนนั้นว่า “ท่านหาอะไร” (ยอห์น 1:38) ถ้าจะแปลอีกอย่างให้เข้าใจง่ายคือ “ท่านต้องการอะไร?”

พวกท่านตอบว่า “ท่านพักอยู่ที่ไหน?” หรือ “ท่านอยู่ที่ไหน?”

และพระคริสต์ตรัสว่า **“มาเถิด”** พระองค์ทรงเรียกเปโตรกับอัครสาวกคนใหม่ อีกหลายคนอย่างเป็นทางการด้วยพระดำรัสเชื้อเชิญแบบเดียวกัน **“จงตามเรามา”** (ดู มัทธิว 4:19)

กับข้าพเจ้าดูเหมือนว่าแก่นสารของชีวิตเรากลับกรองลงมาเป็นองค์ประกอบเล็ก ๆ สองอย่างในการเปิดจากการปฏิบัติศาสนกิจของพระผู้ช่วยให้รอดขณะทรงเป็นมรรตัย องค์ประกอบแรกคือคำถามถึงเราทุกคน **“ท่านหาอะไร? ท่านต้องการอะไร?”** องค์ประกอบที่สองคือพระดำรัสตอบของพระองค์เกี่ยวกับวิธีได้สิ่งนั้น ไม่ว่าเราเป็นใครและปัญหาของเราคืออะไร พระดำรัสตอบของพระองค์เหมือนเดิมเสมอ ตลอดไป นั่นคือ **“จงมาหาเรา”** มาดูสิ่งที่เราทำและวิธีที่เราใช้เวลา **เรียนรู้อะไร** ตามเรามาและในระหว่างนั้นเราจะให้คำตอบการสวดอ้อนวอนของเจ้าและให้จิตวิญญาณเจ้าได้พัก

เพื่อนเยาวชนที่รักทั้งหลาย ข้าพเจ้าทราบดีว่าไม่มีวิธีอื่นให้ท่านประสบความสำเร็จหรือมีความสุขหรือปลอดภัย ข้าพเจ้าทราบดีว่าไม่มีวิธีอื่นให้ท่านสามารถแบกภาระหรือพบสิ่งที่เจอบเรียกว่า **“ความสุขนั้นซึ่งเตรียมไว้ให้สัตบุรุษ”** (2 โนะ 9:43) นั่นคือสาเหตุที่เรา **ทำพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์** บนพื้นฐานการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้

ของพระคริสต์ และนั่นคือสาเหตุที่เรา **รับพระนามของพระองค์ไว้กับเรา**

พระเยซูคือพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์ นี่คือการสนทนาที่แท้จริงและดำรงอยู่ของพระองค์ **พระองค์ทรงประสงค์ให้เรามาหาพระองค์** ติดตามพระองค์ ให้พระองค์ทรงปลอบโยน จากนั้นพระองค์ทรงปรารถนาให้เรา **ปลอบโยนผู้อื่น** ขอให้เรามีศรัทธามากพอจะ **ยอมรับพระคุณ ความดีของพระผู้เป็นเจ้า** และพระเมตตาของพระบุตรองค์เดียวผู้ถือกำเนิดของพระองค์ ขอให้เรามาหาพระองค์และพระกิตติคุณของพระองค์และการเยียวยา ■

จาก *ไฟร์เซิร์คมหาวิทยาลัยบริคัม* ยังก์เมื่อวันที่ 2 มีนาคม ค.ศ. 1997

ท่านได้นำสิ่งนี้ไปใช้อย่างไร

“พระเยซูคริสต์ทรงต้องการให้เราติดตามพระองค์ เราต้องช่วยผู้อื่นและไม่ลืมว่าพระองค์จะไม่มีวันลืมเรา”

ซีซีเลีย อี. , ฟิลิปปินส์

.....

“เพื่อมาหาพระผู้ช่วยให้รอด เราต้องดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของพระองค์สุดความสามารถและให้พระองค์อยู่กับเราเสมอทุกช่วงเวลาของวัน”

อัลลิสัน แอล., แอริโซนา, สหรัฐอเมริกา

.....

แบ่งปันความคิดของท่านที่ lds.org/go/StrengthL10.

—ประวัติครอบครัว—

ฉันกำลังทำอยู่

งานนี้เริ่มทำได้ไม่ยากและสนุก เยาวชนทั่วโลกกำลังทำประวัติครอบครัวและสร้างความแตกต่าง

เริ่มตรงไหน ท่านอาจจะคิดว่าญาติ ๆ ของท่านได้ทำงานทั้งหมดที่ต้องทำแล้ว หรือท่านอาจจะใหม่ต่อประวัติครอบครัวและค่อนข้างหนักใจ ไม่ว่าจะท่านจะเริ่มโดยจดบันทึกส่วนตัว เตรียมชื่อไปพระวิหาร หรือเรียนรู้จากญาติที่มีชีวิต ท่านสามารถมีส่วนร่วมในประวัติครอบครัวได้อย่างมีความหมายและสนุก

การจดบันทึกส่วนตัว: จดจำพรของท่าน

การจดบันทึกส่วนตัวไม่ใช่เรื่องง่าย เรามักบอกตัวเองว่าเรายุ่งเกินไปหรือเหนื่อยเกินไปหรือชีวิตเราไม่น่าตื่นเต้นพอจะเขียน สองสามปีก่อน ดิฉันตระหนักว่าการจดบันทึกส่วนตัวไม่ยากอย่างที่คิดและดิฉันชอบจดบันทึกมากขึ้น

ดิฉันเริ่มเขียนวันละอย่าง ไม่สำคัญว่ายาวหรือน่าตื่นเต้นแค่ไหน ดิฉันเพียงแต่เขียนสิ่งที่อยู่ในความนึกคิดหรือสิ่งที่เกิดขึ้นวันนั้น นั่นเป็นพรแก่ชีวิตดิฉันมาแล้ว

วันหนึ่งคนในครอบครัวของดิฉันมีเรื่องทุกข์ใจ และดิฉันไม่ทราบจะพูดอะไรกับเธอ แต่จากนั้นดิฉันได้รับการกระตุ้นเตือนให้อ่านบันทึกส่วนตัวตอนหนึ่งของดิฉัน ดิฉันสามารถแบ่งปันส่วนเล็กน้อยที่ดิฉันเขียนไว้ในสมุดบันทึกสีดำเล่มเล็ก และดิฉันเห็นวิธีที่บันทึกนั้นช่วยให้เธอเบาใจ

ดิฉันรับประกันว่าถ้าคุณจะเริ่มจดวันละหนึ่งอย่าง นั่นจะเป็นพรแก่ชีวิตคุณ ไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่ การจดพรในชีวิตคุณจะช่วยให้คุณจดจำพรเหล่านั้นได้

เจนตรี ดับเบิลยู. ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

พบปิติในประวัติครอบครัว: ค้นหาบรรพชน

เมื่อผมรับบัพติศมา ผมได้ยืนมามากเกี่ยวกับประวัติครอบครัว แต่ผมไม่ทราบจะทำอย่างไรหรือจะทำได้ไหม ผมตัดสินใจสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับเรื่องนี้ และรู้สึกว่าคุณควรเริ่มเดี๋ยวนี้ ผมรู้สึกว่าคุณบรรพชนของผมร้อนใจอยากให้คุณเริ่มทำและพวกเขาจะช่วยให้ผมพบข้อมูลที่จำเป็นต่อการทำศาสนพิธี

ผมเริ่มจากการเข้าเรียนหลักสูตรประวัติครอบครัว และไม่นานหลังจากนั้นผมได้รับเรียกเป็นผู้ให้คำแนะนำด้านประวัติครอบครัว ผมกลัวเพราะรู้เรื่องนี้ไม่มาก แต่ผมยอมรับการเรียก

วันหนึ่งผมไปเยี่ยมน้องสาวของคุณยายผม เธอมีเอกสารเกี่ยวกับยายทวดของผม เธอไม่ต้องการให้ข้อมูลมากเพราะพวกเขามีประเด็นว่าจะไม่พูดถึงญาติที่ล่วงลับ เธอบอกว่าวันถัดไปเป็นวันครบรอบที่ยายทวดของผมถึงแก่กรรม และเธอจะเผาเอกสาร ผมถามว่าคุณขอข้อมูลจากเอกสารเหล่านั้นก่อนได้ไหม เธอให้ผม ผมรู้ในขณะนั้นว่าพระบิดาบนสวรรค์จะทรงช่วยให้ผมดำเนินการค้นคว้าต่อไป

ขณะรับใช้ในศูนย์ประวัติครอบครัวใกล้พระวิหาร ผมยังคงค้นหาครอบครัวของผมเพิ่ม ผมทราบมาว่าปู่ย่าของยายทวดเป็นผู้อพยพชาวอิตาลีที่มีฟาร์มอยู่ใกล้เขาเปาลู บราซิล ครอบครัวผมขาดการติดต่อกับญาติ ๆ ที่ฟาร์ม แต่ผมพบลูกพี่ลูกน้องคนหนึ่งที่กำลังเขียนหนังสือเกี่ยวกับลำดับเชื้อสายของครอบครัวเรา เขาให้หนังสือเล่มนั้นแก่ผม ซึ่งเขาใช้เวลาเขียนเก้าปี เขาบอกว่าเขาไม่รู้ว่าทำไมเขาจึงเขียนแต่รู้สึกว่าคุณสิ่งนี้จะช่วยคนบางคนในอนาคต ผมรู้ว่าวิญญาณของเอเลียฮาร์ตลใจเขา

ประสบการณ์ของผมสอนว่าเรากำลังทำงานศักดิ์สิทธิ์ บรรพชนของเรา กำลังรอให้เราช่วยและคอยช่วยเราอยู่ข้าง ๆ

กาเบรียล ดี., บราซิล

ทำงานพระวิหาร: ศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์

ผมเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสและเป็นสมาชิกศาสนจักรเพียงคนเดียวในครอบครัว ผมเรียนรู้มาว่าศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์อย่างหนึ่งคือบัพติศมาแทนคนตาย ผมไปท้าวพระวิหาร ขณะฟังผู้จัดท้าวพูดเกี่ยวกับศาสนพิธี ผมรู้สึกว่าคุณสูญเสียสงบแผ่วเบาบอกให้ผมไปศูนย์ประวัติครอบครัวเพื่อส่งใบขอศาสนพิธีพระวิหารให้คุณแม่ผู้ล่วงลับของผม ผมมีความสุขมากเมื่อบัญชี FamilySearch ยืนยันหลังจากนั้นว่าได้ทำงานพระวิหารให้คุณแม่แล้ว นั่นทำให้ประจักษ์พยานของผมเข้มแข็งขึ้น ผมทราบว่าเหตุผลประการหนึ่งที่เราอยู่บนโลกนี้คือช่วยให้บรรพชนของเราได้รับพระกิตติคุณที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ มาร์วิน เอส., ฟิลิปินส์

ทำตามการกระตุ้นเตือน:

เรียนรู้จากญาติที่มีชีวิต

หลังจากเรียนจบมัธยมปลาย ดิฉันรู้สึกว่าคุณต้องไปเยี่ยมปู่ย่าตายายทั้งสี่ ดิฉันมีเวลาว่างพอสมควรและทราบดีว่าดิฉันอาจไม่มีโอกาสอีก ดิฉันจึงใช้เวลาหนึ่งสัปดาห์กับปู่ย่าและตายาย

ดิฉันใช้เวลาค้นดูกล่องเก่า ๆ อ่านจดหมายเก่า ๆ และดูรูปเก่า ๆ ดิฉันบันทึกเรื่องราวชีวิตของปู่ย่าตายาย เดินไปแถวสุสาน และ

มีส่วนร่วมในบางสิ่งที่เป็น นิรันดร์

“ท่านเคยสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับงาน
บรรพชนของท่านเองหรือไม่ ขอให้วาง
ภาระจากเรื่องที่ไม่เป็นแก่นสารสำคัญใน
ชีวิต ตัดสินใจทำบางอย่างที่จะมีผลลัพธ์
นิรันดร์...”

“ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ใดในโลกท่าน
สามารถมีส่วนร่วมอย่างทรงพลังโดยการ
สวดอ้อนวอน ศรัทธา ความมุ่งมั่น ความ
ขยันหมั่นเพียร และการเสียสละในบางครั้ง
จึงเริ่มตั้งแต่บัดนี้ ข้าพเจ้าสัญญากับท่าน
ว่าพระเจ้าจะทรงช่วยท่านให้พบทาง งาน
นี้จะทำให้ท่านรู้สึกอศจรรย์ใจ”

เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง, “ปีติจากการได้คนตาย,”
เลียมไฮนา, พ.ย. 2012, 95

เยี่ยมเยียนสถานที่ที่ปู่ย่าตายายและญาติ
ของพวกเขาเคยอยู่และทำงาน สนุกมาก
คะ! ดิฉันเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับบรรพชน
ปู่ย่าตายาย พ่อแม่ และตนเอง ดิฉัน
ตระหนักว่าดิฉันคงจะไม่มีชีวิตอย่างที่
เป็นอยู่ถ้าไม่ใช่เพราะบรรพชนของดิฉัน

หลังจากการเดินทางครั้งนี้ ดิฉันกลับ
มาพร้อมชื่อบรรพชนประมาณ 1,000 ชื่อ
และสามารถทำงานพระวิหารให้หลาย
คน การทำตามการกระตุ้นเตือนของ
พระวิญญูญาณบริสุทธิ์และการไปพูดคุย
กับปู่ย่าตายายเป็นการตัดสินใจที่ดีที่สุด
ครั้งหนึ่งในชีวิตของดิฉัน

เจนลีย์ พี., แคลิฟอร์เนีย, สหรัฐอเมริกา

รู้สึกสบายใจ: นำชื่อไปพระวิหาร

เมื่อดิฉันถามความคิดของคุณพ่อเรื่องประวัติครอบครัวเพื่อทำความเข้าใจ
ใบหน้าส่วนบุคคล ท่านอธิบายว่าท่านพบชื่อบางคนในครอบครัวหลายปีมา
แล้วและไม่สามารถเตรียมรายชื่อไปพระวิหารด้วยตนเองเพราะท่านไม่มี
เวลา ความช่วยเหลือของดิฉันจะทำให้สมาชิกครอบครัวเหล่านี้ได้รับพระ
วิหาร

ดิฉันใช้เวลาช่วงบ่ายและเย็นของวันอาทิตย์ติดต่อกันสองสามเดือนเพื่อ
ป้อนชื่อลงคอมพิวเตอร์และเรียนรู้เรื่องราวของครอบครัวจากคุณพ่อ เราตั้ง
ชื่อไมโครฟิชมาหาข้อมูลเพิ่มเติมด้วย บางครั้งเมื่ออ่านฟิล์มเก่าลำบาก ดิฉัน
จะสวดอ้อนวอนในใจแล้วนำกระดาษมาแกะรอยภาพ ชื่อก็จะปรากฏ

ในที่สุดดิฉันรวบรวมรายชื่อสมาชิกครอบครัวได้เป็นจำนวนมาก และ
เยาวชนในวอร์ดของเราช่วยทำพิธิบัติศมาให้ ต่อจากนั้นพ่อแม่ของดิฉัน
และสมาชิกวอร์ดคนอื่น ๆ ก็นำบัตรรายชื่อไปทำศาสนพิธีอื่นของพระวิหาร

ดูเหมือนเวลาผ่านไปเพียงช่วงสั้น ๆ ก่อนที่จะพบว่าดิฉันกำลังเตรียมตัว
ไปพระวิหารเพื่อรับเอ็นดาวเม้นท์ของตัวเอง ดิฉันตื่นแต่เช้าแต่กังวลเช่นกัน

ขณะบ่ายหน้าไปพระวิหาร คุณพ่ออธิบายว่าท่านพบบัตรรายชื่อของบาง
คนในครอบครัวที่ดิฉันเคยเตรียมไว้ทำโครงการความก้าวหน้าส่วนบุคคล มี
บางคนยังทำไม่เสร็จ ด้วยเหตุนี้ท่านจึงนำบัตรรายชื่อมาให้คุณแม่ คุณหมั้น
ของดิฉัน และท่านทำให้เสร็จ ท่านบอกชื่อเหล่านั้นและดิฉันจำพวกเขาได้
จากโครงการของดิฉัน

ขณะทำพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ในพระวิหาร ดิฉันรู้สึกว่าบุคคลที่ดิฉันรัก
ทั้งสองด้านของมานอยู่รอบ ๆ ดิฉัน ดิฉันรู้สึกถึงสันติสุขอันลึกซึ้งเพราะรู้ว่า
ดิฉันสามารถอยู่กับครอบครัวได้ชั่ววันนิรันดร์ ■

ฮอลลี พี., โอคาโฮ, สหรัฐอเมริกา

แบ่งปันประสบการณ์ ของท่าน

แบ่งปันประสบการณ์เรื่องประวัติ
ครอบครัวได้ที่ [lds.org/youth/
familyhistory/experiences](https://lds.org/youth/familyhistory/experiences)

ค้นพบพวกเขา ค้นพบท่าน

ชีวิตท่านเป็นความสำเร็จของคนหลายรุ่น
หาให้พบว่าเรื่องราวของท่านเริ่มตรงไหน
เข้าไปดูที่ FamilySearch.org.

หลังจากสัมภาษณ์ผมเพื่อรับใช้งานเผยแผ่
ประธานสเตรคพูดว่า "เรื่องแปลกๆ จะเกิดขึ้น
ในชีวิตคุณเพื่อพยายามทำให้คุณเปลี่ยนใจ"

การต่อต้าน

งานเผยแผ่ของผม

โดย อัลกีเนียร์ เดอ เซาซา

ผมเข้าร่วมศาสนจักรเมื่ออายุ 15 ปี และสี่ปีต่อมาผมยื่นใบสมัครเป็น
ผู้สอนศาสนา ที่การสัมภาษณ์กับประธานสเตรค เขาชมผมที่ตัดสินใจ
รับใช้พระเจ้าเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา จากนั้นผู้นำที่ได้รับการ
ดลใจท่านนี้ได้พูดบางอย่างที่ทำให้ผมประทับใจอย่างสุดซึ้ง "บราเดอร์ นับ
จากนี้เป็นต้นไป เรื่องแปลก ๆ จะเกิดขึ้นในชีวิตคุณเพื่อพยายามทำให้คุณ
เปลี่ยนใจเกี่ยวกับการตัดสินใจรับใช้พระเจ้า"

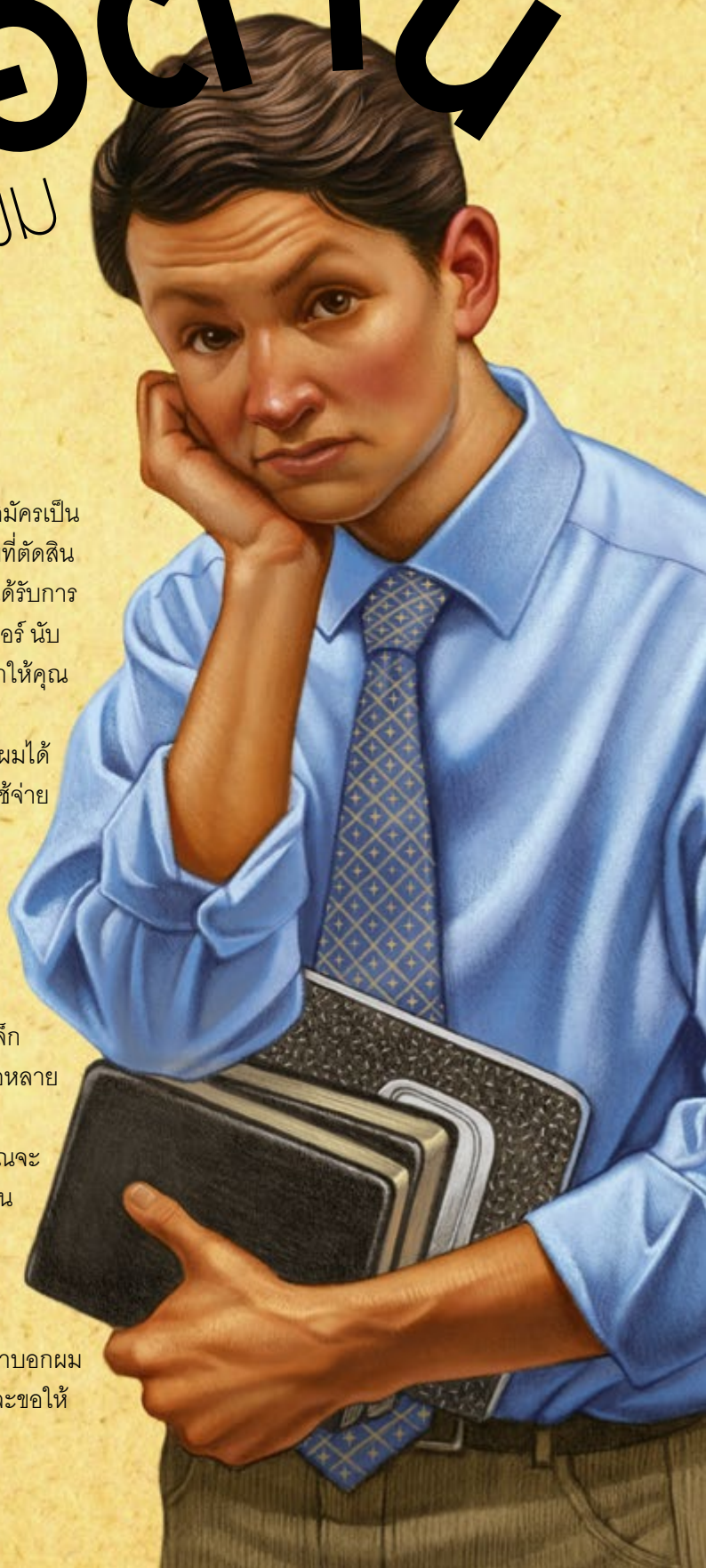
ขณะรอหมายเรียกผู้สอนศาสนา ผมฝึกงานที่ Xerox งานนี้ทำให้ผมได้
รับบางอย่างที่ผมจะต้องใช้ในสนามเผยแผ่และช่วยคุณแม่เรื่องค่าใช้จ่าย
ที่บ้าน สถานการณ์ราบรื่นดีมาก

น่าเสียดายตรงที่ "เรื่องแปลก ๆ" เริ่มเกิดขึ้น เรื่องแรก คุณแม่
ถูกทำร้ายร่างกายและเกือบเสียชีวิตจากการบาดเจ็บ แต่พระบิดา
บนสวรรค์ทรงเมตตาไว้ชีวิตท่านอย่างน่าอัศจรรย์

ตอนนั้นคุณแม่ น้องสาวสองคน กับผมอยู่บ้านเช่า
เรายังชีพโดยอาศัยรายได้ของผมและผลประโยชน์เล็ก
น้อยที่คุณแม่ได้รับจากการเสียชีวิตของคุณพ่อเมื่อหลาย
ปีก่อน

บางคน รวมทั้งสมาชิกศาสนจักรจะถามว่า "คุณจะ
กล้าทิ้งคุณแม่ของคุณไว้แบบนี้และไปเป็นผู้สอน
ศาสนาหรือ" การได้ยินคำถามนี้
หลายต่อหลายครั้งเริ่มทำให้ผม
เกิดความสงสัยในใจ

วันหนึ่งประธานสเตรคโทรมาบอกผม
ว่าหมายเรียกมาถึงแล้วและขอให้

ผมไปที่ห้องทำงานของเขาเย็นวันนั้นเพื่อมารับซองจากสำนักงานใหญ่ที่ผมรอมานาน ผมทั้งกังวลและมีความสุขกับข่าวนี้ในวันเดียวกัน ผู้จัดการที่ทำงานของคุณกับผมก่อนอาหารกลางวัน เมื่อผมเข้าไปในห้องทำงานของเขา เขาต้อนรับผมด้วยท่าที่เป็นมิตร เราคุยกันสองสามนาทีเกี่ยวกับการฝึกงานของผมและสิ่งที่ผมได้เรียนรู้ที่บริษัท จากนั้นชายผู้มีอำนาจในองค์กรท่านนี้ได้พูดบางอย่างที่เป็นความฝันของคนส่วนใหญ่ในเมือง “คุณเป็นผู้ฝึกงานที่ทำงานดีมาก ผมอยากจ้างคุณและให้คุณอยู่ในทีมต่อไป คุณคิดอย่างไร”

นี่เป็นการตัดสินใจที่ยากที่สุดครั้งหนึ่งของชีวิตผม วินาทีนั้นรู้สึกเหมือนนานชั่วกัป-ชั่วกัลป์ คล้ายกับจะได้ยินคนกำลังถามผมว่าผมจะทอดทิ้งคุณแม่ไม่จนใจคุณแม่และไปเป็นผู้สอนศาสนาอย่างนั้นหรือ

กระนั้นก็ตาม ผมยังจำสิ่งที่เรียนรู้จากพระคัมภีร์และผู้นำศาสนจักรได้ และในวิธี

ที่ศักดิ์สิทธิ์มาก ผมรู้ด้วยความเชื่อมั่นไม่สั่นคลอนว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงต้องการให้ผมรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาของศาสนจักร ผมรู้ว่าพระองค์จะทรงดูแลครอบครัวผม ผมวางใจพระองค์ได้ และทุกอย่างจะดี

ผมอธิบายสถานการณ์ให้ผู้จัดการฟังและคำตอบของเขายังก้องในใจผม “ผมคิดว่าคุณเป็นคนหนุ่มที่รอบคอบและนี่คุณกำลังจะทิ้งโอกาสของชีวิตคุณนะ”

ผมขอบคุณเขาด้วยความซาบซึ้งใจที่สุดสำหรับข้อเสนอของเขา และ 28 วันต่อมาผมรายงานตัวที่ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาในเซาเปาลู บราซิล

ระหว่างงานเผยแผ่ พระเจ้าทรงจัดหาให้ตามความต้องการของครอบครัวผมผ่านเพื่อน ๆ ในศาสนจักรและในวิธีที่น่าอัศจรรย์ สุขภาพของคุณแม่ดีขึ้นและน้องสาวผมกับคุณแม่ได้งานใหม่

“เรื่องแปลก ๆ” เกิดขึ้นจริงเมื่อเราตัดสินใจรับใช้พระเจ้า แต่ผมอยากเพิ่มเติมประจักษ์พยานของผมด้วยความอ่อนน้อม ถ่อมตนเข้ากับประจักษ์พยานของอีกหลายพันคนผู้เริ่มรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้าว่าการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนามีผลลึกซึ้งต่อชีวิตผม ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในมานาสึ บราซิล

อย่ายอมแพ้

“การต่อต้านเกิดขึ้นแทบทุกหนแห่งที่มีสิ่งดีงามเกิดขึ้น การต่อต้านเกิดขึ้นได้เมื่อท่านกำลังพยายาม

ศึกษาหาความรู้ การต่อต้านจงูโจมท่านได้หลังจากท่านเข้าสู่สนามเผยแผ่เดือนแรก...

“เมื่อตัดสินใจเรื่องสำคัญควรระมัดระวังและพิจารณาอย่างรอบคอบ แต่ทันทีที่มีความสว่าง จงระวังการล่อลวงให้ออกห่างจากสิ่งดีงาม ถ้าท่านสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับสิ่งนั้น วางใจสิ่งนั้น และดำเนินชีวิตเพื่อสิ่งนั้นแล้วใช่ นั่นคือตอนนั้น อย่ายอมแพ้เมื่อแรงกดดันเพิ่มขึ้น”

ดู **เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์** แห่ง **ไคร์รัสมัครสาวกสิบสอง**, “เพราะฉะนั้นขออย่าได้ละทิ้งความไว้วางใจของท่าน,” *เลียวไฮนา*, มิ.ย. 2000, 38

เรียนรู้มากขึ้น

เกี่ยวกับ

สิ่งที่จะเกิดขึ้น

เยาวชนในออสโล นอร์เวย์ ใช้หนึ่งวันเตรียมตัวสำหรับ
ชีวิตผู้สอนศาสนาเต็มเวลา

โดย แคธริน อาเพลเชธ-อาเนนเซ็น

ตั้งแต่ประธานโรมัส เฮส. มอนสันประกาศเปลี่ยนอายุ
การรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา เยาวชนทั่วศาสนจักรตอบ
รับอย่างกระตือรือร้นไม่เฉพาะคำเชื้อเชิญให้รับใช้เท่า
นั้นแต่ตอบรับคำเชื้อเชิญให้ *เตรียม* รับใช้ด้วย และการเตรียม
วิธีหนึ่งคือเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อท่านเป็น
ผู้สอนศาสนาเต็มเวลา

เยาวชนบางคนในนอร์เวย์ทำสิ่งเดียวกันนี้ในช่วง “ประสพ-
การณ์ผู้สอนศาสนา” หนึ่งในที่จัดโดยวอร์ดเฟรดริคส์แตดของ
สเตคออสโล นอร์เวย์

เข้า “เอ็มทีซี”

เยาวชนมารวมตัวกันที่อาคารประชุม
ในห้องหนึ่งซึ่งใช้แทนศูนย์ฝึกอบรมผู้สอน
ศาสนา “เราได้รับงานมอบหมายให้เรียน
รู้เกี่ยวกับประเทศหนึ่ง” จากอบ อาร์. จาก
วอร์ดมอสกล่าว “นั่นทำให้เรารู้สึกว่าจะ
ต้องเป็นอย่างไรเมื่อได้รับหมายเรียกและ
รู้ว่าคุณอาจจะได้รับเรียกให้ไปยังสถานที่
ซึ่งต่างจากที่คุณเคยอยู่”

พบ “ประธานคณะเผยแผ่”

“จากนั้นเราไปอีกห้องหนึ่งเพื่อพบอดีต
ผู้สอนศาสนาที่สวมบทเป็นประธานคณะ
เผยแผ่” ไชมอน ดับเบิลยู. จากวอร์ดออสโล
กล่าว อดีตผู้สอนศาสนาคนนั้นและอดีต
ผู้สอนศาสนาคนอื่น ๆ พูดคุยกันถึงสิ่งที่
คาดหวังขณะรับใช้งานเผยแผ่ “ผมคิดว่า
นั่นยอดเยี่ยมจริงๆ ที่ได้เรียนรู้จากอดีตผู้-
สอนศาสนาว่าจะคาดหวังอะไรระหว่างเป็น
ผู้สอนศาสนาเต็มเวลา” ไชมอนกล่าว ผู้
เข้าร่วมได้รับป้ายชื่อ จัดคู่มือ และได้รับคำ
แนะนำให้อยู่กับคู่ตลอดเวลา

พัฒนาทักษะ

การประชุมเชิงปฏิบัติการสอนเยาวชน
เกี่ยวกับการพัฒนาทางวิญญาณแต่ละสอน
ให้จัดการสิ่งจำเป็นทางโลกด้วย เช่น ซักกรีด

ภาพประกอบ โดย LUKAS_ZBI/ISTOCK/THINKSTOCK

เสื้อผ้า ทำตามงบประมาณ และมีสภาพร่างกายที่ดีอยู่เสมอ

“ดิฉันชอบการประชุมเชิงปฏิบัติการโดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับวิธีเริ่มการสนทนาพระกิตติคุณ” อิงเกอร์ โทฟี เจ. จากวอร์ดออสโลกกล่าว “นั่นคือสิ่งที่ดิฉันเริ่มทำตอนนี้ได้”

“ผมชอบการสนทนาวิธีใช้ *สังสอนกิตติคุณของเรา*” คาร์ล เฟรดริก โอ. จากวอร์ดเฟรดริคสแตดกล่าว “ผมเคยคิดเสมอว่าผู้สอนศาสนามีรายการพระคัมภีร์ให้พวกเขาเรียนรู้ แต่ผมพบว่าสิ่งที่ผมทำอยู่แล้วในเซมินารีจะช่วยผมเมื่อเป็นผู้สอนศาสนาและสิ่งที่ผมศึกษาอยู่แล้วใน *สังสอนกิตติคุณของเรา* จะช่วยเช่นกัน”

เยาวชนชายหลายคนกล่าวว่าการประชุมเชิงปฏิบัติการที่ควรจดจำมากที่สุดครั้งหนึ่งคือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการวัดเสื้อเชิ้ตสีขาว “นั่นเตือนผมว่ามีทักษะหลายอย่างต้องฝึกเพื่อให้พร้อมเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา” จากอบบกล่าว

“ดิฉันเรียนรู้ว่ามีมากมายที่ดิฉันทำได้ตอนนี้เพื่อร่วมรับใช้กับผู้สอนศาสนาเต็มเวลาที่นี่เพื่อให้เราทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของทีมเดียวกัน” ซาธาห์ อาร์. จากวอร์ดแซนด์วีกากล่าว “สมาชิกเป็นผู้สอนศาสนาด้วย”

เพื่อเป็นเครื่องเตือนใจว่าผู้สอนศาสนารับใช้ทั่วโลก อาหารว่างจึงเป็นอาหารจากหลากหลายชาติ “นั่นเตือนผมว่าผมควรลองอาหารใหม่ ๆ ตอนนี้เพื่อให้คุ้นกับการลองสิ่งที่ไม่ได้กินประจำ นั่นจะช่วยให้ผมปรับตัวได้เร็วขึ้นถ้าผมได้รับเรียกให้ไปในที่ที่พวกเขากินสิ่งที่ไม่เคยกิน” ไชมอนกล่าว

เตรียมพร้อม

“เมื่อหมดวัน หลังจากฟังประจักษ์พยานของเยาวชนสองคนและผู้สอนศาสนาจบใหม่สองคน เราร้องเพลง ‘ถูกเรียกให้รับใช้’” ลิส แอนเดรีย โอ. จากวอร์ดเฟรดริคสแตดกล่าว “ดิฉันรู้สึกถ้าดิฉันร้องเพลงสวดเพลงนี้ตลอดเวลา ดิฉันจะมีสิ่งเตือนใจเสมอว่าเมื่อเราเป็นผู้สอนศาสนาเรากำลังรับใช้พระบิดาบนสวรรค์และพระองค์จะประทานพรเรา”

ก่อนหมดวัน เยาวชนในสเตคเข้าใจว่าไม่เพียงพวกเขา กำลังเตรียมรับประสบการณ์งานเผยแผ่เต็มเวลาเท่านั้นแต่พวกเขาสามารถมีประสบการณ์ของผู้สอนศาสนาได้ตอนนี้และตลอดชีวิตที่เหลือ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในออสโล, นอร์เวย์

ชีวิตผู้สอนศาสนาเป็นอย่างไร

ค้นหาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเตรียมรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาโดยใช้วิดีโอ แหล่งข้อมูลอื่น และคำตอบของคำถามที่ถามบ่อยที่ youth.lds.org (คลิก “การเตรียมเป็นผู้สอนศาสนา”)

การเตรียมที่สำคัญที่สุด

“สิ่งสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งที่ท่านทำได้เพื่อเตรียมรับการเรียกให้รับใช้คือ *เป็น* ผู้สอนศาสนามานานก่อนจะไปรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา”

ดู *เอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบเดนาร์ แห่งไคร้รมอร์ครสาวกสิบสอง, “การเป็นผู้สอนศาสนา,” เลียโฮนา, พ.ย. 2005, 54*

รับใช้ รับใช้

ตอนนี้เพื่อ ภายนอก

โดย มิช บาร์บอซา
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“จงปรนนิบัติพระยาห์เวห์ด้วยสิ้นสุดใจ
ของพวกท่าน” (1 ซามูเอล 12:20)

“**พี่** จะวิ่งแข่งไปโบสถ์กับนาย!”
มอรรมอนบอกพลางชี้ไปที่
ยอดหลังคาโบสถ์เหนือต้น
ปาล์ม จากนั้นเขาก็วิ่งเร็วเท่าที่จะเร็วได้

เพื่อแข่งหน้าโมเรียนน้องชาย
เด็กทั้งสองกับพ่อแม่เดินจากบ้านมา
แล้วประมาณหนึ่งไมล์ แต่มอรรมอนกับ
โมเรียนยังคงวิ่งแข่งกันเมื่อมาถึงประตู

โหละนอกอาคารประชุมวอร์ด พวกเขา
หยุดพักหายใจ

ก่อนจะตัดสินใจว่าใครชนะ เด็กชาย
คนหนึ่งร้องเรียกพวกเขา “อยากเล่น
ฟุตบอล มั้ย”

มอรรมอนชอบ *ฟุตบอล* แต่เขากับ
ครอบครัวกำลังจะไปทำความสะอาด
อาคารวอร์ดเพื่อให้อาคารพร้อมสำหรับ
วันพรุ่งนี้

มอรรมอนสายหน้า “ตอนนี้ไม่ได้—ไว้
คราวหน้าแล้วกันนะ!” เขาตอบกลับ

ในไม่ช้ามอรรมอนกับโมเรียนก็ทำงาน
ขยันขันแข็ง มอรรมอนย้ายเก้าอี้และกวาด
พื้นกับพ่อ ส่วนโมเรียนถูพื้นกับแม่

ต่อจากนั้นเด็กทั้งสองล้างกระจกใน
ห้องน้ำด้วยกัน “ผมไม่คิดว่าผมจะชอบ
ทำความสะอาดโบสถ์ แต่สนุกครับ”
โมเรียนกล่าว “แล้วพี่มอรรมอนล่ะ พี่ก็
ชอบใช้มั๊ย พี่ถึงมาทำแทนที่จะไปเล่น
ฟุตบอล”

มอรรมอนนึกถึงพ่อ พ่อเป็นอธิการวอร์ดของพวกเรา แต่ท่านยังคงใช้เวลาช่วยทำความสะอาดอาคารประชุม

“พ่อกำลังทำความสะอาดเหมือนพ่อ”
มอรรมอนตอบ

จากนั้นเขาก็นึกถึงผู้สอนศาสนาในวอร์ด พวกเขาช่วยกันการเคาะประตูและแบ่งปันพระคัมภีร์มอรรมอนกับคนอื่น ๆ พวกเขาจะชวนคนมาโบสถ์ในอาคารที่เด็กทั้งสองกำลังทำความสะอาด

“ผมอยู่ที่นี้เพราะผมอยากรับใช้งานเผยแผ่ในวันหน้าด้วย” มอรรมอนคิด “ผมช่วยผู้สอนศาสนาได้โดยเตรียมโบสถ์ให้พร้อม”

มอรรมอนนึกถึงวันพรุ่งนี้เมื่อเขากับน้องชายจะตื่น 6 โมงเช้า สวมเสื้อเชิ้ตสีขาว และผูกเน็กไทเดินไปโบสถ์ เตรียมเก้าอี้และหนังสือเพลงในห้องประชุม

“ผมอยู่ที่นี้เพราะผมอยากรับใช้การเรียกของศาสนจักร” เขาคิด

มอรรมอนคิดว่าอีกไม่นานเขาจะเป็นมัคนายก เขาจะส่งผ่านศีลระลึกและรับใช้อีกหลายอย่าง

“ผมอยู่ที่นี้เพราะปีหน้าผมจะได้รับฐานะปุโรหิต และผมอยากทำทุกอย่างที่ทำได้ตอนนี้เพื่อเตรียมพร้อม”

มอรรมอนทำบางสิ่งไปแล้วเพื่อเตรียมรับฐานะปุโรหิต เขาได้รับรางวัลศรัทธา

ในพระผู้เป็นเจ้า เขาเรียนรู้แล้วว่าต้องดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณและรับใช้ผู้อื่น
สุดท้าย เขามองหน้าน้องชายในกระจกและยิ้ม

“พ่อกำลังทำความสะอาดเหมือนพ่อ” เขาบอก “เพราะการรับใช้ตอนนี้จะช่วยให้พี่พร้อมรับใช้ในภายหลัง” ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

เตรียมรับฐานะปุโรหิต

เกร็ดน่ารู้จากเดวิด แอล. เบค ประธานเยาวชนชายสามัญ

- อัญเชิญพระวิญญาณเข้ามาในชีวิตท่านและเลือกเพื่อนที่ช่วยท่านเลือกสิ่งถูกต้อง ดำเนินชีวิตตามมาตรฐานใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน*
- เรียนรู้ที่ท่านจะมีหน้าที่อะไรเมื่อเป็นมัคนายก อ่านเกี่ยวกับ

ฐานะปุโรหิตใน *สัมฤทธิ์ผลในหน้าที่ของฉันท่อพระผู้เป็นเจ้า และ แนวแน่ต่อศรัทธา* เข้าร่วมการประชุมก่อนรับฐานะปุโรหิตในวอร์ดหรือสาขาของท่าน

- เตรียมไปพระวิหารเพื่อรับบัพติศมาแทนคนตาย
- ตื่นเต้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมสนุก ๆ และการให้ข้อคิดทางวิญญาณกับเยาวชนคนอื่น ๆ
- รู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงวางใจท่านและทรงพึงพาท่าน ค้นพบว่าท่านทำได้มากเพียงใดด้วยความช่วยเหลือของพระองค์!

มาธิลด์

เตรียมขั้นชั้น เยาวชนหญิง

โดย เจนนี วิลคัส, ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

มาธิลด์ตื่นเต้นกับการจะได้ขึ้นชั้นเยาวชนหญิงอีกไม่นาน แต่เธอไม่แน่ใจว่าจะเจออะไรบ้าง เธอจึงพูดคุยกับคุณยาย คุณยายของเธอคือซิสเตอร์บอนนี่ ออสคาร์สัน ประธานเยาวชนหญิงสามัญ ท่านมีคำแนะนำที่ดีบางอย่างจะแบ่งปัน!

ถามคุณแม่หรือคุณยายหรือสตรีคนหนึ่งในวอร์ดของคุณว่าพวกเขาทำอะไรได้บ้างเกี่ยวกับชั้นเยาวชนหญิง หนูอาจจะค้นพบเรื่องสนุก ๆ

เรื่องจริงสนุก ๆ

มาธิลด์เรียกคุณยายว่า “Mo (โม)” ซึ่งเป็นคำย่อของ *moder* ภาษาสวีเดนคือคุณแม่

สมัยนั้น ...

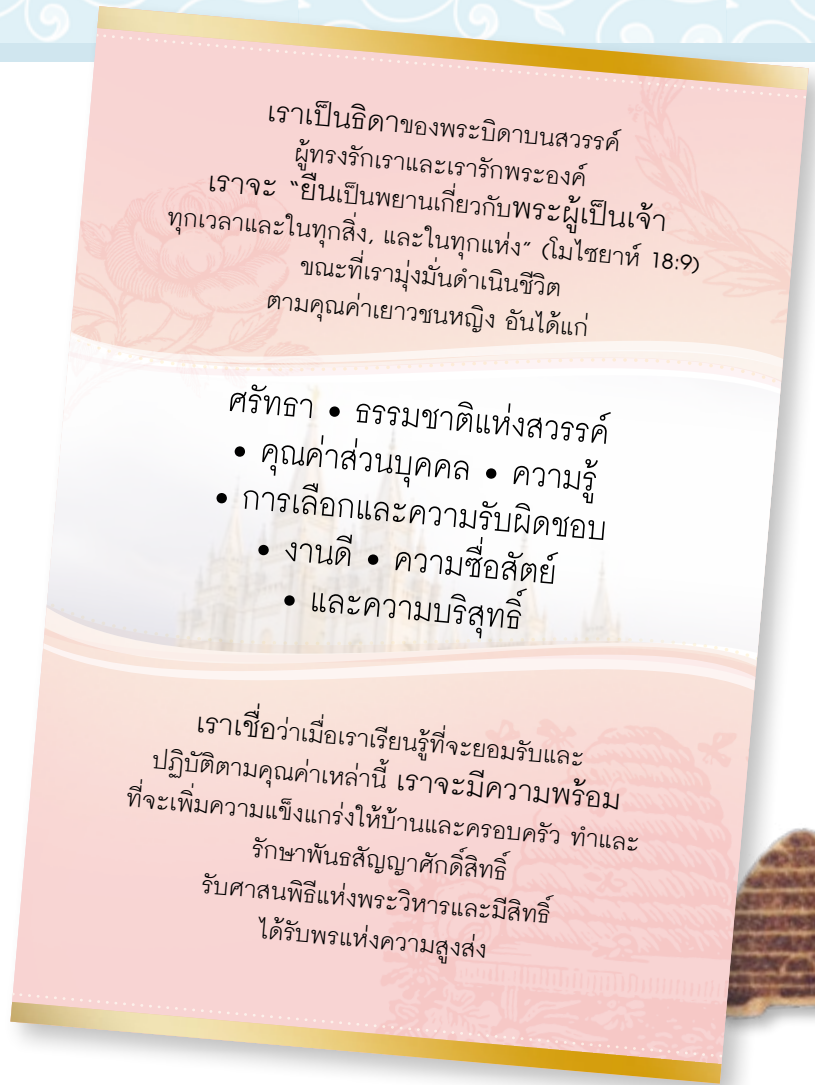
เมื่อซิสเตอร์ออสคาร์สันอยู่ในเยาวชนหญิง เธอได้รับตราสัญลักษณ์จากการบรรลุความสำเร็จด้านต่างๆ เธอเย็บตราสัญลักษณ์เหล่านั้นติดบนแถบผ้าพิเศษพร้อมดอกไม้ดอกหนึ่งซึ่งหมายถึงความซื่อสัตย์

เคล็ดลับการเตรียมพร้อม ของซิสเตอร์ออสการ์สัน!

- พัฒนาความสัมพันธ์กับพระบิดา
บนสวรรค์โดยสวดอ้อนวอนและ
อ่านพระคัมภีร์
- ทำความรู้จักกับโปรแกรมความ
ก้าวหน้าส่วนบุคคล
- อ่านพระคัมภีร์ เพื่อความเข้มแข็ง
ของเยาวชน และ เลียโฮนา
- เริ่มเรียนรู้สาระสำคัญเยาวชน
หญิง ท่านจะท่องพร้อมเยาวชน
หญิงทุกคนทุกสัปดาห์

ภาพภาพ โดย AMILOSLAV/ISTOCKTHINKSTOCK

... และสมัยนี้

สร้อยคอเส้นนี้จะเตือนท่านว่าจงเป็นแสงสว่างให้คนอื่น ๆ ตลอดจนยึดมั่นความจริงและความชอบธรรม

ท่านจะได้รับรับบั้นจากการทำประสบการณ์และโครงการต่างๆ ของความก้าวหน้าส่วนบุคคลเช่นกัน

จากนั้นท่านจะได้รับเหรียญเยาวชนหญิง

การเริ่มต้นใหม่

มาอิสต์ไปกิจกรรมพิเศษเรียกว่าการเริ่มต้นใหม่ มีบทเรียนสนุกๆ และเรียนรู้เกี่ยวกับความก้าวหน้าส่วนบุคคล

มาอิสต์กำลังมุ่งมั่นเพื่อให้ได้รางวัลศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าและท่องจำหลักแห่งความเชื่อด้วย

มาอิสต์รอไม่ไหว อยากไปร่วม ...

- กิจกรรมทุกสัปดาห์
- ทำความรู้จักเด็กสาวคนอื่น ๆ ในเยาวชนหญิง
- ไปค่ายเยาวชนหญิง

ความทรงจำพิเศษ

มาอิสต์กับลูกพี่ลูกน้องหลายคนอยู่ในศูนย์การประชุมใหญ่เมื่อวันที่ 6 เมษายน ค.ศ. 2013 แต่พวกเขาไม่รู้ว่าจะทำไมคุณยายเชิญทุกคนมาการประชุมใหญ่สามัญ พวกเขาประหลาดใจและตื่นเต้นเมื่อคุณยายได้รับการสนับสนุนเป็นประธานองค์การเยาวชนหญิง!

คราเราส่องแสง

Our Time to Shine

คำร้องโดย แจน พินโบโร
ทำนองโดย เจนิซ แคปปี เพอร์รี่

องอาจ ♩. = 58-68

F C F Gm7 C7 F

1. ตั้ง เอส เซอร์แต่ กาล โบ ราน_____ ัก ดี ต่อ พระ บัญ ชา_____ ด้วย
2. ตั้ง เอ บีช นั้น จะ รับ ไซ้_____ พระ กิต ดี คุณ ก้อง ไกล_____ จะ

B \flat C7 A7 Dm G7 C7

ศรัท ธา เรา รับ ไซ้ พิ ทักษ์ อย่าง ใจ กล้า ใน แผน พระ บี ดา ส- วรค์_____ ตั้ง
บอก ให้ ทุก คน รับ รั้ ความ จริง วิ ไล ศรัท ธา ใน พระ เจ้า เลิศ ล้า_____ ไม่

เด็กชาย

F C F Gm7 C7 F

นี่ ไฟ แต่ กาล โบ ราน_____ ยืน หยัด เป็น พร อ- นันต์_____ คุ้ม
โร ใน ดำ รง ใน ธรรม_____ ไม่ เคย ปรา ชัย สง คราม_____ ฉั้น

B \flat C7 A7 Dm Gm7 C7 F Chorus

ครอง ป้อง กัน ด้วยเกียรติ และ เทิด ทูน บู ชา แผน ของ พระ บี ดา ส- วรค์_____ เด็กหญิง&เด็กชาย
จะ พ- ยา ยาม ขำ รง มั่น สั- จ- ธรรม ชู ธง ให้ สูง ล้า ทุก ครา_____ ถึง ครา

B \flat F C F B \flat F Gm7 C7 F

เรา ส่อง แสง ถึง ครา เตรียม ตัว พลัน เรา เรียน รั้ พระ คำ และ เราพร้อมแบ่งปัน

© 2013 โดย แจน พินโบโร และ เจนิซ แคปปี เพอร์รี่
สงวนสิทธิ์ทุกประการ อาจทำสำเนาเพลงนี้ไว้ใช้ในบ้านหรือที่โบสถ์โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์
ขอให้ระบุหมายเหตุนี้ในสำเนาทุกฉบับ

พยานพิเศษ

โดย เอ็ดเตอร์
เคเวนทีน แอล. คุก
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกลีบสอง
สมาชิกโคเวรัมอัครสาวก
ลีบสองเป็นพยานพิเศษ
ของพระเยซูคริสต์

ฉันจะช่วยงานประวัติครอบครัวได้อย่างไร

เอ็ดเตอร์คุกแนะนำให้
จัดชุมนุม Family Tree
ดังนี้!

ให้ทุกคนในครอบครัวนำ
ประวัติครอบครัว เรื่องราว และภาพถ่าย
พร้อมสิ่งพิเศษที่เป็นของพ่อแม่
และปู่ย่าตายาย

นำต้นตัมที่ได้เรียนรู้
เกี่ยวกับชีวิตของสมาชิกครอบครัว
— พวกเขามาจากไหนและ
ดำเนินชีวิตอย่างไร

ดูว่ายังต้องทำ
ศาสนพิธีอะไรที่พระวิหาร
และมอบหมายให้
ทำงานพระวิหาร

ช่วยสแกนและอัปโหลด
เรื่องราวและภาพถ่ายเหล่านี้ลง
Family Tree ที่ FamilySearch.org.

จาก “รากและกิ่ง,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2014, 47.

ภาพประกอบโดย เจเร็ด แมคสแตร์

“ครอบครัว: ก้อยแกลงต่อโลก” มาจาก พระผู้เป็นเจ้าเพื่อช่วยครอบครัวของฉัน

โดย เอริน แชนเดอร์สัน และจัน บิงแฮม

ใต ๆ มีพลังมาก—พลังสร้างสรรค์ความแตกต่างในครอบครัว! ทุกครอบครัวไม่เหมือนกัน แต่ทุกครอบครัวสำคัญต่อพระบิดาบนสวรรค์ พระองค์ทรงต้องการให้ครอบครัวเราเข้มแข็ง ด้วยเหตุนี้จึงประทาน “ครอบครัว: ก้อยแกลงต่อโลก” เพื่อช่วยเรา พระบิดาบนสวรรค์ทรงทราบว่า **ท่าน** สามารถช่วยให้ครอบครัวท่านเข้มแข็งได้ **ท่าน** เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวนิรันดร์ที่ต้องการให้ท่านช่วย

ท่าน สามารถนำความสุข ความเมตตา และความรักมาให้ครอบครัวท่านได้

ท่าน สามารถฟังกัน ทำงานและเล่นด้วยกัน ให้อกภัยและช่วยเหลือกัน

ท่าน สามารถอ่านพระคัมภีร์กับครอบครัวท่าน

ท่าน สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ครอบครัว

เมื่อท่านสวดอ้อนวอนและรักษาพระบัญญัติ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

ครอบครัว ก้อยแกลงต่อโลก

ฝ่ายประธานสูงสุดและสมาชิกสภาสิบสองของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

เป้าหมายสูงสุด และสมาชิกสภาสิบสองของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ขอประกาศด้วยความเคารพว่าการแต่งงานระหว่างและหญิงผู้หนึ่งจากพระผู้เป็นเจ้าและครอบครัวเป็นศูนย์กลางของพระผู้สร้างเพื่อครอบครัวมาโดยตลอดทางนิรันดร์ของบิดาของพระองค์

บัญญัติหลาย—ชายและหญิง—ได้รับการสร้างในรูปลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า แต่คนเป็นบิดาหรือบิดาหญิงของพระองค์และบิดาพระมารดาบนสวรรค์ และด้วยเหตุนี้แต่ละคนจึงมีลักษณะและบุคลิกภาพทางสวรรค์ เพศเป็นบุคลิกภาพสำคัญของแต่ละบุคคลก่อนชีวิตบนโลก และเป็นเครื่องหมายของบิดาและมารดาบนสวรรค์

ในอาณาจักรพิชิตมาร บุตรและธิดาที่เป็นวิญญาณผู้รักและนบถพระผู้เป็นเจ้าเป็นพระบิดาหรือมารดาของพวกเขาคือบิดาและมารดาของพระองค์ ซึ่งความหมายนั้นบุตรหรือธิดาของพระองค์จะได้รับรางวัลของพระองค์ และได้รับพระสภาน์ทางโลกที่พัฒนาไปร่างกายอันเป็นหนึ่ง และได้รับพระสภาน์ทางสวรรค์—คู่สามีภรรยา—และในที่สุดบรรดาผู้รอดชีวิตจากเขาจะแต่งงานกับคู่สามีภรรยาที่เป็นบิดาหรือมารดาของพวกเขาคือบิดาหรือมารดาของพระผู้เป็นเจ้าทำให้ความหมายนั้นในครอบครัวดำเนินต่อไปแล้วความตายศาสนพิธีและพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่ภายในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ทำให้อิทธิพลของพระผู้เป็นเจ้าและเพื่อที่ครอบครัวจะเป็นหนึ่งเดียวกัน

พระบัญญัติที่มอบแก่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่บิดาและมารดาของบิดาหรือมารดาของทั้งสิบสองพระบิดาหรือมารดาบนสวรรค์และบุตรหรือธิดาของพระองค์ เราขอแนะนำให้คุณและบุตรของคุณให้ปฏิบัติตามพระบัญญัติเหล่านี้ เราขอแนะนำให้คุณและบุตรของคุณให้ปฏิบัติตามพระบัญญัติเหล่านี้ เราขอแนะนำให้คุณและบุตรของคุณให้ปฏิบัติตามพระบัญญัติเหล่านี้ เราขอแนะนำให้คุณและบุตรของคุณให้ปฏิบัติตามพระบัญญัติเหล่านี้

เราขอประกาศว่า วิถีทางที่ชีวิตบนโลกได้รับการสร้างขึ้นนั้นเป็นการแต่งตั้งจากสวรรค์ เราจึงต้องปฏิบัติตามพระบัญญัติและคำสั่งสอนของพระผู้เป็นเจ้า

ถ้ามีและภรรยาที่มีความรักต่อกันและกันและกัน

ทั้งรักและดูแลบุตรหรือธิดาของตน “บุตรหรือธิดาที่เป็นวิญญาณผู้รักและนบถพระผู้เป็นเจ้าที่ก่อนเกิดชีวิตที่จะเกิดอยู่ก่อนการวางตัวและก่อนความชอบธรรม จัดทำปัจจัยของอานุภาพของพระบิดาบนสวรรค์และก่อนการเกิดของบุตรหรือธิดาของพระองค์” (มอรมอน 2:15) บุตรหรือธิดาที่เป็นวิญญาณผู้รักและนบถพระผู้เป็นเจ้าที่ก่อนเกิดชีวิตที่จะเกิดอยู่ก่อนการวางตัวและก่อนความชอบธรรม จัดทำปัจจัยของอานุภาพของพระบิดาบนสวรรค์และก่อนการเกิดของบุตรหรือธิดาของพระองค์

ครอบครัวได้รับแต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้า การแต่งงานระหว่างชายและหญิงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดต่อแผนนิรันดร์ของพระองค์ เด็กมีสิทธิ์ถือกำเนิดมาในพันธะของการแต่งงานด้วยความเชื่อที่ถูกต้องอย่างแท้จริงที่รักษาปฏิญญาของการแต่งงานด้วยความเชื่อที่ถูกต้องอย่างแท้จริง ความสุขในชีวิตครอบครัวส่วนมากจะสำเร็จได้เมื่อมีพื้นฐานบนข้อตกลงของพระเจ้า พระเยซูคริสต์ การแต่งงานและการครอบครัวที่ประสบความสำเร็จได้รับการสถาปนาและธำรงไว้ด้วยความซื่อสัตย์ ความเห็นอกเห็นใจ การให้อภัย ความเคารพ ความรัก ความเห็นอกเห็นใจ การทำงานและกิจกรรมที่ทนทานรัก ด้วยความซื่อสัตย์และบริสุทธิ์ใจ บุคคลในครอบครัวควรปฏิบัติตนด้วยความซื่อสัตย์และบริสุทธิ์ใจ บุคคลในครอบครัวควรปฏิบัติตนด้วยความซื่อสัตย์และบริสุทธิ์ใจ บุคคลในครอบครัวควรปฏิบัติตนด้วยความซื่อสัตย์และบริสุทธิ์ใจ

เราขอเตือนว่าผู้ใดคนที่ฝ่าฝืนพันธสัญญาแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศ ผู้ที่รัวคู่ครองหรือคู่ครอง หรือผู้ที่ยกเว้นพันธสัญญาของพระบิดาบนสวรรค์ในครอบครัว รวมทั้งจะขืนใจหรือจะผิดต่อบริการของพระผู้เป็นเจ้า นอกจากนี้ เราเตือนว่าการแตกสลายของครอบครัวจะนำภัยพิบัติสู่ตัวบุคคล ประชาชน และประเทศชาติทั้งทางโลกและทางจิตวิญญาณ

เราเรียกอัครทูตและบิชอปผู้มีความรักและศรัทธาในทุกท่านให้ส่งเสริมการรวมครอบครัวกันเพื่อธำรงและเสริมสร้างความมั่นคงให้ครอบครัวในฐานะหน่วยพื้นฐานของสังคม

ฉบับแปลนี้เป็นส่วนหนึ่งของคำสอนของประธานศาสนจักร มีลิขสิทธิ์ © 2013 โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

พระคัมภีร์
• ยอห์น 15:11

แนวคิดสำหรับการพูดคุยในครอบครัว
พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้ทุกครอบครัวเข้มแข็งและกลับไปหาพระองค์ พูดคุยกันว่าสมาชิกแต่ละคนในครอบครัวจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยให้ครอบครัวท่านเข้มแข็ง

ภาพประกอบโดย เดวี โจนส์; ภาพประกอบโดย ISTOCKTHINKSTOCK

ฉันเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวได้โดย

ฉันเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวได้โดย

ฉันเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวได้โดย

ฉันเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวได้โดย

ฉันเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวได้โดย

ฉันเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวได้โดย

ฉันเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวได้โดย

ฉันเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวได้โดย

ทำไม่ได้!

ตกแต่งกระป๋องเปล่าสะอาดๆ ด้วยป้ายนี้ (ขวามือ) และภาพถ่ายหรือภาพวาดบางภาพ เติมแนวคิดลงในแผ่นข้อความเกี่ยวกับวิธีที่ท่านจะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัว ตัดแผ่นข้อความและใส่ไว้ในกระป๋อง ทุกๆ วันให้เลือกแผ่นข้อความหนึ่งแผ่นจากกระป๋องและทำสิ่งที่เขียนไว้ ขณะที่ท่านพยายามดำเนินชีวิตตามแนวคิดเหล่านั้น ท่านสร้างสรรค์สิ่งพิเศษในครอบครัวได้!

ฉันทำได้!

ฉันชื่อบาร์บารา จากชิลี

จากการสัมภาษณ์โดย
เอมี เจน เลวิตต์

บาร์บาราอยู่ในชิลี ประเทศทางชายฝั่งตะวันตกของอเมริกาใต้ ประเทศนี้ยาวแคบ และมีรูปร่างเหมือนริบบิ้น บางพื้นที่ร้อนแห้งแล้ง (เช่นทะเลทรายอาตากามา) และบางพื้นที่ร้อนชื้น (เช่นเกาะอีสเตอร์) เธออยู่ในซานเตียโก เมืองหลวงของชิลี ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

ฉันเป็นสมาชิกคนเดียวของศาสนจักรในชั้นเรียน จึงทำให้ฉันมีโอกาสบอกเพื่อน ๆ เกี่ยวกับพระเยซู คริสต์และพระคัมภีร์มอรมอน ครั้งหนึ่งเพื่อนสนิทขอให้ฉันสอนเธอสวดอ้อนวอน ฉันจึงสอน ต่อจากนั้นเราทั้งคู่ก็ได้สวดอ้อนวอนก่อนรับประทานอาหารกลางวันอยู่ที่โรงเรียน

ฉันอายุเก้าขวบและมีน้องชายสองคน ฉันพยายามเป็นพี่สาวที่ดี ช่วยดูแลพวกเขา และเล่นเกมกับพวกเขา ฉันชอบดูแลเด็ก ฉันอยากเป็นครู เมื่อฉันโตเป็นผู้ใหญ่

ในปี 2013 ฉันอายุแปดขวบ คุณพ่อให้
บัพติศมาและยืนยันฉัน ฉันตื่นเต้นมาก!
นั่นเป็นประสบการณ์พิเศษที่ฉันจะ
จดจำตลอดไป

*¡Hola,
amigos!**

* "สวัสดีเพื่อน ๆ!" ในภาษาสเปน

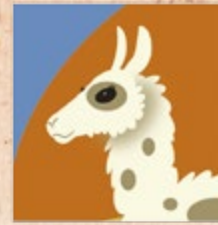
เราเฉลิมฉลองวันหยุดรีนเริงในชิลี วันที่ 18 กันยายนเป็นวันประกาศอิสรภาพ และวันที่ 19 เป็นวันเหล้าท๊พ ในช่วงสองวันนี้เราจะเต้นรำประจำชาติเรียกว่า "La Cueca" และรับประทานกะหรี่ปัฟรสเด็ตต์เรียกว่าเอมปานาดาส

ในวันสุดสัปดาห์ ครอบครัวเราชอบไต่เขาและขับรถขับเคลื่อนสี่ล้อขึ้นไปบนเขาใกล้บ้าน เราชอบไปชายหาดด้วย

เรารับประทานอาหารคริสต์มาสมื้อพิเศษ—มะเขือเทศยัดไส้ทูน่าในชิลี ซานตาคลอสมาตอนเที่ยงคืนของคริสต์มาสอีฟ เราจะอยู่รอจนกระทั่งเขามา!

ฉันชอบมองดูพระวิหาร

พระวิหารซานเตียโก ชิลี เป็นพระวิหารแห่งแรกที่สร้างในประเทศที่พูดภาษาสเปน อุทิศเมื่อ 15 กันยายน ปี 1983 และเป็นพระวิหารแห่งที่สองที่สร้างในอเมริกาใต้

พร้อมออกเดินทาง!

กระเป๋าของบาร์บาราเต็มไปด้วยสิ่งของบางอย่างที่เธอชอบมาก คุณจะหยิบของชิ้นไหนใส่กระเป๋าของคุณ

หน้านี้ของหนู

วันหนึ่ง หลังจากผมรับบัพติศมาได้ไม่นาน ผมอยู่ที่บ้านคุณยายตอน ท่านลงไปเอาของบางอย่างในห้องใต้ดิน ท่านสะดุดล้มและลุกไม่ขึ้น ท่านร้องเรียกผมแต่ผมกำลังดูทีวีและไม่ได้ยิน หลังจากนั้นประมาณ 10 นาที ผมได้ยินชื่อผมเบาๆ “ทอม!” ผมลุกไปดูและเห็นท่านนอนอยู่บนพื้น ผมไม่แข็งแรงพอจะพุงท่านให้ลุกขึ้นผมจึงวิ่งไปบอกเพื่อนบ้าน เธอมาช่วยพุงคุณยายให้ลุกขึ้น

คุณยายบอกผมว่า “ทอม ที่หนูได้ยินคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ยาย อยู่ห่างเกินกว่าหนูจะได้ยินยาย”

ผมรู้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระซิบบอกผม เวลาที่ผมรับบัพติศมาแล้วและผมดีใจที่ได้รับ ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์
ทอม อาร์., อายุ 8 ขวบ เยอรมนี

ลิว ซี., อายุ 7 ขวบ, เอกวาดอร์

นาตาเลีย เอ., อายุ 10 ขวบ โคลอมเบีย

เอียร์รี เอ็ม. อายุ 7 ขวบ จากบราซิล เธอชอบเรียนปฐมวัยและ ร้องเพลงสวด เธอรู้ว่าพระวิหารเป็นพระนิเวศน์ของพระเจ้า

โอลิเวีย ไอ. อายุ 8 ขวบ จากโรมาเนีย ชอบช่วย คุณแม่ทำความสะอาด บ้าน คุณแม่สอนเธอกับ เพื่อนๆ 13 คนของเธอ และเมื่อพวกเขาหยุดพัก เธอชอบสมมติตนเอง เป็นครู เธอชอบไปเที่ยวกับพ่อแม่และใช้เวลา กับปู่ย่าตายาย เมื่อเธอรับบัพติศมาเธอรู้สึก ใกล้เคียงพระบิดาบนสวรรค์มาก เธอชอบพระทัย ที่สามารถมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยเธอตัดสินใจ เพลงปฐมวัยเพลงโปรดของเธอคือ “ทำตาม ศาสดา” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 58)

หน้าสามารถส่งภาพวาด ภาพถ่าย หรือประสบการณ์ทางออนไลน์ ที่ liahona.lds.org ทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org และเขียนตรงบรรทัดชื่อเรื่อง ว่า “หน้านี้ของหนู” หรือส่งทางไปรษณีย์มา ตามที่อยู่นี้:

Liahona, Our Page
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

ทุกครั้งที่ส่งต้องระบุชื่อนามสกุล เพศ และ อายุของเด็ก (3 ถึง 11 ขวบ) พร้อมชื่อ ผู้ปกครอง วอร์ดหรือสาขา สแตคหรือท้องถิ่น และคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของผู้ปกครองให้ใช้ภาพถ่ายของเด็กและสิ่งที่เด็ก ส่งมา (ส่งทางอีเมลได้) อาจมีการแก้ไข ความยาวหรือความชัดเจนของข้อความที่ ส่งมา

โดย เฮ็ดเดอร์เอเดรียน โอชวา
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

จงเงยหน้า

“จงเฝ้าระวังอยู่ตลอดเวลา จงอธิษฐาน”
(ลูกา 21:36)

เมื่อข้าพเจ้าอายุแปดขวบ ข้าพเจ้ากับลูกพี่ลูกน้องสองคนถูกส่งไปซื้อของชำในเมืองใกล้ ๆ เมื่อนึกย้อนกลับไปข้าพเจ้าประหลาดใจที่คุณยายกับลุงป้านำเอาเชือกมันในตัวเรามากถึงเพียงนั้น ท้องฟ้ายามเช้าปลอดโปร่งแจ่มใสขณะที่เราออกเดินทางบนหลังม้าสามตัวของเรา

ขณะอยู่กลางทุ่ง เราตัดสินใจลงจากหลังม้ามาเล่นลูกแก้ว เราเฝ้าแต่เล่นลูกแก้วจนไม่ทันหันมองเมฆครึ้มปกคลุมท้องฟ้า ตอนนั้นเองที่เราคิดว่าพายุกำลัง

มา เราไม่มีแม้กระทั่งเวลาขึ้นม้า ฝนตกหนักและลูกเห็บตกใส่เราแรงมากจนเราต้องปลดอานม้าและดึงผ้ารองอานม้ามาคลุมตัว จากนั้นม้าของเราก็วิ่งหนี

เราเริ่มเดินเร็วเท่าที่จะเร็วได้ไปยังเมืองใกล้เคียงโดยไม่มีม้า เปียก และหนาว ดึกแล้วตอนเราพบบ้านหลังหนึ่งและเคาะประตู ครอบครัวนั้นเช็ดตัวให้เราจนแห้ง เอาเบอริโต้ถ้วยแสนอร่อยให้เรากิน แล้วให้เราเข้านอนในห้องที่มีพื้นดิน

ข้าพเจ้ากับลูกพี่ลูกน้องตื่นเข้ามาเห็นดวงอาทิตย์เจิดจ้าและท้องฟ้าสวยงาม ชายคนหนึ่งมาเคาะประตูพาลงมองหา

เด็กชายสามคนที่หายไป ผมจะไม่มีวันลืมสิ่งที่เราเห็นระหว่างทาง—คนกลุ่มใหญ่ที่ตามหาเราตลอดคืน คนที่เดินนำหน้าพวกเขาคือคุณยายที่รักและลุงป้านำเอาของข้าพเจ้า พวกเขาทานสวมกอดข้าพเจ้าและร้องไห้ มีความสุขที่ได้พบเด็กหาย

พระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเราทรงคิดถึงเราเสมอ พระองค์ทรงรอเรากลับบ้านด้วยพระทัยจดจ่อ มีสัญญาของพายุทางวิญญาณรอบตัวเรา ขอให้เราเงยหน้าและเตรียมตัวโดยเสริมสร้างประจักษ์พยานของเราทุกวัน ■

จาก “จงเงยหน้า,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2013, 102.

ทีมครอบครัว

เราชนะง่ายขึ้นเมื่อทุกคนทำงานด้วยกัน

โดย ชารลีย์ ฮาร์ดีย์
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“เราสุขใจเมื่อได้ช่วยเหลือ”
(หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 108)

แอมมันถอนหายใจขณะ
ที่เขากับพ่อกลับจากการ
แข่งขันฟุตบอล “ผมไม่เข้าใจ”
เขาบอก “เรามีตัวเล่นดี ๆ หลายคน
ทำไมเราทำคะแนนไม่ได้”

พ่อเป็นนักฟุตบอลฝึกเท้าเยี่ยม
บางทีท่านอาจจะช่วยได้

“พ่อคิดว่าลูกต้องฝึกเล่นเป็น
ทีม” พ่อบอก “ทุกคนต้องการทำ
ประตู ไซ้ใหม่”

“ไซ้ครับ” แอมมันตอบ “แต่
จะต้องมีคนเดียวยิงประตูไม่ใช่
ทุกคน พ่อหมายความว่าอย่างนั้น
หรือเปล่าครับ”

พ่อพยักหน้า “ลูกจะยิงประตู
ด้วยตัวเองไม่ได้ ผู้เล่นกองหลัง
ต้องแย่งบอลจากอีกทีมก่อน ลูก
ใหม่ลูก”

แอมมันหัวเราะ “คงยิงประตู
ได้ยากถ้าไม่มีลูกบอล”

“ไซ้” พ่อตอบ “จากนั้นกอง
หลังต้องส่งลูกให้คนที่ยิงประตู

ได้ ไม่มีใครเล่นคนเดียวได้”

“ผมคิดว่าอย่างนั้น” แอมมัน
บอก

เมื่อกลับถึงบ้าน แม่กำลังอุ้ม
ลูกที่ยังแบเบาะขณะทำอาหาร
เย็น “การแข่งขันเป็นอย่างไร
บ้าง” เธอถาม

“เราแพ้แล้วครับ” แอมมัน
ตอบ “แต่คราวหน้าเราจะทำให้
ดีขึ้นครับ”

“นั่นเป็นทัศนคติที่ดี” แม่บอก
“ผมหิวมาก!” มิเกลตะโกน

ขณะที่เขา ซามูเอล กับลูคัสวิ่งเข้ามา

“เด็ก ๆ ช่วยจัดโต๊ะและเก็บของเล่นหน่อยลูก” แม่บอกเด็กชายทั้งสองอย่างรีบร้อน

“แต่ผมไม่ได้เล่นของเล่นนะครับ” ซามูเอลบอก

“ต้องใช้เวลาไม่นานเลย!”

มิกุเอลโอดครวญ

พ่อหัวเราะ “พ่อคิดว่าครอบครัวเรามีปัญหาเหมือนทีมของแอมมัน”

“ปัญหาอะไรครับ” ซามูเอลถาม

“เราไม่ทำงานด้วยกัน” แอมมันตอบ “เราทุกคนอยากยิงประตูโดยกินอาหารเย็น แต่เราปล่อยให้แม่ทำทุกอย่าง”

“ถูกต้อง!” พ่อพูด “เราจะทำงานเป็นทีมได้อย่างไร”

แอมมันมีความคิด “เอาอย่างนี้ไหมครับผมกับซามูเอลจัดโต๊ะ ส่วนคนอื่นเก็บของเล่น”

“ความคิดเข้าท่า!” พ่อพูด

ไม่นานอาหารก็พร้อม แอมมันกอดอกสวดอ้อนวอน เขาดีใจที่ครอบครัวทำงานเป็นทีม เขาหวังว่าทีมฟุตบอลของเขาจะทำเช่นเดียวกัน ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในแอลเบอร์ตา แคนาดา

โดย เอ็ม. ไรเชลล์
บัลลาร์ด
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

การหลอกลวง

ฤดูใบไม้ร่วงเป็นช่วงเวลาที่น่าตื่นเต้น เป็นพิเศษสำหรับนักตกปลา เพราะเป็นช่วงที่ปลาเทราท์จะหิวมากและกินเหยื่อไม่รู้จักพอเพื่อให้ร่างกายต้านความขาดแคลนอาหารในฤดูหนาวได้

เป้าหมายของนักตกปลาคือจับปลาเทราท์ด้วยการหลอกล่ออย่างมีชั้นเชิง นักตกปลาที่ชำนาญจะศึกษาพฤติกรรมของปลาเทราท์ อากาศ กระแสน้ำ และตัวแมลงที่ปลาเทราท์ชอบกิน เวลาที่แมลงเหล่านั้นกลายเป็นตัว เขามักจะทำเหยื่อล่อให้เอง เขารู้ว่าแมลงปลอมที่ฝั่งตะขอเล็ก ๆ ใต้ต้องเหมือนจริงทุกอย่างเพราะถ้าผิดเพียงไปนิดเดียว ปลาเทราท์ก็จะรู้ทันและจะไม่กินเหยื่อ

น่าตื่นเต้นมากเมื่อเห็นปลาเทราท์พุ่งผ่านผิวน้ำขึ้นมาจับเหยื่อ ดิ้นจนหมดแรง แล้วถูกสาวขึ้นมา บททดสอบคือการใช้ความรู้และทักษะของนักตกปลาต่อสู้กับปลาเทราท์ที่สง่างาม

การใช้เหยื่อปลอมเพื่อหลอกล่อจับปลาเป็นตัวอย่างของวิธีที่ลูซิเฟอร์มักใช้หลอกล่อและพยายามทำให้เราติดเบ็ด

นักตกปลารู้ว่าปลาเทราท์ถูกผลักดัน

เพราะความหิวฉับใจ ลูซิเฟอร์ก็รู้จัก “ความหิว” หรือความอ่อนแอของเราชั้นนั้น และล่อลวงเราด้วยเหยื่อปลอมซึ่งถ้าเรากินเราจะถูกดึงออกจากกระแสแห่งชีวิตเข้าไปในอิทธิพลอันไร้เมตตาของเขา นักตกปลาจะจับปลาแล้วปล่อยปลาลงน้ำโดยไม่ทำอันตราย แต่ลูซิเฟอร์ไม่เหมือนกัน เขาจะไม่ยอมปล่อยเราไป เป้าหมายของเขาคือทำให้เหยื่อเศร้าหมองเหมือนตัวเขา

วิธีการหลัก ๆ อย่างหนึ่งที่เขาใช้กับเราคือเขาสามารถกล่าวเท็จและหลอกเราให้เชื่อว่าความชั่วเป็นความดีและความดีเป็นความชั่ว ตั้งแต่เริ่มต้นที่สภาใหญ่ใน

สวรรค์ ซาตาน “หมายมั่นจะทำลายสิทธิ์เสรีของมนุษย์, ซึ่งเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, ให้เขาไว้” (โมเสส 4:3)

สงครามทำลายสิทธิ์เสรีที่พระผู้เป็นเจ้าประทานให้มนุษย์ยังดำเนินอยู่จนถึงทุกวันนี้ ซาตานและทาสของเขาวางเหยื่อไว้รอบตัวเราโดยหวังว่าเราจะหวั่นไหวและจับเหยื่อเพื่อเขาจะสาวเราขึ้นมาด้วยวิธีจอมปลอม

พี่น้องทั้งหลาย ขอให้เราทุกคนระวังเหยื่อปลอมที่ลูซิเฟอร์นักตกคนจอมปลอมเสนอให้เรา ขอให้เรามีปัญญาและความเข้าใจทางวิญญาณเพื่อจะมองออกและปฏิเสธข้อเสนอนี่อันตรายของ

เขาและสำหรับท่านที่ตกเป็นเหยื่อของการเสพติดชนิด

ใดก็ตาม มีความหวัง

เพราะพระผู้เป็นเจ้าทรงรักบุตร

ธิดาทุกคนของพระองค์และเพราะการขาดใช้ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์จึงทำให้ทุกสิ่งอยู่ในวิสัยที่ทำได้ ■

จาก “ไอ้แผนการอันแยบยลของมารร้าย,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2010, 137-140

ข้อคิด

ฉันเป็นผู้บุกเบิกในปัจจุบันหรือไม่

“ขณะที่เราให้เกียรติผู้บุกเบิกผู้เดินข้ามทุ่งราบไปยังหุบเขาซอลท์เลค ยังมีผู้บุกเบิกจำนวนมากกว่าที่ยังมีชีวิตอยู่ในทุกวันนี้ พวกเขาไม่ได้ลากรถ แต่พวกเขาทำสิ่งเดียวกันในหลายเรื่อง พวกเขาได้ยื่นสุรเสียงของพระเจ้าผ่านพระคัมภีร์มอรมอนและผ่านการสวดอ้อนวอนส่วนตัวของพวกเขา ด้วยศรัทธาและการกลับใจพวกเขาก้าวไปสู่หน้าแห่งบัพติศมา และก้าวอย่างมั่นคงบนผืนดินอันอุดมแห่งพระกิตติคุณ ในฐานะสานุศิษย์ของพระคริสต์ พวกเขาเต็มใจเสียสละเพื่อสิ่งๆ ที่ถูกต้องและแท้จริง ด้วยของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขายึดมั่นบนเส้นทางไปสู่ชีวิตนิรันดร์ของพวกเขา”

อื่นๆ ในฉบับนี้

สำหรับคนหนุ่มสาว

น. 44

ยับยัด ในสิ่งที่ เราเชื่อ

หนุ่มสาวห้าคนแบ่งปันวิธีที่พวกเขาปกป้อง
ศรัทธาขณะเผชิญการต่อต้าน

สำหรับเยาวชน

วิธิตาม คำถามสำคัญ

คำถามสามารถเป็นเครื่องมือการสอนที่ดีเยี่ยมได้
—ถ้าท่านถามถูกวิธี บทความนี้จะแสดงให้เห็น
ว่าถามอย่างไร

น. 54

สำหรับเด็ก

น. 68

ขอต้อนรับสู่ เยาวชนหญิง

ซิสเตอร์บอนนี่ แอล. ออสคาร์สันกับมาอิลด์
หลานสาวของเธอแบ่งปันบางอย่างที่ท่านสามารถ
ตั้งตารอในเยาวชนหญิง

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย